

INFORMATOR

POMOC PUBLICZNA W PODATKACH LOKALNYCH

(edycja trzecia)

Urząd Miasta Szczecin
Szczecin 2008

Szanowni Państwo

Przedstawiam Państwu informator poświęcony tematyce pomocy publicznej w podatkach lokalnych, udzielanej przez Prezydenta Miasta Szczecin.

Możliwość wsparcia przedsiębiorców przez organy administracji, uregulowana jest zarówno przepisami prawa krajowego jak i przepisami prawa wspólnotowego, z uwagi na członkostwo Polski w UE. Niniejszy informator pozwoli Państwu zapoznać się z możliwościami i warunkami uzyskania pomocy publicznej w splotcie zobowiązań podatkowych w Gminie Miasto Szczecin. Pozwoli również uzyskać wiedzę na temat programów pomocowych funkcjonujących w naszym Mieście, pozwalających przedsiębiorcom otrzymać zwolnienia z podatku od nieruchomości.

Liczę, że publikacja ta przyczyni się do pełniejszego zrozumienia przez Państwa skomplikowanej materii przepisów prawa dotyczących pomocy publicznej i przyczyni się do powodzenia szczecińskich przedsiębiorców, a tym samym rozwoju naszego Miasta.

Prezydent Miasta Szczecin

Piotr Krzystek

SPIS TREŚCI

	strona
Wprowadzenie	7
Słowniczek	8
Pojęcie pomocy publicznej	13
Pojęcie i wielkość przedsiębiorstwa	17
I. Ulgi w spłacie zobowiązań na podstawie ustawy Ordynacja podatkowa	22
Rodzaje ulg podatkowych	22
Procedura udzielania ulg	24
II. Rodzaje pomocy	29
Pomoc de minimis	33
Charakterystyka pomocy	33
Wyłączenia z pomocy	36
Zaświadczenia o pomocy de minimis.....	39
Pomoc na rozwój małych i średnich przedsiębiorców	42
Charakterystyka pomocy	42
Warunki otrzymania pomocy	45
Przykłady wyliczenia pomocy	48
Pomoc na zatrudnienie	51
Charakterystyka pomocy	51
Warunki otrzymania pomocy	56
Przykłady wyliczenia pomocy	57
Pomoc na szkolenia	60
Charakterystyka pomocy	60
Warunki otrzymania pomocy	62
Przykłady wyliczenia pomocy	63
Pomoc w rolnictwie	65
Pomoc w transporcie	73
Pomoc w służbie zdrowia	76
Pomoc restrukturyzacyjna	78

III. Zwolnienia z podatku od nieruchomości na podstawie programów pomocowych 86

Program regionalnej pomocy inwestycyjnej – treść uchwały	86
Beneficjent pomocy	96
Warunki otrzymania zwolnienia	97
Wielkość otrzymanej pomocy	98
Obowiązki beneficjenta pomocy	101
Przykłady wyliczenia pomocy	102
Program pomocy de minimis na zatrudnienie - treść uchwały	104
Beneficjent pomocy	110
Warunki otrzymania zwolnienia	111
Wielkość otrzymanej pomocy	112
Obowiązki beneficjenta pomocy	113
Przykłady wyliczenia pomocy	114
Podsumowanie	116

WPROWADZENIE

W niniejszym informatorze przybliżamy Państwu tematykę pomocy publicznej w podatkach lokalnych, o jaką może się starać przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą na terenie Gminy Miasto Szczecin.

W poszczególnych rozdziałach informatora, omówiono:

1. Zwolnienia podatkowe, wprowadzone uchwałami Rady Miasta Szczecin:

- Uchwała Nr XI/324/07 Rady Miasta Szczecin z dnia 09 lipca 2007 r. w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis na zatrudnienie, uchwała Nr XV/409/07 Rady Miasta Szczecin z dnia 19 listopada 2007 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis na zatrudnienie,
- Uchwała Nr XI/323/07 Rady Miasta Szczecin z 09 lipca 2007 r. w sprawie przyjęcia Szczecińskiego Programu Regionalnej Pomocy Inwestycyjnej w Podatku od Nieruchomości, uchwała Nr XV/408/07 Rady Miasta Szczecin z dnia 19 listopada 2007 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia Szczecińskiego Programu Regionalnej Pomocy Inwestycyjnej w Podatku od Nieruchomości.

2. Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych udzielane na podstawie ustawy Ordynacja podatkowa:

- umorzenie zaległości podatkowej, odsetek i opłaty prolongacyjnej,
- odroczenie i rozłożenie na raty płatności podatku,
- odroczenie i rozłożenie na raty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę.

Zwolnienia podatkowe odnoszą się tylko do podatku od nieruchomości, **natomiast ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych dotyczą:**

- **podatku od nieruchomości,**
- **podatku od środków transportowych,**
- **podatku rolnego i leśnego.**

Pomoc udzielana podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w formie ulg i zwolnień podatkowych często, chociaż nie zawsze, stanowi pomoc publiczną.

SŁOWNICZEK

- **analiza SWOT** – jedna z najpopularniejszych technik analitycznych służąca do porządkowania informacji. Bywa stosowana we wszystkich obszarach planowania strategicznego jako uniwersalne narzędzie pierwszego etapu analizy strategicznej. Technika analityczna SWOT polega na posegregowaniu posiadanej *informacji o danej sprawie* na cztery grupy (cztery kategorie czynników strategicznych):
 - **S – mocne strony**: wszystko to co stanowi atut, przewagę, zaletę analizowanego obiektu,
 - **W – słabe strony**: wszystko to co stanowi słabość, barierę, wadę analizowanego obiektu,
 - **O – szanse**: wszystko to co stwarza dla analizowanego obiektu szansę korzystnej zmiany,
 - **T – zagrożenia**: wszystko to co stwarza dla analizowanego obiektu niebezpieczeństwo zmiany niekorzystnej;
- **beneficjent pomocy** – podmiot prowadzący działalność gospodarczą, w tym podmiot prowadzący działalność w zakresie rolnictwa lub rybołówstwa, bez względu na formę organizacyjno-prawną oraz sposób finansowania, który otrzymał pomoc publiczną;
- **działalność gospodarcza** – działalność, do której mają zastosowanie reguły konkurencji określone w przepisach Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- **dzień udzielenia pomocy** – dzień, w którym podmiot ubiegający się o pomoc publiczną nabył prawo do otrzymania tej pomocy, a w przypadku gdy udzielenie pomocy w formie ulgi podatkowej następuje na podstawie aktu normatywnego, bez wymogu wydania decyzji:
 - a) dzień, w którym zgodnie z odrębnymi przepisami upływa termin złożenia deklaracji albo innego dokumentu określającego wartość pomocy, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) dzień, w którym zgodnie z odrębnymi przepisami upływa termin złożenia zeznania rocznego - w przypadku udzielenia pomocy w formie ulgi w podatku dochodowym,
 - c) dzień faktycznego przysporzenia korzyści finansowych - w przypadku braku obowiązku złożenia deklaracji albo innego dokumentu określającego wartość pomocy chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej;
- **ekwiwalent dotacji brutto (EDB)** – kwota pomocy, którą otrzymałby beneficjent pomocy lub podmiot ubiegający się o pomoc, gdyby uzyskał pomoc w formie dotacji, bez uwzględnienia opodatkowania podatkiem dochodowym, wyrażoną z dokładnością dwóch miejsc po przecinku;
- **MŚP** – sektor małych i średnich przedsiębiorców;
- **notyfikacja** – przekazanie Komisji Europejskiej, projektu programu pomocowego, projektu pomocy indywidualnej lub projektu pomocy indywidualnej na restrukturyzację, wraz z informacjami niezbędnymi dla oceny zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem;

- **opłata prolongacyjna** – opłata z tytułu rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności podatków i opłat stanowiących dochody budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

Opłatę prolongacyjną ustala się według następującego wzoru:

$$\frac{K \times L \times O \times S}{365} = OP, \text{ gdzie:}$$

- K - kwota odroczonego podatku, zaległości podatkowej lub rozłożonego na raty podatku bądź zaległości podatkowej,
- L - liczba oznaczająca ilość dni, na które odroczone termin płatności podatku lub rozłożono na raty podatek lub zaległość podatkową,
- O - stopa odsetek za zwłokę,
- S - stawka opłaty prolongacyjnej,
- 365 - liczba dni w roku,
- OP - opłata prolongacyjna.

Stawka opłaty prolongacyjnej wynosi 50 % stawki odsetek podatkowych za zwłokę. Szczegółowe zasady naliczania opłaty prolongacyjnej określają przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. Nr 165, poz. 1373);

- **optymalizacja ściągania podatków** – działania administracji podatkowej, których celem jest odzyskanie należności, choć w późniejszym terminie np. odroczenie terminu płatności lub rozłożenie zobowiązań podatkowych na raty. Optymalizacja nie stanowi pomocy publicznej. Przesłanki zastosowania decyzji optymalizacyjnej są następujące:
 - przedsiębiorca prowadzi działalność dłużej niż 1 rok,
 - ogólna sytuacja finansowa przedsiębiorcy jest dobra,
 - podatnik wywiązuje się z poprzednich decyzji uznaniowych (raty i odroczenia),
 - terminowo reguluje swoje zobowiązania podatkowe lub ma kilkudniowe opóźnienia w płatnościach (w granicach miesiąca),
 - wniosek o ulgę ma charakter incydentalny (dwa razy w roku),
 - w przypadku rozłożenia zaległości na raty, zaległość dotyczy bardzo krótkiego okresu czasu;
- **podmiot udzielający pomocy** – organ administracji publicznej lub inny podmiot, który jest uprawniony do udzielania pomocy publicznej, w tym przedsiębiorca publiczny;
- **pomoc de minimis** – pomoc, której wartość łącznie z wartością innej pomocy de minimis, otrzymanej przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą w okresie trzech kolejnych lat budżetowych, nie przekracza 200 tys. EURO (w sektorze transportu drogowego 100 tys. EURO);
- **pomoc de minimis w rolnictwie** – pomoc, której wartość łącznie z wartością innej pomocy de minimis w rolnictwie, otrzymanej przez beneficjenta w sektorze rolnictwa w okresie trzech kolejnych lat budżetowych, nie przekracza 7,5 tys. EURO;

- **pomoc udzielana w ramach wyłączeń grupowych** – pomoc publiczna, której nie dotyczy obowiązek notyfikacji (np. pomoc na szkolenia, na zatrudnienie, na rozwój małych i średnich przedsiębiorców, przejrzysta regionalna pomoc inwestycyjna);
- **pomoc indywidualna** – pomoc, która nie jest przyznawana na podstawie programu pomocowego oraz podlegająca obowiązkowi zgłoszenia pomoc przyznawana na podstawie programu pomocowego;
- **pomoc indywidualna na restrukturyzację** – pomoc indywidualna przewidziana w planie restrukturyzacyjnym określającym działania mające na celu przywrócenie przedsiębiorcy długookresowej zdolności do konkurencyjności na rynku, w szczególności sposób finansowania tych działań, w tym również przez udzielanie pomocy publicznej. Jest zatem udzielana jedynie przedsiębiorcom znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej z przeznaczeniem na restrukturyzację;
- **pomoc niezgodna z prawem** – pomoc udzielona przedsiębiorstwu z pominięciem obowiązkowej notyfikacji do Komisji Europejskiej;
- **pomoc wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem** – pomoc wykorzystana przez przedsiębiorcę w sposób niezgodny z decyzją Komisji;
- **produkty rolne** – produkty wymienione w załączniku I do Traktatu WE, z wyjątkiem produktów rybołówstwa. Treść załącznika podano na str. 43 niniejszego informatora;
- **produkty rybołówstwa** – produkty pochodzące z połowów, jak również produkty akwakultury wymienione w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) Nr 104/2000. Listę produktów podano na str. 69-71 niniejszego informatora;
- **program pomocowy** – każde działanie, na którego podstawie, bez dalszego wprowadzania w życie wymaganych środków, można dokonać wypłat pomocy indywidualnej na rzecz przedsiębiorstw określonych w ustawie w sposób ogólny i abstrakcyjny oraz każde działanie, na którego podstawie pomoc, która nie jest związana z konkretnym projektem, może zostać przyznana jednemu lub kilku przedsiębiorstwom na czas nieokreślony i/lub w nieokreślonej kwocie;
- **przedsiębiorstwo:**
 - **mikro** to przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 pracowników i którego roczny obrót i/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 2 milionów EURO,
 - **małe przedsiębiorstwo** to przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 50 pracowników i którego roczny obrót i/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 10 milionów EURO,
 - **średnie przedsiębiorstwo** to przedsiębiorstwo, które zatrudnia mniej niż 250 pracowników i których roczny obrót nie przekracza 50 milionów EURO a/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 43 milionów EURO,
 - **duże (inne niż mikro, małe i średnie przedsiębiorstwo)** to przedsiębiorstwo zatrudniające więcej niż 250 pracowników i którego roczny obrót przekracza 50 milionów EURO a/lub całkowity bilans roczny przekracza 43 miliony EURO;

- **przedsiębiorca publiczny** – każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą, bez względu na sposób działania oraz formę organizacyjno-prawną, w szczególności spółkę handlową, spółdzielnię, przedsiębiorstwo państwowe, towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych oraz bank państwowy, na którego działalność organ publiczny wywiera decydujący wpływ, niezależnie od wpływu wywieranego na niego przez inne podmioty;
- **przedsiębiorstwo autonomiczne (niezależne)** – przedsiębiorstwo samodzielne, które nie ma żadnych przedsiębiorstw partnerskich ani związanych, w którym o kwalifikacji do kategorii MŚP decydują wyłącznie wskaźniki tego przedsiębiorstwa.

Wyjątek od tej reguły – za samodzielne uznaje się również przedsiębiorstwa, w których 25% lub więcej kapitału lub praw głosu została osiągnięta lub przekroczona przez następujące podmioty:

- publiczne korporacje inwestycyjne, spółki kapitałowe podwyższonego ryzyka, osoby fizyczne lub grupy osób prowadzące regularną działalność inwestycyjną podwyższonego ryzyka, które inwestują kapitał własny w firmy nienotowane na giełdzie, pod warunkiem że cała kwota inwestycji tych inwestorów w to samo przedsiębiorstwo nie przekroczy 1.250.000 EURO;
 - uniwersytety lub niedochodowe ośrodki badawcze;
 - inwestorzy instytucjonalni łącznie z regionalnymi funduszami rozwoju;
 - samorządy lokalne z rocznym budżetem nieprzekraczającym 10 milionów EURO oraz liczbą mieszkańców poniżej 5.000.
- jeżeli podmioty te nie są związane, indywidualnie lub wspólnie z tym przedsiębiorstwem;

- **przedsiębiorstwo partnerskie** – przedsiębiorstwo, które posiada od 25% do 50% kapitału lub głosów w innym przedsiębiorstwie i/lub inne przedsiębiorstwo posiada 25-50% kapitału lub głosów w tym przedsiębiorstwie. W przypadku przedsiębiorstw partnerskich - przy określaniu wielkości przedsiębiorstwa - odpowiednie dane doliczane są do wysokości określonej stosunkowo do udziałów. Należy tu wziąć pod uwagę przedsiębiorstwa związane z przedsiębiorstwami partnerskimi w stosunku do badanego przedsiębiorstwa;
- **przedsiębiorstwo związane** – przedsiębiorstwo posiadające ponad 50% kapitału lub głosów w innym przedsiębiorstwie (mające prawo wywierać dominujący wpływ w grupie przedsiębiorstw, kontrolować samodzielnie większość głosów lub członków innego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw, zgodnie z umową zawartą między przedsiębiorstwami) i/lub inne przedsiębiorstwo posiada ponad 50% kapitału lub głosów w tym przedsiębiorstwie. W przypadku przedsiębiorstw związanych – przy określaniu wielkości przedsiębiorstwa - doliczane są pełne dane tych przedsiębiorstw oraz dane przedsiębiorstw związanych i partnerskich w stosunku do przedsiębiorstwa związanego;
- **przetwarzanie produktów rolnych** – czynności wykonywane na produkcie rolnym, w wyniku których powstaje produkt będący również produktem rolnym, z wyjątkiem wykonywanych w gospodarstwach czynności niezbędnych do przygotowania produktów zwierzęcych lub roślinnych do pierwszej sprzedaży np. zbiór, młócka zbóż, pakowanie jaj;

- **przysporzenie ze środków publicznych** – przysporzenie dokonane na rzecz określonego przedsiębiorcy w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, jeżeli jest realizowane bezpośrednio ze środków publicznych lub z takich środków przekazanych innym podmiotom, albo przysporzenie, które pomniejsza lub może pomniejszyć środki publiczne należne od tego przedsiębiorcy;
- **pułap de minimis** – próg poniżej którego Komisja Europejska uznaje, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów pomocy publicznej (dla rolnictwa podstawowego 7,5 tys. EURO, dla transportu 100 tys. EURO, dla pozostałych 200 tys. EURO);
- **rolnictwo** – działalność związana z produkcją pierwotną (uprawa, hodowla), przetwarzaniem oraz obrotem produktami rolnymi;
- **stopa referencyjna** – stopa oprocentowania, okresowo ustalana przez Komisję Europejską na podstawie obiektywnych kryteriów, publikowana w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich. Powyższa stopa wykorzystywana jest do przeliczania wartości pomocy publicznej, udzielanej w różnych formach, na równą jej wartość dotacji. Od dnia 01 stycznia 2008 r. stopa referencyjna wynosi 6,42 %;
- **TWE** – Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską;
- **Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK)** – polski urząd antymonopolowy, który jest centralnym organem administracji państwowej (rządowej) monitorującym pomoc publiczną;
- **wielkość pomocy** – wartość pomocy publicznej wyrażona w kwocie pieniężnej lub intensywność pomocy publicznej wyrażona jako stosunek wartości pomocy publicznej do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą publiczną;
- **wprowadzanie do obrotu produktów rolnych** – posiadanie lub wystawianie produktu w celu sprzedaży, oferowanie go na sprzedaż, dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania produktu na rynek, z wyjątkiem jego pierwszej sprzedaży przez producenta surowców na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem i czynności przygotowujących produkt do pierwszej sprzedaży; sprzedaż produktu przez producenta surowców konsumentowi końcowemu uznaje się za wprowadzanie do obrotu produktów rolnych, jeśli następuje w odpowiednio wydzielonym do tego celu miejscu.

POJĘCIE POMOCY PUBLICZNEJ

Pomocą publiczną jest przysporzenie, bezpośrednio lub pośrednio, przez organy udzielające pomocy korzyści finansowych określonym **przedsiębiorcom**, w następstwie którego uprzywilejowuje się ich w stosunku do konkurentów, m. in. w drodze dokonywania na rzecz lub za tych przedsiębiorców wydatków ze środków publicznych lub pomniejszania świadczeń należnych od nich na rzecz sektora finansów publicznych.

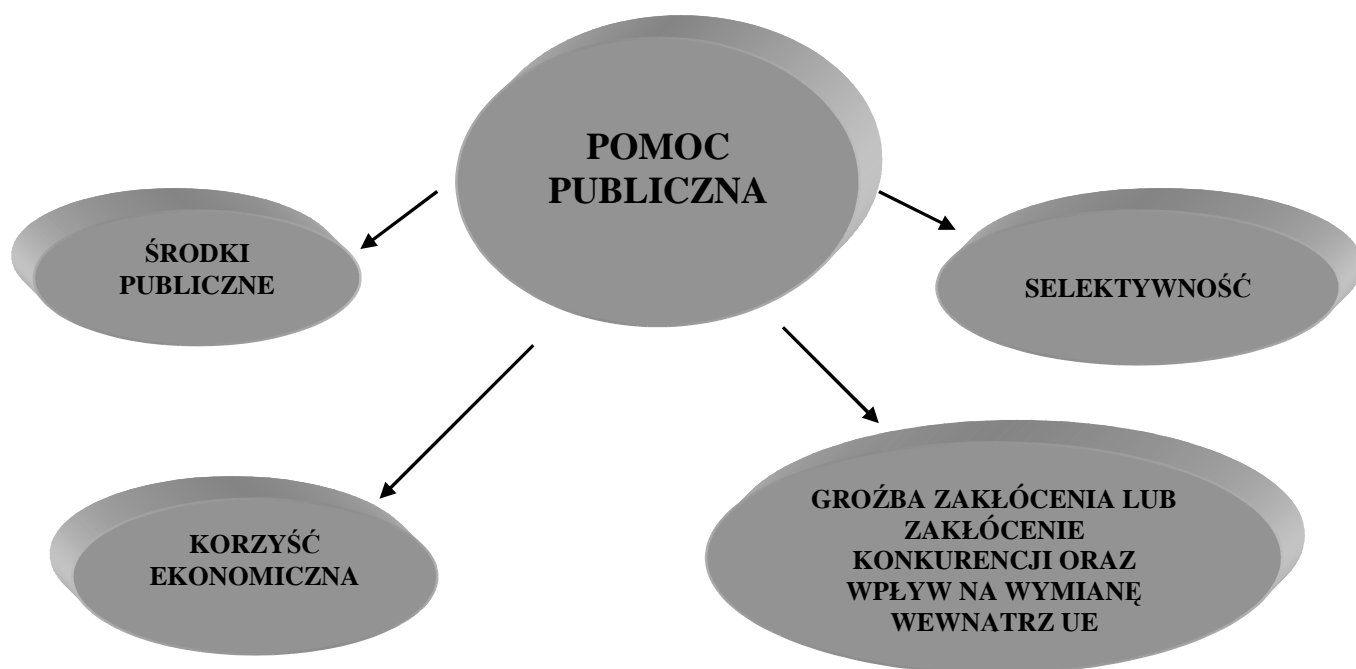
Art. 87 (1) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE)

„Wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”

Sam fakt prowadzenia działalności gospodarczej nie przesądza jeszcze o tym, że udzielone wsparcie stanowi pomoc publiczną.

Wsparcie udzielane przedsiębiorstwu jest uznawane za pomoc publiczną w rozumieniu przepisów Traktatu, o ile jednocześnie spełnione są następujące warunki:

- jest przyznawane przez **Państwo lub pochodzi ze środków publicznych**,
- udzielane jest **na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku (korzyść ekonomiczna)**,
- ma charakter **selektywny** (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
- **grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi UE.**

Środki publiczne – mogą bezpośrednio pochodzić z budżetu państwa czy jednostek samorządu, ale również od podmiotów niepublicznych, którym powierzono dysponowanie środkami publicznymi (fundusze, banki, agencje) – „przy użyciu zasobów państwowych”. Środki pochodzące z Unii Europejskiej (fundusze strukturalne, PHARE, ISPA, SAPARD) i organizacji międzynarodowych nie stanowią pomocy publicznej (państwowej) w rozumieniu art. 87 ust. 1 TWE.

Korzyść ekonomiczna (przywilej) – nawet pośrednia, której przedsiębiorca nie mógłby uzyskać w normalnych warunkach rynkowych, np. zwolnienie z opłat normalnie ponoszonych, przysporzenie na warunkach korzystniejszych niż na rynku.

Korzyść występuje wtedy, gdy pomoc pokrywa koszty, które w normalnych okolicznościach byłyby ponoszone przez przedsiębiorcę.

Zazwyczaj są to świadczenia nieodpłatne (np. **zwolnienie z podatku od nieruchomości, umorzenie zaległości podatkowej**), ale także świadczenia odpłatne, lecz na warunkach korzystniejszych niż na rynku (np. **zakup gruntu od gminy poniżej cen rynkowych, pożyczka z preferencyjnym oprocentowaniem**).

Selektywność – uprzywilejowanie określonego przedsiębiorcy (np. ze względu na sektor, obszar, wielkość, region) lub produkcji niektórych towarów lub gałęzi produkcji.

Wsparcie nie jest dostępne w równym stopniu dla wszystkich zainteresowanych przedsiębiorców (występuje element uznaniowości podmiotu udzielającego wsparcia).

Udzielenie pomocy powoduje naruszenie równowagi pomiędzy przedsiębiorcą otrzymującym pomoc, a jego konkurentami na tym samym rynku, a w następstwie umacnia pozycję finansową pewnych przedsiębiorstw w stosunku do ich konkurentów.

Groźba zakłócenia konkurencji oraz wpływ na wymianę handlową wewnątrz Unii Europejskiej

Każdy, kto otrzymuje pomoc od państwa – i prowadząc działalność gospodarczą napotyka na konkurencję (lub mógłby napotkać) ze strony podmiotów z innych Państw Członkowskich – jest beneficjentem pomocy publicznej.

Zakłócenie konkurencji dotyczy zarówno aktualnie istniejącej konkurencji, jak i zakłóceń w zakresie konkurencji potencjalnej (np. dany środek pomocowy będzie skutkował istotnymi trudnościami w wejściu na rynek dla przedsiębiorstw, które dopiero zechcą w nim uczestniczyć).

Prowadząc postępowanie, organ udzielający wsparcia musi zbadać wpływ udzielanej pomocy na konkurencję oraz handel, w odniesieniu do innych uczestników rynku prowadzących ten sam rodzaj działalności gospodarczej, co podmiot, któremu udzielana jest pomoc.

Wsparcie dla przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na terenie Szczecina w większości przypadków stanowi pomoc publiczną. Zgodnie ze stanowiskiem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanym dalej UOKiK) z uwagi na fakt bliskości granicy z Niemcami, przesłanka groźby zakłócenia konkurencji oraz wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi Unii Europejskiej jest spełniona.

Pomoc publiczna spełniająca cztery powyżej opisane kryteria, jest w zasadzie niezgodna za wspólnym rynkiem. Nie oznacza to jednak pełnego zakazu udzielania pomocy publicznej.

Istnieje cały szereg przypadków, kiedy pomoc publiczna jest akceptowana.

WAŻNE

Przepisy dotyczące pomocy publicznej nie są podstawą jej udzielania. Podstawę stanowią przepisy materialne danego państwa i to w nich należy szukać form pomocy, jakie można uzyskać. Przepisy te zawierają dodatkowe warunki, które muszą być spełnione, aby udzielenie pomocy było dopuszczalne.

POJĘCIE I WIELKOŚĆ PRZEDSIĘBIORSTWA

Za *przedsiębiorstwo*, w rozumieniu przepisów unijnych, uważa się każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą, bez względu na formę organizacyjno – prawną oraz sposób finansowania, a także niezależnie od tego czy przepisy krajowe przyznają czy nie danemu podmiotowi status przedsiębiorstwa (ujęcie bardzo szerokie), np.:

- spółki prawa handlowego,
- przedsiębiorstwa państwowe,
- osoby fizyczne,
- fundacje, stowarzyszenia,
- zakłady budżetowe itd.

Przykłady

1. *Stowarzyszenie prowadzi działalność statutową, ale prowadzi również działalność gospodarczą (najem), z której dochód przeznacza w całości na działalność statutową. Stara się o umorzenie zaległości podatkowej z tytułu podatku od nieruchomości za pomieszczenia zajęte na cele działalności gospodarczej.*

Art. 34 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (jedn. tekst Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855 z późniejszymi zmianami) stanowi, że stowarzyszenie może prowadzić dodatkową działalność o charakterze gospodarczym. W przypadku podjęcia takiej działalności, uzyskuje ono status przedsiębiorcy w rozumieniu wspólnotowego prawa konkurencji. Pomoc udzielona temu podmiotowi w odniesieniu do tej działalności będzie stanowić pomoc publiczną. Nie ma znaczenia fakt, że stowarzyszenie przeznacza w całości dochód z działalności gospodarczej na realizację celów statutowych.

Umorzenie udzielone stowarzyszeniu w niniejszym przykładzie będzie stanowić pomoc publiczną.

Gdyby stowarzyszenie prowadziło wyłącznie działalność statutową, to udzielona mu pomoc, nie miałaby znamion działalności komercyjnej i nie stanowiłaby pomocy publicznej.

2. *Z wnioskiem o umorzenie zaległości podatkowej z tytułu podatku od nieruchomości, zwraca się przedsiębiorstwo w likwidacji. Czy pomoc udzielona takiemu podmiotowi będzie stanowić pomoc publiczną zadecyduje fakt, czy podmiot ten, pomimo postawienia w stan likwidacji, prowadzi w dalszym ciągu działalność gospodarczą.*

Biorąc pod uwagę fakt, że celem likwidacji jest sprzedaż wszelkiego majątku firmy (czy inne zagospodarowanie, np. poprzez najem) – nieliczne są sytuacje, gdy podmiot w likwidacji nie oferuje na rynku żadnych dóbr i usług, np. posiadanego wyposażenia, wynajmu pomieszczeń. Ponieważ działalnością gospodarczą jest także sprzedaż wyrobów wyprodukowanych zanim zaprzestano produkcji **umorzenie udzielone przedsiębiorcy w likwidacji w większości przypadków będzie stanowić pomoc publiczną.**

Klasyfikacja przedsiębiorstw, według kryterium wielkości:

1) małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP):

- mikroprzedsiębiorstwa,
- małe przedsiębiorstwa,
- średnie przedsiębiorstwa,

2) inne przedsiębiorstwa (duże).

Wśród małych i średnich przedsiębiorstw wyróżnia się:

- przedsiębiorstwa autonomiczne (niezależne),
- przedsiębiorstwa stowarzyszone (partnerskie),
- przedsiębiorstwa związane.

Definicje poszczególnych typów przedsiębiorstw przedstawiliśmy w słowniczku.

Próg zatrudnienia oraz pułapy finansowe określające kategorię przedsiębiorstwa przedstawia poniższa tabela

RODZAJ PRZEDSIĘBIORSTWA	LICZBA ZATRUDNIONYCH	DANE FINANSOWE
Mikroprzedsiębiorca	Mniej niż 10	Roczny obrót i/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 2 mln EURO
Mały	Mniej niż 50	Roczny obrót i/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 10 mln EURO
Średni	Mniej niż 250	Roczny obrót nie przekracza 50 mln EURO a/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 43 mln EURO
Inny (duży)	Więcej niż 250	Roczny obrót przekracza 50 mln EURO a/lub całkowity bilans roczny przekracza 43 mln EURO

UWAGA

- wyłączone z kategorii małych i średnich przedsiębiorstw są wprost przedsiębiorstwa, których 25% lub więcej kapitału lub praw głosu jest kontrolowane przez jeden lub kilka organów państwowych,
- jeżeli przedsiębiorstwo jest związane z innymi spółkami, przy określaniu wielkości przedsiębiorstwa, należy brać pod uwagę także wskaźniki spółek powiązanych, a to oznacza, że w niektórych przypadkach firmy zależne mogą otrzymywać pomoc, ale w niższej wysokości.

Przykład

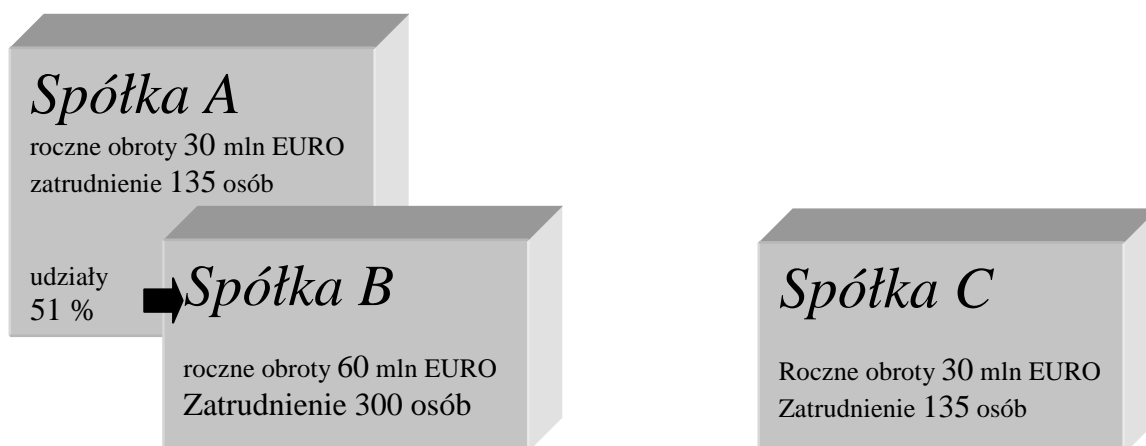
1. *Spółka A składa wniosek w sprawie umorzenia zaległości podatkowych w podatku od nieruchomości, składając jednocześnie oświadczenie, iż jest średnim przedsiębiorcą. Zaległość podatkowa wynosi 100 tys. zł. Podatnik prosi o zakwalifikowanie pomocy publicznej jako pomocy na zatrudnienie.*

Maksymalna intensywność pomocy brutto na tworzenie nowych miejsc pracy w województwie zachodniopomorskim wynosi 40 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, przy czym w przypadku średnich przedsiębiorców ulega ona zwiększeniu o 10 punktów procentowych brutto.

Z uwagi na fakt, iż to przedsiębiorca zobowiązany jest określić wielkość przedsiębiorstwa, zgodnie z przedłożonymi informacjami, organ podatkowy po stwierdzeniu istnienia przesłanek do zastosowania wnioskowanej ulgi, wyda decyzję umarzającą zaległość podatkową w 50% tj. kwotę 50 tys. zł. Ponieważ przedsiębiorca mylnie określił wielkość prowadzonego przedsiębiorstwa tj. nie uwzględnił sumy dochodów Spółki B, intensywność pomocy winna wynosić 40%. **Spółka która wykorzystwała pomoc powyżej limitu, jest zobowiązana do jej zwrotu wraz z odsetkami.**

2. *Przy analogicznym wniosku o ulgę Spółka C, która osiąga takie same obroty i ma takie samo zatrudnienie, jak Spółka A, ale jest przedsiębiorstwem niezależnym, zostanie zaliczona do średnich przedsiębiorców i może otrzymać zwiększoną intensywność pomocy w podatkach.*

Przykłady obrazuje poniższy schemat:

◆ Suma rocznych obrotów 90 mln EURO

Spółka C jest zaliczana do średnich przedsiębiorców

◆ Suma zatrudnienia 435 osób

Spółka A jest zaliczana do innych przedsiębiorców

W celu określenia progu zatrudnienia oraz pułapów finansowych przedsiębiorcy, przyjmują dane roczne za ostatni zatwierdzony okres obrotowy (**ważne: dane muszą być zatwierdzone**).

W przypadku nowoutworzonych przedsiębiorstw, których księgi finansowe jeszcze nie zostały zatwierdzone dane, zastosowanie mają dane, które pochodzą z oceny dokonanej w trakcie roku finansowego.

WAŻNE

W przypadku gdy na ostatni dzień bilansu dane przedsiębiorstwo przekracza lub spada poniżej progu zatrudnienia lub pułapu finansowego, uzyskanie lub utrata statusu średniego, małego lub mikroprzedsiębiorstwa następuje tylko wówczas, gdy zjawisko to powtórzy się w ciągu dwóch kolejnych lat.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, przedsiębiorca wnioskujący o udzielenie pomocy publicznej składa pisemne oświadczenie przed organem udzielającym pomocy, że spełnia przesłanki do uznania go za mikro, małego lub średniego przedsiębiorcę. **Należy tu podkreślić wagę składanych przez przedsiębiorców oświadczeń w tym zakresie** – małe i średnie firmy są w preferencyjny sposób traktowane przez Unię Europejską i można im udzielać większej pomocy publicznej

niż innym przedsiębiorcom. Przedsiębiorca, który nie spełnia warunków określonych w przepisach Unii do uznania go za małego lub średniego przedsiębiorcę (jak Spółka A w naszym przykładzie), a zostanie mu udzielona pomoc zgodnie z warunkami określonymi dla sektora MŚP, może być zobowiązany do zwrotu pomocy publicznej wraz z odsetkami. Dopóki przedsiębiorca nie zwróci otrzymanej pomocy publicznej, co do której Komisja wydała decyzję o obowiązku zwrotu, żadna pomoc publiczna nie może zostać mu udzielona.

Zdefiniowanie statusu prawnego przedsiębiorstwa w świetle przepisów unijnych jest bardzo istotne, bowiem decyduje o zaliczeniu do określonej grupy beneficjentów. Status prawny decyduje o tym, z jakiej pomocy i w jakiej wysokości będzie mógł skorzystać przedsiębiorca. Jeżeli firma jest przedsiębiorstwem samodzielnym i nie jest powiązana prawnie z inną firmą, istotnym elementem jej klasyfikacji jest ilość zatrudnianych osób oraz stan finansowy.

WAŻNE

Chcąc poprawnie zdefiniować status swojego przedsiębiorstwa, skorzystaj z kwalifikatora MŚP, mieszczącego się na stronie internetowej Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (www.parp.gov.pl).

Przepisy prawne mające zastosowanie do omówionego zagadnienia:

- Art. 110 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 z późniejszymi zmianami);
- Załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 33; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 141), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz. Urz. UE L 63 z 28.02.2004, str. 22; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 3, str. 64);
- Ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (j. t. Dz. U. Nr 59 poz. 404 z późniejszymi zmianami).

ULGI W SPŁACIE ZOBOWIĄZAŃ NA PODSTAWIE USTAWY ORDYNACJA PODATKOWA

Rodzaje ulg podatkowych

W podatkach i opłatach lokalnych mogą być stosowane ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych. Są to:

- odroczenie terminu płatności podatku lub rozłożenie zapłaty podatku na raty,
- odroczenie lub rozłożenie na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę,
- umorzenie w całości lub w części zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej.

Postępowanie w sprawie ulgi w spłacie podatków wszczyna się *na wniosek podatnika*. Organ podatkowy w ramach prowadzonego postępowania musi ustalić, czy w danej sprawie występuje *ważny interes podatnika* lub *interes publiczny*. *Ważny interes podatnika* lub *interes publiczny* są to przesłanki, które muszą wystąpić, aby organ podatkowy właściwy w sprawie (tu: Prezydent Miasta Szczecin) mógł podjąć pozytywną decyzję w sprawie udzielenia ulgi. Obie przesłanki nigdzie nie są zdefiniowane, w związku z czym organ podatkowy, interpretując te pojęcia, korzysta – przede wszystkim – z istniejącego w tym zakresie orzecznictwa sądowego. I tak, pod pojęciem **interesu publicznego** należy rozumieć pewną potrzebę (dobro), której zaspokojenie powinno służyć zbiorowości lokalnej lub całemu społeczeństwu, natomiast **ważny interes podatnika** rozumiany jest *najczęściej* jako sytuacja wyjątkowa, gdy z powodu nadzwyczajnych losowych przypadków podatnik nie jest w stanie regulować zobowiązań podatkowych na zasadach ogólnych, określonych w przepisach prawa podatkowego. W świetle dotychczasowego orzecznictwa sądowego, ocena występowania ww. przesłanek dokonywana jest przez pryzmat sytuacji ekonomicznej podmiotu ubiegającego się o ulgę.

Od zaległości podatkowych lub podatków, których płatność odroczone lub rozłożone na raty pobierana jest **opłata prolongacyjna**. Opłata prolongacyjna to kwota, jaką podatnik musi zapłacić za odsunięcie w czasie płatności podatków i pozostawienie w jego dyspozycji środków, które w danym momencie musiałyby przeznaczyć na zapłatę podatku.

Wysokość opłaty prolongacyjnej oblicza się przy zastosowaniu wysokości odsetek obowiązujących w dniu wydania decyzji o odroczeniu terminu płatności lub rozłożenia na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami. Stawka opłaty prolongacyjnej wynosi 50% wysokości odsetek za zwłokę. Opłatę można przyrównać do odsetek od kredytów bankowych, tylko w tym przypadku kredytodawcą jest gmina, a nie bank. W wyjątkowych sytuacjach, jak wskazano wyżej, opłatę prolongacyjną można umorzyć.

WAŻNE

- 1. Umarzanie zaległości podatkowej i odsetek za zwłokę, rozkładanie na raty należności podatkowych, odraczanie terminów płatności na wniosek podatnika prowadzącego działalność gospodarczą może stanowić pomoc publiczną lub pomoc de minimis. W takim wypadku udzielenie ulgi następuje z uwzględnieniem przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.**
- 2. Ulga udzielona podatnikowi prowadzącemu działalność gospodarczą nie zawsze stanowi pomoc publiczną i w takim wypadku nie stosuje się przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Przykładowo rozłożenie należności na raty lub odroczenie zapłaty podatku może być zakwalifikowane jako optymalizacja ściągania podatków i wówczas nie będzie stanowić pomocy publicznej. Pojęcie optymalizacji omówiliśmy w słowniczku niniejszego informatora.**

Decyzje podejmowane w sprawach ulg są decyzjami uznaniowymi. Świadczy o tym użycie przez ustawodawcę sformułowania „organ podatkowy może” – a więc nie musi – umorzyć zaległość podatkową, odsetki lub opłatę prolongacyjną, odroczyć zapłatę lub rozłożyć na raty należności podatkowe. Uznaniowość nie oznacza jednak dowolności w podejmowaniu decyzji. Każdorazowo organ podatkowy zobligowany jest do przeprowadzenia szczegółowego postępowania dowodowego i rozważenia na podstawie zgromadzonych dowodów, czy w konkretnej sprawie istnieją przesłanki do udzielenia ulgi.

Procedura udzielania ulg

Postępowanie w sprawie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych **wszczyzna się na wniosek podatnika.**

Co powinien zawierać wniosek?

Przede wszystkim należy w nim szczegółowo określić wnioskowaną ulgę (forma, zakres i okres objęty wnioskiem, np. umorzenie zaległości podatkowej w 50 % za okres od IV raty 2006 r. do II raty 2007 r.) oraz podać przyczyny ubiegania się o ulgę. Dodatkowo podatnik może określić charakter problemów będących przyczyną starania się o ulgę (przejściowy czy stały) oraz podać działania jakie podatnik podjął w celu poprawy swojej sytuacji.

Jakie materiały należy dołączyć do wniosku?

1. materiały pozwalające na udzielenie przedsiębiorcy pomocy de minimis, de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie albo pomocy publicznej,
2. materiały finansowe pozwalające na ocenę sytuacji ekonomicznej przedsiębiorcy.

Materiały pozwalające na udzielenie przedsiębiorcy pomocy de minimis, de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie albo pomocy publicznej:

- 1) określenie tytułu pomocy, o którą podatnik się stara (de minimis lub inna, patrz art. 67 b ustawy Ordynacja podatkowa),
- 2) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis, jakie przedsiębiorca otrzymał w ciągu trzech ostatnich lat poprzedzających dzień wystąpienia z wnioskiem – jeżeli przedsiębiorca ubiega się o pomoc de minimis albo o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie,
- 3) informację o otrzymanej pomocy publicznej, zawierającą w szczególności wskazanie dnia i podstawy prawnej jej udzielenia, formy i przeznaczenia, albo informacji o nieotrzymaniu pomocy – jeżeli przedsiębiorca wnosi o pomoc inną niż de minimis lub de minimis w rolnictwie,
- 4) złożenie oświadczenia o wielkości prowadzonego przedsiębiorstwa,

- 5) oświadczenie o sytuacji ekonomicznej przedsiębiorcy,
- 6) dowody potwierdzające, że przedsiębiorca spełnia warunki do uzyskania pomocy de minimis, de minimis w rolnictwie lub w rybołówstwie albo pomocy publicznej o takim przeznaczeniu jakie wskazał (np. na zatrudnienie, na szkolenia, itp.) - które zostały omówione przy poszczególnych rodzajach pomocy.

UWAGA

Do czasu przekazania przez przedsiębiorcę zaświadczeń lub informacji o otrzymanej pomocy publicznej, pomoc nie może być udzielona. Oznacza to, że podatnik, który nie złoży tych materiałów wraz z wnioskiem lub na wezwanie organu podatkowego, nie może oczekiwać na pozytywną decyzję w sprawie ulgi. W takim wypadku organ podatkowy pozostawi wniosek bez rozpatrzenia.

Zakres materiałów finansowych pozwalających na ocenę sytuacji ekonomicznej przedsiębiorcy uzależniony jest od formy prawnej wnioskodawcy.

Osoby prawne oraz jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej składają:

- statut, jeżeli są to podmioty prowadzące działalność statutową,
- bilans oraz rachunek zysków i strat za rok poprzedzający rok, w którym wystąpiono z wnioskiem o ulgę (podmioty w upadłości składają bilans otwarcia na dzień ogłoszenia upadłości),
- materiały finansowo - księgowe dokumentujące aktualną sytuację finansową oraz majątkową podatnika (np. sprawozdanie F-01, zestawienie obrotów i sald kont syntetycznych),
- informację przedstawiającą aktualny stan i strukturę należności oraz zobowiązań (podział na należności przeterminowane oraz dochodzone na drodze sądowej; zobowiązania krótko i długoterminowe, w tym z tytułu kredytów bankowych, z wykazaniem zobowiązań przeterminowanych),
- informację przedstawiającą aktualny stan i strukturę zobowiązań publicznoprawnych,
- inne dowody, które zdaniem wnioskodawcy mogą mieć wpływ na rozstrzygnięcie wniosku przez organ podatkowy.

W przypadku osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą przedmiotem oceny jest zarówno osobista sytuacja finansowa i majątkowa podatnika, jak również sytuacja prowadzonej przez niego firmy.

Osoby fizyczne składają następujące materiały:

- informację o liczbie osób prowadzących z wnioskodawcą wspólne gospodarstwo domowe,
- w przypadku rozdzielenia majątkowej – wyrok w sprawie zniesienia wspólności majątkowej małżeńskiej,
- udokumentowane informacje o sytuacji finansowej i majątkowej podatnika oraz osób prowadzących z nim wspólne gospodarstwo domowe (aktualne dochody netto ze wszystkich źródeł, stałe wydatki ze wskazaniem kwot oraz przeznaczenia),
- informacje o zobowiązaniach wobec osób trzecich ze wskazaniem daty zaciągnięcia zobowiązania i jego wielkości, miesięcznych obciążeń z tego tytułu, terminu ostatecznej spłaty zobowiązania (pożyczki, kredyty, zaległości, itp.),
- dowody potwierdzające aktualną sytuację firmy podatnika, w tym dane dotyczące:
 - wielkości przychodów,
 - wielkości i struktury kosztów,
 - wielkości i struktury należności oraz zobowiązań (podział na należności przeterminowane oraz dochodzone na drodze sądowej; zobowiązania krótko i długoterminowe, w tym z tytułu kredytów bankowych, z wykazaniem zobowiązań przeterminowanych),
- majątku obrotowego (stan zapasów, środków pieniężnych, papiery wartościowe przeznaczone do obrotu),
- inne dowody, które zdaniem wnioskodawcy mogą mieć wpływ na rozstrzygnięcie wniosku przez organ podatkowy.

Po dostarczeniu przez wnioskodawcę wszystkich wymienionych powyżej materiałów, organ podatkowy oceni zasadność wniosku. Przede wszystkim przeprowadzi analizę ekonomiczną, ale sprawdzi także, jak często przedsiębiorca korzystał z ulg w podatku od nieruchomości, czy dotychczas terminowo i bez wezwania płacił podatek w pełnej wysokości, czy podejmuje działania zmierzające do poprawy swojej sytuacji, czy ma ogólne problemy z regulowaniem swoich zobowiązań, czy tylko z regulowaniem np. podatku od

nieruchomości. Jeżeli organ podatkowy uzna, że wniosek zasługuje na uwzględnienie, przystąpi do kolejnego etapu oceny, a mianowicie oceni zgodność planowanej pomocy z przepisami o pomocy publicznej.

UWAGA

- **jeżeli masz przejściowe problemy finansowe** i nie jesteś w stanie uregulować terminowo podatku w pełnej wysokości, nie czekaj na upomnienie – złóż wniosek o odroczenie terminu płatności podatku lub rozłożenie zapłaty podatku na raty,
- **jeżeli dopuściłeś do powstania zaległości podatkowej**, a aktualnie nie masz środków na jej zapłatę – złóż wniosek o odroczenie terminu płatności lub rozłożenie na raty zaległości podatkowej wraz z odsetkami,
- **jeżeli w żadnym wypadku nie jesteś w stanie uregulować zobowiązania podatkowego** bez wsparcia organu podatkowego lub z innych ważnych względów uważasz, że nie powinienes przedmiotowego zobowiązania płacić, możesz złożyć wniosek o umorzenie zaległości podatkowej, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej; pamiętaj jednak, że złożenie wniosku i wykazanie problemów finansowych lub innych okoliczności, które według Ciebie są podstawą do umorzenia nie gwarantuje, że uzyskasz umorzenie – organ podatkowy dokona analizy Twojej sytuacji, a dopiero później oceni czy wniosek zasługuje na uwzględnienie; w przypadku odmowy umorzenia – narażasz się na dalsze odsetki za zwłokę,
- **jeżeli starasz się o umorzenie odsetek za zwłokę**, a należność główną jesteś w stanie zapłacić, wniosek w sprawie umorzenia musisz złożyć w tym samym dniu, w którym będziesz wpłacał podatek; w przeciwnym wypadku - Twoja wpłata zostanie rozksięgowana proporcjonalnie na należność główną i odsetki,
- **jeżeli starasz się o umorzenie pamiętaj**, że umorzenie odnosi się do zaległości podatkowej, czyli podatku niezapłaconego w terminie – wniosek w sprawie umorzenia możesz zatem złożyć dopiero po upływie terminu płatności podatku; jeżeli nie posiadasz zaległości podatkowych postępowanie w sprawie umorzenia jest bezprzedmiotowe – otrzymasz postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania,
- **jeżeli wraz z wnioskiem lub w terminie wskazanym przez organ podatkowy w wezwaniu, nie wskażesz tytułu pomocy i/lub nie złożysz materiałów** wymaganych przepisami dotyczącymi pomocy publicznej organ podatkowy nie rozpatrzy wniosku – otrzymasz postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpatrzenia,

- **podstawą udzielenia ulgi w podatku od nieruchomości są przepisy Ordynacji podatkowej, a nie przepisy o pomocy publicznej;** to oznacza, że organ podatkowy w pierwszej kolejności zbada, czy istnieją przesłanki do udzielenia ulgi na mocy przepisów Ordynacji podatkowej, a dopiero, gdy stwierdzi, iż wniosek kwalifikuje się do udzielenia ulgi przystąpi do oceny zgodności planowanej pomocy z przepisami o pomocy publicznej.
- **jeżeli nie chcesz wydłużać postępowania w sprawie ulgi – ZŁÓŻ KOMPLETNY WNIOSEK !!!**

Przepisy prawne mające zastosowanie do omówionego zagadnienia:

- Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (jedn. tekst Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (jedn. tekst. Dz. U z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późniejszymi zmianami),
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. Nr 165, poz. 1373),
- Uchwała Nr XLIII/544/98 Rady Miasta Szczecina z dnia 23 lutego 1998 r. w sprawie wprowadzenia opłaty prolongacyjnej; zm. uchwałą Nr XLV/940/01 Rady Miasta Szczecina z dnia 22 października 2001 r.),
- Przepisy dotyczące różnych rodzajów pomocy w zależności od przeznaczenia pomocy, o którą stara się podatnik; przepisy te wykazano w rozdziałach dotyczących poszczególnych tytułów pomocowych.

RODZAJE POMOCY PUBLICZNEJ

Pomoc publiczna udzielana przez gminy w znaczącej części dotyczy podatków, stanowiących dochód ich budżetów. Z pomocą w zakresie podatków stosowaną przez gminy, mamy do czynienia w dwóch obszarach:

- 1) na gruncie prawotwórczej działalności gmin, której efektem są uchwały podatkowe wprowadzające zwolnienia podatkowe w granicach ustawowych upoważnień. Akty prawa miejscowego są opracowywane na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (jedn. tekst. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późniejszymi zmianami), który upoważnia radę gminy do wprowadzenia innych niż ustawowe zwolnień z podatku od nieruchomości;
- 2) w indywidualnych działaniach gminnych organów podatkowych, czego przykładem jest wydawanie decyzji administracyjnych na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (jedn. tekst Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późniejszymi zmianami) przewidujących pomoc w formie odroczenia, rozłożenia na raty lub umorzenia.

Rada Miasta Szczecin wprowadziła następujące programy zwalniające przedsiębiorców z podatku od nieruchomości :

- Uchwała nr XI/324/07 Rady Miasta Szczecin w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis na zatrudnienie (z późniejszymi zmianami),
- Uchwała nr XI/323/07 Rady Miasta Szczecin z dnia 09 lipca 2007 r. w sprawie przyjęcia Szczecińskiego Programu Regionalnej Pomocy Inwestycyjnej w Podatku od Nieruchomości (z późniejszymi zmianami).

Wyżej wymienione programy zostały szczegółowo omówione w części III niniejszego informatora.

Organ podatkowy, zgodnie z przepisami ustawy Ordynacja podatkowa, na wniosek podatnika prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w formie umorzenia, rozłożenia na raty i odroczenia:

- które nie stanowią pomocy publicznej,
- które stanowią pomoc de minimis – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis,
- które stanowią pomoc publiczną.

W art. 67b § 1 pkt 3 Ordynacji wymienione zostały dopuszczalne rodzaje pomocy publicznej, która może być udzielona w formie decyzji organu podatkowego przyznającej ulgi w spłacie podatków. Organ podatkowy może udzielić ulgi w spłacie podatku tylko wówczas, gdy jest ona związana z jednym z celów enumeratywnie wymienionych w tym przepisie. Nie zwalnia to go jednak od rozpatrzenia zasadniczych przesłanek udzielania tych ulg, a mianowicie "ważnego interesu podatnika" i "interesu publicznego". Jeżeli nie występują one w rozpatrywanej sprawie, nie ma możliwości udzielenia ulg, nawet wówczas gdy będzie to zgodne z przepisami regulującymi zasady udzielania pomocy publicznej.

Podstawy i tryb tego postępowania jest nieco inny w zależności od tego, o jakiego rodzaju pomoc publiczną ubiega się podatnik. W związku z tym, wymienione w ustawie Ordynacja podatkowa **dopuszczalne rodzaje pomocy, można podzielić na dwie grupy.**

Do pierwszej grupy należy zaliczyć pomoc służącą:

- naprawieniu szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
- zapobieganiu lub likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,
- wsparciu krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięć gospodarczych podejmowanych w interesie europejskim,
- promowaniu i wspieraniu kultury, dziedzictwa narodowego, nauki i oświaty.

Wymienione rodzaje pomocy w myśl art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu są zgodne ze wspólnym rynkiem, bądź mogą zostać uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem. Wydawać by się mogło, że nieostry zakres pojęć traktatowych daje w tym przypadku dużą swobodę decyzyjną organom podatkowym. Do tej pory nie wydano rozporządzeń, które szczegółowo regulowałyby zasady udzielania takiej pomocy, precyzując przy okazji pojęcia użyte w tym przypadku przez Traktat. Wobec braku wspólnotowych aktów wykonawczych, dotyczących postępowania w zakresie przypadków udzielania ww. pomocy, należy stosować w tym zakresie jako podstawę prawną przepisy ustawy Ordynacja podatkowa. Zgodnie z brzmieniem § 3 art. 67b ustawy należy stwierdzić, iż w tym przypadku ulgi w spłacie zobowiązań mogą być udzielane jako pomoc indywidualna zgodna z programami rządowymi lub samorządowymi albo udzielana w ramach programów pomocowych określonych w odrębnych przepisach.

WAŻNE

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w swoim stanowisku podkreśla konieczność notyfikowania takich programów pomocowych, jak i decyzji organu podatkowego w sprawie pomocy indywidualnej.

Drugą grupę stanowią następujące rodzaje pomocy:

- będąca rekompensatą za realizację usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym powierzonych na podstawie odrębnych przepisów,
- na szkolenia,
- na zatrudnienie,
- na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw,
- na restrukturyzację,
- na ochronę środowiska,
- na prace badawczo-rozwojowe,
- regionalną,
- udzielaną na inne przeznaczenia określone przez Radę Ministrów.

Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych, z przeznaczeniem na ww. rodzaje pomocy, mogą być udzielane po spełnieniu szczegółowych warunków określonych na podstawie rozporządzeń Rady Ministrów. Określają one szczegółowe warunki udzielania tych ulg wraz ze wskazaniem przypadków, w których ulgi udzielane są jako pomoc indywidualna, mając na uwadze dopuszczalne przeznaczenia i warunki udzielania pomocy państwa określone w przepisach prawa wspólnotowego.

Do dnia 31.12.2008 r. obowiązują trzy rozporządzenia, tj :

- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 2007 r. w **sprawie udzielania niektórych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiących pomoc publiczną na zatrudnienie** (Dz. U. Nr 158, poz. 1106 z 2007 r.),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2007 r. w **sprawie udzielania niektórych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiących pomoc publiczną na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw** (Dz. U. Nr 110, poz. 758 z 2007 r.),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 maja 2007 r. w **sprawie udzielania niektórych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiących pomoc publiczną na szkolenia** (Dz. U. Nr 93, poz. 622 z 2007 r.).

WAŻNE

W przypadkach udzielania pomocy w oparciu o wyżej wymienione przepisy wykonawcze, pomoc nie podlega notyfikacji.

Brak polskich regulacji prawnych dotyczących warunków stosowania **pozostałej pomocy z grupy drugiej** (na restrukturyzację, na prace badawczo-rozwojowe itd.) powoduje konieczność bezpośredniego stosowania przez organy podatkowe rozporządzeń i wytycznych Komisji Europejskiej. Wynika to z zapisu art. 26 § 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 143, poz. 1199 z późniejszymi zmianami), który stanowi, iż do dnia ukazania się odpowiednich rozporządzeń nie stosuje się art. 67a Ordynacji, a wnioski o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań na te cele rozpatruje się na podstawie art. 48 i 67 ustawy Ordynacja podatkowa, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 sierpnia 2005 r.

Dla przedsiębiorców prowadzących działalność w niżej wymienionych sektorach:

- górnictwa węgla,
- włókien syntetycznych,
- hutnictwa żelaza i stali,
- stoczniowym,
- żeglugi morskiej,

zasady udzielania pomocy publicznej są znacznie bardziej restrykcyjne, niż w stosunku do innych podmiotów gospodarczych.

Pomoc sektorowa uregulowana jest w wielu przepisach Komisji Europejskiej, dla wielu sektorów wprowadzono odrębne reguły udzielania pomocy, jest ona zagadnieniem bardzo szerokim i z tego względu nie może być omówiona w niniejszym informatorze. Tym samym szczegółowych informacji na temat pomocy skierowanej do wymienionych sektorów musicie Państwo szukać bezpośrednio w przepisach Wspólnoty lub na stronach UOKiK www.uokik.gov.pl.

POMOC DE MINIMIS

Przedsiębiorco, jeżeli zwrócisz się z wnioskiem o ulgę w podatku (umorzenie, rozłożenie na raty, odroczenie) i organ podatkowy uzna, że w konkretnej sprawie występuje ważny interes podatnika lub interes publiczny uzasadniający udzielenie pomocy w formie wnioskowanej ulgi, będzie mógł wówczas wydać pozytywną decyzję. Pomoc zostanie udzielona na konkretny cel, jakim w tym wypadku jest pomoc de minimis.

Charakterystyka pomocy

Pomoc de minimis ma nieznaczny wpływ na wymianę handlową i nie zagraża zakłóceniem konkurencji, a w związku z tym nie stanowi w rozumieniu art. 87 Traktatu Wspólnoty Europejskiej pomocy publicznej, mimo że jest udzielana ze źródeł publicznych. Ponieważ uznano ją za nie zagrażającą konkurencji nie podlega też notyfikacji. Pomoc może być udzielana przedsiębiorcom dużym, średnim i małym. W naszej gminie cieszy się zainteresowaniem przede wszystkim małych i średnich podmiotów gospodarczych.

Od dnia 01 stycznia 2007 r. weszło w życie rozporządzenie Komisji (WE) NR 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE.L Nr 379 z 28.12.2006). Niniejsze rozporządzenie jest w całości wiążące i bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

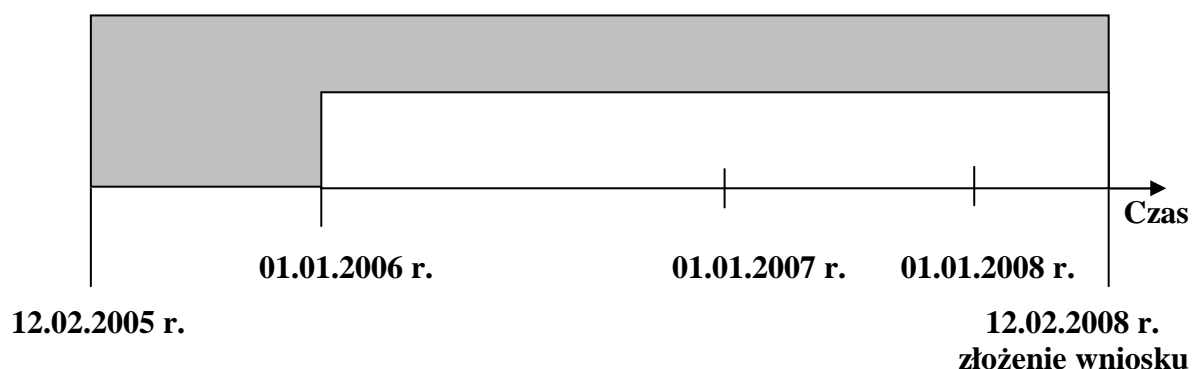
Pomoc de minimis może być udzielana jako pomoc indywidualna (np. w formie decyzji o odroczeniu, umorzeniu itp. wydanej na podstawie Ordynacji podatkowej) lub też w ramach programu pomocowego de minimis (np. w Gminie Miasto Szczecin program pomocy de minimis na zatrudnienie).

W ww. rozporządzeniu Komisja uznała, że pomoc nie przekraczająca pułapu **200.000 EURO** w okresie trzech kolejnych lat nie wpływa na handel między państwami członkowskimi i nie zakłóca bądź nie grozi zakłóceniem konkurencji, a zatem nie podlega przepisom art. 87 ust. 1 Traktatu. Dla podmiotów gospodarczych działających w sektorze transportu drogowego pułap został ustalony na poziomie **100.000 EURO**.

WAŻNE

W stosunku do regulacji obowiązujących do dnia 31.12.2006 r. zmieniły się zasady obliczania kwoty de minimis w okresie trzyletnim. Okres ten oblicza się nie w wymiarze lat kalendarzowych przeliczonych na dni (3×365 dni), lecz lat podatkowych, czyli pod uwagę bierze się wartość pomocy de minimis udzielonej przedsiębiorcy w bieżącym roku podatkowym oraz w dwóch poprzedzających latach podatkowych.

Różnice te najłatwiej przedstawić w formie wykresu:

Objaśnienia:

Okres 3 letni według przepisów wspólnotowych obowiązujących do 31.12.2006 r.
(trzy lata poprzedzające dzień wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy)

Okres 3 letni według obecnie obowiązujących przepisów wspólnotowych
(lata budżetowe = rok bieżący + dwa ostatnie lata budżetowe)

Do chwili obecnej nie dokonano zmian ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (przepisów ustanawiających procedurę udzielania pomocy) celem dostosowania jej do przepisów wspólnotowych, w związku z czym:

- 1) przedsiębiorca starając się po pomoc de minimis ma obowiązek przedstawić wszystkie zaświadczenia jakie otrzymał w okresie trzech lat poprzedzających dzień złożenia wniosku,
- 2) organ udzielający pomocy przy obliczaniu kwoty de minimis uwzględni wartość pomocy de minimis otrzymanej przez przedsiębiorcę w roku, w którym wystąpił o pomoc oraz w dwóch poprzedzających go latach.

Celem dostosowania krajowych przepisów proceduralnych do przepisów wspólnotowych przygotowano projekt zmian do ww. ustawy.

Rozbieżności, o których mowa powyżej mają być usunięte. Inną, ważną zmianą, jaką zamierza wprowadzić ustawodawca, jest alternatywna możliwość przedkładania przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w okresie 3 lat budżetowych, zamiast przedstawiania wszystkich zaświadczeń de minimis, jakie otrzymał w tym okresie. Takie rozwiązanie uprości zasady ubiegania się o pomoc de minimis, w szczególności pozwoli uniknąć wielokrotnego składania tych samych zaświadczeń do tego samego podmiotu udzielającego pomocy. Analogiczne przepisy zostały wprowadzone w odniesieniu do pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie.

Przykład

Przedsiębiorca w dniu 1 lutego 2008 roku występuje z wnioskiem o odroczenie terminu płatności podatku od nieruchomości za okres II – XII 2008 r. do dnia 31.12.2008 r. i zakwalifikowanie tej ulgi, jako pomocy de minimis.

Podatnik powinien dołączyć do wniosku uzyskane zaświadczenia de minimis za okres od 1 lutego 2005 r. do 1 lutego 2008 r., natomiast organ podatkowy uwzględni tylko te zaświadczenia de minimis, które wydano w latach 2006,2007 oraz w styczniu 2008 r.

Zgodnie z nowym uregulowaniem prawnym w zakresie pomocy de minimis nie powinno być możliwe rozbijanie środków pomocy, których wartość wykracza poza pułap de minimis, na kilka mniejszych części w celu sprowadzenia tych części do poziomu mieszczącego się w zakresie pomocy de minimis.

NOWOŚĆ

JEŻELI ŁĄCZNA KWOTA POMOCY PRZEWIDZIANA W RAMACH ŚRODKA POMOCY PRZEKRACZA WYMIENIONY PUŁAP, DO POMOCY TEJ NIE STOSUJE SIĘ PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH POMOCY *DE MINIMIS*, NAWET W ODNIESIENIU DO CZĘŚCI, KTÓRA NIE PRZEKRACZA TEGO PUŁAPU

Przykład

Przedsiębiorca w dniu 15 czerwca 2008 roku występuje z wnioskiem o umorzenie zaległości podatkowych w podatku od nieruchomości za okres I – XII 2007 r. w kwocie 100 tys. zł, stanowiących na dzień wydania decyzji równowartość 27.027 EURO. Przedsiębiorca poprosił o zakwalifikowanie umorzenia zaległego podatku jako pomocy de minimis.

Do wniosku podatnik dołącza uzyskane zaświadczenia o pomocy de minimis za okres od 15 czerwca 2005 r. do 15 czerwca 2008 r.

Organ podatkowy na podstawie zaświadczeń za lata 2006/2007 oraz za okres od stycznia do 14 czerwca 2008 r. ustalił, że podatnik uzyskał za okres ostatnich trzech lat budżetowych pomoc de minimis w wysokości 175 tys. EURO.

W tym przypadku przedsiębiorca nie może uzyskać wnioskowanej pomocy publicznej, bowiem umorzenie zaległości podatkowej w kwocie 100 tys. zł (tj. 27.027 EURO) wraz z pomocą de minimis uzyskaną przez podatnika w okresie trzech lat budżetowych przekroczy dopuszczalny pułap 200 tys. EURO (175 tys. EURO + 27,03 tys. EURO = 202,03 tys. EURO).

WAŻNE

W przypadku nie przekazania zaświadczeń o uzyskanej pomocy de minimis za okres trzech lat poprzedzających dzień złożenia wniosku (po zmianie krajowych przepisów proceduralnych - z trzech lat budżetowych), pomoc ta nie może być przedsiębiorcy udzielona, w związku z czym organ podatkowy zobligowany jest w takim przypadku do wydania postanowienia o pozostawieniu podania bez rozpatrzenia.

Wyłączenia z pomocy

Pomocy de minimis nie stosuje się do pomocy:

- 1) przyznawanej podmiotom gospodarczym działającym w sektorach rybołówstwa i akwakultury,
- 2) przyznawanej podmiotom gospodarczym działającym w dziedzinie produkcji podstawowej produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu,
- 3) przyznawanej podmiotom gospodarczym działającym w dziedzinie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wymienionych w Załączniku I do Traktatu w następujących przypadkach:

- kiedy wysokość pomocy ustalana jest na podstawie ceny lub ilości takich produktów zakupionych od producentów surowców lub wprowadzonych na rynek przez podmioty gospodarcze objęte pomocą,
 - kiedy przyznanie pomocy zależy od faktu jej przekazania w części lub całości producentom surowców,
- 4) przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej,
 - 5) uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy,
 - 6) przyznawanej przedsiębiorcom działającym w sektorze węglowym,
 - 7) na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego przyznawanej podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarowego,
 - 8) przyznawanej podmiotom gospodarczym znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji.

NOWOŚĆ

**POMOCY DE MINIMIS NIE MOŻE OTRZYMAĆ PRZEDSIĘBIORCA BĘDĄCY
W TRUDNEJ SYTUACJI EKONOMICZNEJ**

W razie złożenia wniosku o udzielenie pomocy de minimis w formie ulgi podatkowej lub zwolnienia podatkowego (np. w podatku od nieruchomości) wymagane jest złożenie oświadczenia przez przedsiębiorcę o sytuacji ekonomicznej jego firmy.

Przez przedsiębiorcę w trudnej sytuacji ekonomicznej, w rozumieniu przepisów o pomocy de minimis, należy rozumieć przedsiębiorcę, który przy pomocy środków własnych oraz środków, jakie mógłby uzyskać od udziałowców, akcjonariuszy, wierzycieli lub z innych

źródeł finansowania zewnętrznego, nie jest w stanie powstrzymać strat, które w przypadku nieotrzymania pomocy na ratowanie lub pomocy na restrukturyzację, doprowadziłyby do jego likwidacji w krótkiej lub średniej perspektywie czasowej.

Dokładniejsze informacje na temat podmiotów w trudnej sytuacji ekonomicznej znajdują Państwo na stronie 79 niniejszego informatora.

Do końca 2006 r. pomocy de minimis nie mógł otrzymać podmiot prowadzący działalność gospodarczą w sektorze transportu lub w rolnictwie.

Obecnie **pomoc de minimis w transporcie** może być udzielana, przy czym:

- dla podmiotów prowadzących działalność w transporcie pułap dozwolonej pomocy jest niższy niż dla innych podmiotów i **wynosi 100 tys. EURO**,
- podmioty prowadzące działalność w zakresie drogowego transportu towarowego nie mogą uzyskać pomocy de minimis na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego.

Pomocy de minimis nadal **nie można stosować w sektorze podstawowej produkcji** produktów rolnych, produktów rybołówstwa i akwakultury, **można jej natomiast udzielać podmiotom działającym w dziedzinie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych**, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków, które wymieniono powyżej (punkt 3). Należy jednak dodać, iż **w sektorze podstawowej produkcji produktów rolnych można udzielać pomocy de minimis w rolnictwie**, w której stosowane są odrębne zasady udzielania. Zasady te zostały omówione w części dotyczącej pomocy w rolnictwie.

Za przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu nie uznaje się czynności wykonywanych w gospodarstwach jako niezbędny element przygotowania produktu do pierwszej sprzedaży, takich jak zbiór, koszenie czy młócka zbóż, pakowanie jaj, itp., ani też pierwszej sprzedaży na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem.

Przykład

Rolnik złożył wniosek o umorzenie zaległości podatkowej z tytułu podatku rolnego i wnosi o zakwalifikowanie tej ulgi jako pomocy de minimis.

Podatnik nie korzystał dotychczas z żadnej pomocy publicznej, o czym poinformował organ podatkowy, oświadczył również, że pomoc zostanie wykorzystana w zakresie wprowadzania do obrotu produktów rolnych (sprzedaż warzyw i owoców przetwórnym).

Przy takiej kwalifikacji ulgi (de minimis) organ podatkowy odmówi umorzenia zaległości podatkowej, bowiem prowadzona przez rolnika działalność jest działalnością prowadzoną w sektorze produkcji podstawowej (tu: pierwsza sprzedaż na rzecz podmiotu zajmującego się przetwórstwem).

Powyższe nie oznacza jednak, że podatnik w ogóle nie może uzyskać umorzenia zaległości podatkowej – jeżeli zmieni kwalifikację pomocy i poprosi o zakwalifikowanie umorzenia jako pomocy de minimis w rolnictwie, organ podatkowy będzie mógł udzielić wsparcia.

Pomoc de minimis w rolnictwie jest omówiona na stronach 67-68 niniejszego informatora.

Zaświadczenia o pomocy de minimis

Podmioty udzielające *pomocy de minimis* mają obowiązek wydawania zaświadczenia potwierdzającego, że udzielona pomoc jest pomocą *de minimis* albo pomocą *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie. Ten obowiązek wynika wprost z ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Formę i treść zaświadczeń, a także termin i sposób ich wydawania określiła Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Przyjęto, że zaświadczenie należy wydać w dniu udzielenia pomocy np. w przypadku wydania decyzji w sprawie udzielenie ulgi w spłacie podatku – w dniu wydania tej decyzji. Wyjątkiem jest pomoc w formie ulgi podatkowej wydawana na podstawie aktu normatywnego bez wymogu wydania decyzji – w tym wypadku zaświadczenie wydaje się w terminie 2 miesiące od dnia udzielenia pomocy, przy czym beneficjent pomocy może wystąpić z wnioskiem o wydanie zaświadczenia przez upływem wymienionego terminu.

Przepisy ustawy i rozporządzenia wprowadzają obowiązek wydawania zaświadczeń o pomocy de minimis przez podmioty udzielające pomocy, nie pozostawiając w tym zakresie elementu uznaniowości. Zaświadczenie takie może zastąpić decyzja administracyjna, jeżeli w jej treści zostaną zawarte wszystkie elementy zaświadczenia.

Może się zdarzyć, że udzielona pomoc de minimis będzie mniejsza niż ta, którą wskazano w wydanym zaświadczeniu. Istnieją również przypadki, gdy w ogóle nie doszło do udzielenia pomocy.

Przykład

Przedsiębiorca zwrócił się z wnioskiem o rozłożenie na raty zaległości podatkowej z tytułu podatku od nieruchomości wraz z odsetkami za zwłokę.

Organ podatkowy po przeprowadzeniu postępowania uwzględnił wniosek podatnika i rozłożył zapłatę należności na 10 rat. Jednocześnie wydał zaświadczenie de minimis, w którym wskazał wartość pomocy de minimis udzielonej podatnikowi w formie rozłożenia na raty zaległości podatkowej wraz z odsetkami.

Podatnik 5 rat zapłacił po terminie wyznaczonym w decyzji organu podatkowego, w związku z czym decyzja w części dotyczącej rat niezapłaconych w terminie wygasła z mocy prawa. W tej części, w której decyzja wygasła, podatnik nie otrzymał pomocy. W takiej sytuacji wartość rzeczywiście udzielonej podatnikowi pomocy de minimis jest niższa, niż wskazano to w wydanym zaświadczeniu.

Przepisy ww. ustawy o pomocy publicznej i rozporządzenia, nie regulują kwestii korygowania zaświadczeń. Obecnie możliwe jest skorygowanie zaświadczenia, jeżeli wystąpi o to podatnik. Zgodnie z art. 306 a Ordynacji podatkowej organ podatkowy wydaje zaświadczenie na żądanie osoby ubiegającej się o zaświadczenie, jeżeli urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa lub osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego. Przypadek wsparcia beneficjenta, który chce otrzymać zaświadczenie o rzeczywiście udzielonej, mniejszej pomocy publicznej, jest właśnie sytuacją, gdy **organ powinien wydać zaświadczenie korygujące na jego wniosek**, ze względu na jego interes prawny.

Zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi na stronach internetowych UOKiK cyt.:”...ze względów porządkowych zaświadczenie korygujące powinno zawierać informację o anulowaniu poprzedniego zaświadczenia (wraz z podaniem przyczyn tego anulowania) i zastąpieniu go aktualnym, stwierdzającym rzeczywistą wartość udzielonej pomocy

de minimis. *Natomiast w sytuacji, gdy w ogóle nie doszło do udzielenia wsparcia powinno zostać wydane zaświadczenie o anulowaniu poprzedniego zaświadczenia oraz stwierdzające nieudzielenie określonej w nim pomocy*”.

WAŻNE

Przedsiębiorco, jeżeli otrzymałeś pomoc de minimis w formie rozłożenia na raty podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami, albo w formie odroczenia terminu płatności podatku lub zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami i nie dotrzymałeś terminów płatności wyznaczonych przez organ podatkowy złóż wnioski o skorygowanie otrzymanego zaświadczenia de minimis.

Biorąc pod uwagę fakt, że w interesie przedsiębiorcy jest dysponowanie zaświadczeniami potwierdzającymi rzeczywistą wartość otrzymanej pomocy de minimis, w projekcie zmian do ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, uregulowano kwestie korygowania zaświadczeń o pomocy de minimis, w przypadku zmiany wartości faktycznie udzielonej pomocy. Organy udzielające pomocy będą miały obowiązek z urzędu wydać nowe zaświadczenie o pomocy de minimis, jeżeli stwierdzą, że wartość faktycznie udzielonej pomocy de minimis jest inna niż wartość pomocy wskazana w wydanym zaświadczeniu. Termin do wydania zaświadczenia ma wynosić 14 dni od stwierdzenia faktu niezgodności wydanego zaświadczenia de minimis z faktycznie udzieloną pomocą.

Przepisy prawne mające zastosowanie do omówionego zagadnienia:

- Ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (j.t. Dz. U z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późniejszymi zmianami),
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 do pomocy de minimis (Dz.U.U.E.L.06.379.5),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie zaświadczeń o pomocy de minimis i pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (Dz. U. Nr 53, poz. 354).

POMOC NA ROZWÓJ MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORCÓW

Przedsiębiorco, jeżeli zwrócisz się z wnioskiem o ulgę w podatku (umorzenie, rozłożenie na raty, odroczenie) i organ podatkowy uzna, że w konkretnej sprawie występuje ważny interes podatnika lub interes publiczny uzasadniający udzielenie pomocy w formie wnioskowanej ulgi, będzie mógł wówczas wydać pozytywną decyzję. Pomoc zostanie udzielona na konkretny cel, jakim w tym wypadku jest pomoc na rozwój małych i średnich przedsiębiorców.

Charakterystyka pomocy

Pomoc na rozwój małych i średnich przedsiębiorców może być udzielona na:

- 1) usługi doradcze świadczone przez doradców zewnętrznych,
- 2) udział w targach i wystawach,
- 3) nową inwestycję,

Nie wszystkie podmioty mogą skorzystać z **pomocy na rozwój dla małych i średnich przedsiębiorstw**, bowiem przepisów w tym zakresie **nie stosuje się do pomocy:**

- 1) udzielanej w zakresie produktów rybołówstwa i akwakultury oraz do działalności związanej z produkcją pierwotną produktów rolnych oraz produkcją i obrotem produktami mającymi imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne,
- 2) udzielanej dla działalności związanej z wywozem, jeżeli pomoc jest bezpośrednio związana z ilością wywożonych produktów, utworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej, z wyjątkiem pomocy na pokrycie kosztów udziału w targach handlowych, kosztów badań lub usług konsultingowych przeprowadzanych w celu wprowadzenia nowego bądź istniejącego produktu na nowy rynek,
- 3) uwarunkowanej pierwszeństwem użycia towarów produkcji krajowej względem towarów przywożonych,
- 4) udzielanej w sektorze górnictwa węgla.

Produkty rybołówstwa obejmują produkty pochodzące z połowów na morzu bądź na wodach śródlądowych oraz **produkty akwakultury** wymienione poniżej.

Kod CN	Wyszczególnienie
a) 0301 0302 0303 0304	Ryby żywe Ryby, świeże lub schłodzone, z wyłączeniem filetów rybnych i innego mięsa rybiego z pozycji nr 0304 Ryby mrożone, z wyłączeniem filetów rybnych i innego mięsa rybiego z pozycji nr 0304 Filety rybne i inne mięso rybie (również rozdrobnione), świeże, schłodzone lub mrożone
b) 0305	Ryby, suszone, solone lub w solance; ryby wędzone, również ugotowane, podczas procesu wędzenia lub przed nim; mączki, mąki i granulki z ryb nadające się do spożycia przez ludzi
c) 0306	Skorupiaki w skorupach lub bez, żywe, świeże, schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; skorupiaki w skorupach, gotowane na parze lub w wodzie, również schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; mączki, mąki i granulki ze skorupiaków nadające się do spożycia przez ludzi
0307	Mięczaki, również w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; wodne bezkręgowce inne niż skorupiaki i mięczaki, żywe, świeże, schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki z wodnych bezkręgowców innych niż skorupiaki nadające się do spożycia przez ludzi
d) 0511 91 10 0511 91 90	Produkty zwierzęce, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; zwierzęta padłe z działu 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi: - Pozostałe - - Produkty z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych; zwierzęta padłe z działu 3: - - - Odpady rybne - - - Pozostałe
e) 1604	Ryby przetworzone lub konserwowane; kawior i namiastki kawioru przygotowane z ikry
f) 1605	Skorupiaki, mięczaki i inne bezkręgowce wodne, przetworzone lub konserwowane
g) 1902 20 1902 20 10	Makarony, również gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami) lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, przygotowany lub nie: - Makarony niegotowane, nienadziewane i nieprzygotowane inaczej; - Nadziewane makarony, nawet gotowane lub przygotowane inaczej; - - Zawierające w masie ponad 20 % ryb, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych
h) 2301 20 00	Mączki, mąki i granulki z mięsa lub podrobów mięsnych, z ryb, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi; skwarki: - Mączki, mąki i granulki z ryb, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych

Istnieją przypadki, gdy ulgi udzielane są jako pomoc indywidualna, podlegająca notyfikacji. Pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw stanowi pomoc indywidualną, która może być udzielona po zatwierdzeniu jej przez Komisję Europejską w przypadkach, gdy:

- 1) ogólna kwota kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą stanowi równowartość co najmniej 25 mln EURO oraz wielkość pomocy wynosi:
 - a) w przypadku małych przedsiębiorców co najmniej 7,5 % intensywności brutto, a w przypadku średnich przedsiębiorców co najmniej 3,75 % intensywności brutto, jeżeli przedsiębiorca prowadzi działalność w sektorze hutnictwa żelaza i stali albo w sektorze włókien syntetycznych,
 - b) co najmniej 25 % intensywności brutto, jeżeli inwestycje dotyczą przetwarzania i obrotu produktami rolnymi wymienionymi w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (treść załącznika zawarto w części informatora dotyczącej pomocy w rolnictwie),
 - c) co najmniej 20 % - w pozostałych przypadkach lub
- 2) ogólna wartość pomocy brutto stanowi równowartość co najmniej 15 mln EURO lub
- 3) wnioskującym o pomoc jest średni przedsiębiorca, który realizuje proces restrukturyzacji z wykorzystaniem pomocy publicznej.

Pomoc dla małych i średnich przedsiębiorców może być udzielana łącznie z inną pomocą publiczną, pomocą de minimis lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli łączna wartość pomocy nie przekroczy maksymalnych dopuszczalnych wielkości pomocy.

Maksymalne dopuszczalne wielkości pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw

Pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw na:					
Na nową inwestycję			Inni mali i średni	Usługi doradcze świadczone przez doradców zewnętrznych	Udział w targach i wystawach
Przedsiębiorca prowadzący działalność w sektorze hutnictwa żelaza i stali oraz włókien syntetycznych		Inwestycja dotyczy przetwarzania i obrotu produktami rolnymi wymienionymi w załączniku I do Traktatu WE			
Mały	Średni	50 % kosztów*	55 % kosztów*	50 % wartości kosztów usług	50 % wartości dodatkowych kosztów poniesionych na wynajem, ustawienie i prowadzenie stoiska
15 % kosztów*	7,5 % kosztów*				

* intensywność pomocy brutto (wielkość pomocy) na nową inwestycję oblicza się na podstawie kosztów inwestycji lub kosztów zatrudnienia; koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą zostaną przedstawione w dalszej części informatora.

Warunki otrzymania pomocy

W odniesieniu do **pomocy na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw udzielanej na usługi doradcze świadczone przez doradców zewnętrznych** istotne jest, że pomoc ta dotyczy tylko usług doradczych o charakterze incydentalnym. Pomoc ta nie może być udzielana na usługi doradztwa stałego, związanego z bieżącą działalnością operacyjną przedsiębiorstwa, takiego jak doradztwo podatkowe, stała obsługa prawna lub doradztwo marketingowe. Przy ustalaniu wielkości pomocy na ten cel bierze się pod uwagę koszty świadczonych usług.

Z kolei w przypadku **pomocy na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw udzielanej na udział w targach i wystawach** ważne jest, że pomoc na ten cel może być udzielona tylko w przypadku pierwszego uczestnictwa przedsiębiorcy w określonych targach

lub wystawie. Koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą to dodatkowe koszty poniesione na wynajem, ustawienie i prowadzenie stoiska.

Pomoc udzielana na nową inwestycję.

Przez **nową inwestycję** należy rozumieć inwestycję w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, polegającą na utworzeniu nowego lub rozbudowie istniejącego przedsiębiorstwa, dywersyfikacji produkcji przedsiębiorstwa przez wprowadzenie nowych dodatkowych produktów bądź na zasadniczej zmianie dotyczącej całościowego procesu produkcyjnego istniejącego przedsiębiorstwa. Za nową inwestycję uznaje się również nabycie przedsiębiorstwa, które jest w likwidacji albo zostałoby zlikwidowane, gdyby nie zostało nabyte przez przedsiębiorcę niezależnego.

W sektorze budownictwa okrętowego pomoc na nową inwestycję może być udzielana wyłącznie na inwestycje związane z polepszeniem stanu lub modernizacją istniejących stoczni, bez powiązania z restrukturyzacją finansową stoczni oraz z zamiarem poprawy wydajności istniejących urządzeń.

Warunki udzielenia pomocy na nową inwestycję:

- 1) wniosek o udzielenie pomocy należy złożyć przed rozpoczęciem inwestycji lub utworzeniem nowych miejsc pracy związanych z realizacją nowej inwestycji,
- 2) przedsiębiorca będzie prowadził działalność gospodarczą w regionie lokalizacji inwestycji, na którą pomoc jest udzielana, przez okres co najmniej 5 lat od dnia zakończenia inwestycji,
- 3) wkład przedsiębiorcy w finansowanie inwestycji wyniesie co najmniej 25 %,
- 4) przedsiębiorca złoży oświadczenie o spełnieniu warunków dotyczących okresu prowadzenia działalności gospodarczej oraz wkładu własnego w finansowanie inwestycji (ww. pkt 2 i 3),
- 5) nowo tworzone miejsca pracy zostaną utworzone w okresie 3 lat od daty zakończenia inwestycji,
- 6) nastąpi wzrost netto liczby pracowników w danym przedsiębiorstwie w porównaniu ze średnią za okres ostatnich dwunastu miesięcy,
- 7) nowo utworzone miejsca pracy będą utrzymane przez okres co najmniej 5 lat.

Wielkość pomocy na nową inwestycję oblicza się na podstawie kosztów inwestycji lub kosztów zatrudnienia. Obliczana jest jako procent kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą. Dla inwestycji realizowanych na terenie Szczecina wielkość pomocy, jak wyżej wykazano, nie może przekraczać 55 % kosztów z wyjątkiem pomocy udzielanej w sektorze hutnictwa żelaza i stali oraz włókien syntetycznych oraz w rolnictwie, gdzie wielkości te są niższe.

Koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą na nową inwestycję:

- koszty inwestycji, lub
- koszty zatrudnienia.

Jeżeli przedsiębiorca korzysta jednocześnie z pomocy na nową inwestycję oraz na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z tą inwestycją, **przy ustalaniu maksymalnej dopuszczalnej wielkości pomocy na nową inwestycję uwzględnia się wyższą kwotę kosztów, to jest koszty nowej inwestycji albo kosztów zatrudnienia pracowników.**

Do kosztów inwestycji zalicza się poniesione po dniu złożenia wniosku o udzielenie pomocy i związane z inwestycją następujące koszty:

- 1) wydatki na grunty, budynki, maszyny i urządzenia, a w przypadku nabycia przedsiębiorstwa, które jest w likwidacji albo zostałoby zlikwidowane, gdyby nie zostało nabyte, cenę jego nabycia,
- 2) wydatki na nabycie technologii przez nabycie praw patentowych, licencji, know-how lub nieopatentowanej wiedzy technologicznej.

W sektorze transportu do kosztów inwestycji nie zalicza się wydatków na środki transportu i urządzenia transportowe, z wyjątkiem wydatków na tabor kolejowy.

Do kosztów zatrudnienia zalicza się poniesione po dniu złożenia wniosku o udzielenie pomocy i związane z nowo tworzonymi miejscami pracy dwuletnie koszty wynagrodzenia brutto powiększone o obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne.

Dwuletnie koszty zatrudnienia mogą być uwzględnione przy obliczaniu maksymalnej wielkości pomocy, jeżeli:

- 1) miejsca pracy będą związane z realizacją nowej inwestycji i zostaną utworzone w okresie trzech lat od daty zakończenia inwestycji,
- 2) nastąpi wzrost netto liczby pracowników zatrudnionych w danym przedsiębiorstwie w porównaniu ze średnią za okres ostatnich dwunastu miesięcy,
- 3) nowo utworzone miejsca pracy będą utrzymane przez okres co najmniej pięciu lat.

Liczba pracowników to liczba jednostek roboczych (RJR). Oznacza liczbę pracowników zatrudnionych na pełnych etatach w ciągu jednego roku wraz z pracownikami zatrudnionymi na niepełnych etatach oraz pracownikami sezonowymi, które wyrażają się ułamkowymi częściami RJR.

WAŻNE

Wniosek musi być złożony przed rozpoczęciem inwestycji, bowiem do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą zalicza się tylko koszty poniesione po dniu złożenia wniosku.

Przykłady wyliczenia pomocy

Przykład I

Przedsiębiorca składa wniosek o umorzenie zaległości podatkowej wraz z odsetkami. Wnosi o zakwalifikowanie pomocy jako pomocy na usługi doradcze.

Założenie:

- zaległość podatkowa na dzień wniesienia podania wraz odsetkami liczonymi do dnia wniesienia podania, włącznie z tym dniem wynosi 6.000 zł; wartość pomocy o którą wnosi przedsiębiorca równa jest kwocie ewentualnego umorzenia, a zatem wynosi również 6.000 zł,
- przedsiębiorca wykazał koszty usług doradczych w kwocie wynoszą 22.500 zł.

W wykazie kosztów sporządzonym przez przedsiębiorcę znalazły się koszty obsługi prawnej w kwocie 10.000 zł. Analiza przeprowadzona przez organ podatkowy wykazała, że wymieniona kwota dotyczy wydatku na opinię prawną sporządzoną przez kancelarię prawniczą stale współpracującą z przedsiębiorcą. Organ podatkowy nie uwzględnił tej kwoty,

uznając, że nie ma ona charakteru incydentalnego, bowiem dotyczy stałej obsługi prawnej. Według organu podatkowego koszty usług doradczych kwalifikujące się do objęcia pomocą wynoszą 12.500 zł.

Maksymalna wielkość pomocy wynosi 50 % tj. 6.250 zł ($12.500 \text{ zł} \times 50\% = 6.250 \text{ zł}$).

Kwota dopuszczalnej pomocy publicznej jest wyższa od kwoty zaległości, zatem przedsiębiorca może uzyskać umorzenie w pełnej wysokości.

Przykład II

Podatnik składa wniosek o umorzenie zaległości podatkowej wraz z odsetkami. Wnosi o zakwalifikowanie pomocy jako pomocy na nową inwestycję.

Założenie:

- zaległość podatkowa na dzień wniesienia podania wraz odsetkami liczonymi do dnia wniesienia podania, włącznie z tym dniem wynosi 25.000 zł; wartość pomocy o którą wnosi przedsiębiorca równa jest kwocie ewentualnego umorzenia, a zatem wynosi 25.000 zł,
- przedsiębiorca planuje zainwestować ogółem 250.000 zł, z czego kwota 215.000 zł dotyczy kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- przedsiębiorca uzyskał pomoc na realizację ww. inwestycji z urzędu skarbowego (w formie umorzenie zaległości) w kwocie 55.000 zł.

Dopuszczalna wielkość pomocy na nową inwestycję wynosi 55 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, tj. 118.250 zł ($215.000 \text{ zł} \times 55\% = 118.250 \text{ zł}$),

przy czym pomoc w formie umorzenia zaległego podatku od nieruchomości nie może przekroczyć kwoty 63.250 zł (maksymalna wielkość pomocy minus pomoc z urzędu skarbowego, czyli $118.250 \text{ zł} - 55.000 \text{ zł} = 63.250 \text{ zł}$).

Kwota dopuszczalnej pomocy publicznej jest wyższa od kwoty zaległości, zatem przedsiębiorca może uzyskać umorzenie w pełnej wysokości.

Przykład III

Przedsiębiorca będący średnim przedsiębiorcą składa wniosek o umorzenie zaległości podatkowej z tytułu podatku od nieruchomości wraz z odsetkami. Wnosi o zakwalifikowanie pomocy jako pomocy na nową inwestycję.

Założenie:

- przedsiębiorca działa w sektorze hutnictwa żelaza i stali,
- zaległość podatkowa na dzień wniesienia podania wraz z odsetkami liczonymi do dnia wniesienia podania, włącznie z tym dniem wynosi 150.000 zł; wartość pomocy, o którą wnosi przedsiębiorca równa jest kwocie ewentualnego umorzenia i wynosi 150.000 zł,
- przedsiębiorca planuje zainwestować ogółem 735.000 zł, z czego kwota 550.000 zł dotyczy kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

Dopuszczalna wielkość pomocy na nową inwestycję dla średniego przedsiębiorcy prowadzącego działalność w sektorze hutnictwa żelaza i stali wynosi 7,5 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, tj. 41.250 zł (550.000 zł x 7,5% = 41.250 zł).

Kwota dopuszczalnej pomocy publicznej jest niższa niż kwota zaległości podatkowej wraz z odsetkami, zatem przedsiębiorca nie może uzyskać umorzenia zaległego podatku od nieruchomości wraz z odsetkami w pełnej wysokości. Umorzenie zostanie ograniczone do kwoty 41.250 zł.

Przepisy prawne mające zastosowanie do omówionego zagadnienia:

- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie udzielania niektórych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiących pomoc publiczną na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. U. Nr 110, poz. 758 z 2007 r.).

POMOC NA ZATRUDNIENIE

Przedsiębiorco, jeżeli zwrócisz się z wnioskiem o ulgę w podatku (umorzenie, rozłożenie na raty, odroczenie) i organ podatkowy uzna, że w konkretnej sprawie występuje ważny interes podatnika lub interes publiczny uzasadniający udzielenie pomocy w formie wnioskowanej ulgi, będzie mógł wówczas wydać pozytywną decyzję. Pomoc zostanie udzielona na konkretny cel, jakim w tym wypadku jest pomoc na zatrudnienie.

Charakterystyka pomocy

Pomoc na zatrudnienie może być udzielana:

- 1) na tworzenie nowych miejsc pracy,
- 2) na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych.

WAŻNE

Pomocy na zatrudnienie nie stosuje się do pomocy:

- udzielanej dla działalności związanej z wywozem, jeżeli pomoc jest bezpośrednio związana z ilością wywożonych produktów, utworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej,
- uwarunkowanej pierwszeństwem użycia towarów produkcji krajowej względem towarów przywożonych,
- udzielanej na tworzenie nowych miejsc pracy dla przedsiębiorców niebędących małym i średnim przedsiębiorcą, działających w sektorze hutnictwa żelaza i stali oraz włókien syntetycznych w rozumieniu przepisów wspólnotowych dotyczących pomocy publicznej oraz w sektorze rybołówstwa,
- udzielanej na tworzenie nowych miejsc pracy dla przedsiębiorców niebędących małym i średnim przedsiębiorcą, działających w sektorze rolnictwa w zakresie działalności związanej z produkcją pierwotną produktów, o których mowa w załączniku I do Traktatu (zamieszczony na stronach 69-71 niniejszego informatora) ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz w zakresie działalności związanej z wytwarzaniem i obrotem produktami mającymi imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne.

Pomoc na zatrudnienie stanowi pomoc indywidualną, podlegającą notyfikacji, która może być udzielona po zatwierdzeniu jej przez Komisję Europejską w przypadkach gdy:

- 1) wartość pomocy brutto łącznie z inną pomocą na zatrudnienie otrzymaną przez przedsiębiorcę w okresie kolejnych trzech lat poprzedzających dzień udzielenia wnioskowanej pomocy przekracza kwotę stanowiącą równowartość 15 mln EURO, lub
- 2) przedsiębiorca, nie będący małym przedsiębiorcą, wnioskujący o pomoc na zatrudnienie, znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu kryteriów określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących udzielania pomocy lub realizuje proces restrukturyzacji z wykorzystaniem pomocy publicznej, lub
- 3) przedsiębiorca wnioskuje o pomoc na zatrudnienie, w związku z realizacją dużego projektu inwestycyjnego, a kwota pomocy łącznie z inną pomocą przeznaczoną na ten projekt przekracza maksymalną kwotę, jaką można udzielić na inwestycję o kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą stanowiących równowartość 100 mln EURO, lub
- 4) przedsiębiorca wnioskujący o pomoc na zatrudnienie działa w sektorach górnictwa węgla lub budownictwa okrętowego, lub
- 5) przedsiębiorca wnioskujący o pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy działa w sektorze transportu.

WAŻNE

Jeżeli przedsiębiorca ubiegający się o pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy uzyskał pomoc w odniesieniu do kosztów wynagrodzenia nowo zatrudnianych pracowników, które stanowią koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą, to łączna kwota pomocy nie może przekroczyć iloczynu maksymalnej intensywności pomocy i kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na tworzenie nowych miejsc pracy.

Maksymalna intensywność pomocy brutto na tworzenie nowych miejsc pracy w województwie zachodniopomorskim wynosi 40 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, przy czym :

- w przypadku małych przedsiębiorców ulega ona zwiększeniu o 20 punktów procentowych brutto,
- w przypadku średnich przedsiębiorców ulega ona zwiększeniu o 10 punktów procentowych brutto,

- w przypadku przedsiębiorców działających w sektorach hutnictwa żelaza i stali, sektorze włókien syntetycznych, sektorze rybołówstwa, sektorze rolnictwa w zakresie działalności związanej z produkcją pierwotną produktów, oraz w zakresie działalności związanej z wytwarzaniem i obrotem produktami mającymi imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne intensywność pomocy brutto nie może przekroczyć 15% w przypadku małych i 7,5% w przypadku średnich przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorca ubiegający się o pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy w związku z realizacją nowej inwestycji uzyskał także pomoc w odniesieniu do kosztów tej inwestycji lub jakichkolwiek miejsc pracy z nią związanych, to łączna kwota pomocy nie może przekroczyć iloczynu maksymalnej intensywności pomocy i wyższej kwoty kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, to jest kosztów zatrudnienia albo kosztów inwestycji.

Za nową inwestycję, dla potrzeb pomocy na zatrudnienie, uważa się inwestycję w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, polegającą na utworzeniu nowego lub rozbudowie istniejącego przedsiębiorstwa, dywersyfikacji produkcji przedsiębiorstwa przez wprowadzenie nowych dodatkowych produktów bądź na zasadniczej zmianie dotyczącej całościowego procesu produkcyjnego istniejącego przedsiębiorstwa; za nową inwestycję uznaje się również nabycie przedsiębiorstwa, które jest w likwidacji albo zostałyby zlikwidowane, gdyby nie zostało nabyte przez przedsiębiorstwo niezależne.

Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą zalicza się ponoszone przez przedsiębiorcę dwuletnie koszty wynagrodzenia brutto powiększone o obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne, związane z nowo utworzonymi miejscami pracy.

W przypadku pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy, związanych z **realizacją dużego projektu inwestycyjnego**, maksymalną wielkość pomocy ustala się zgodnie z wzorem:

$$I = R \times (50.000.000 \text{ EURO} + 0,5 \times B + 0,34 \times C),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

I - dopuszczalną wielkość pomocy dla dużego projektu inwestycyjnego,

R - intensywność pomocy dla obszaru, na którym realizowany jest projekt inwestycyjny,

- B - wielkość kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą powyżej 50 mln EURO, nieprzekraczającą równowartości 100 mln EURO,
- C - wielkość kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą przekraczającą równowartość 100 mln EURO.

Za duży projekt inwestycyjny uznaje się nową inwestycję, podjętą w okresie trzech lat przez jednego lub więcej przedsiębiorców, w przypadku której środki trwale są połączone ze sobą w sposób ekonomicznie niepodzielny oraz której koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą przekraczają równowartość 50 mln EURO.

W przypadku pomocy udzielanej na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych pomoc taka może być udzielana, jeżeli:

- nastąpi wzrost netto liczby pracowników w danym przedsiębiorstwie w porównaniu ze średnią za okres ostatnich 12 miesięcy, albo
- nie nastąpi wzrost netto liczby pracowników w danym przedsiębiorstwie, w porównaniu ze średnią za okres ostatnich 12 miesięcy, w przypadku gdy stanowisko lub stanowiska pracy zostały zwolnione w następstwie rozwiązania stosunku pracy przez pracownika, rozwiązania stosunku pracy na mocy porozumienia stron, zmniejszenia wymiaru czasu pracy z inicjatywy pracownika, przejścia na emeryturę lub rozwiązania stosunku pracy z winy pracownika oraz
- stosunek pracy zostanie zawarty na okres co najmniej 12 miesięcy i w okresie tym stosunek pracy nie zostanie rozwiązany przez pracodawcę z innych przyczyn niż z winy pracownika.

Maksymalna intensywność pomocy brutto na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych wynosi:

- 50 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą - w odniesieniu do pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji,
- 60 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą - w odniesieniu do pracowników niepełnosprawnych.

Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych zalicza się ponoszone przez przedsiębiorcę przez rok od dnia zatrudnienia koszty wynagrodzenia brutto tych pracowników wraz z obowiązkowymi składkami na ubezpieczenia społeczne.

WAŻNE

Pomoc na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych może być udzielana łącznie z inną pomocą w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych, jeżeli łączna wartość pomocy nie przekroczy 100 % kosztów wynagrodzenia, poniesionych w okresie zatrudnienia pracownika.

Intensywność pomocy na zatrudnienie

	NA TWORZENIE NOWYCH MIEJSC PRACY			NA REKRUTACJĘ	
				Pracownicy znajdujący się w szczególnie niekorzystnej sytuacji	Pracownicy niepełnosprawni
	Mały przedsiębiorca	Średni przedsiębiorca	Inny przedsiębiorca	Każdy przedsiębiorca	Każdy przedsiębiorca
Standardowe wielkości pomocy	60 %	50%	40 %	50 %	60 %
Obniżone wielkości pomocy Sektor: - hutnictwa żelaza i stali, włókien syntetycznych, - rybołówstwa, - rolnictwa w zakresie działalności związanej z produkcją pierwotną produktów, oraz w zakresie działalności związanej z wytwarzaniem i obrotem produktami mającymi imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne	15%	7,5%	X	50 %	60 %

Warunki otrzymania pomocy

Warunkiem udzielenia pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy jest:

- złożenie wniosku o udzielenie pomocy przed zatrudnieniem osób, dla których tworzone są miejsca pracy, chyba że pomoc dotyczy nowych miejsc pracy związanych z realizacją nowej inwestycji – w takim wypadku wniosek powinien być złożony przed rozpoczęciem realizacji nowej inwestycji,
- utworzenie nowych miejsc pracy związanych z nową inwestycją w okresie trzech lat od zakończenia inwestycji,
- wzrost netto liczby pracowników w danym przedsiębiorstwie w porównaniu ze średnią za okres ostatnich 12 miesięcy,
- utrzymanie przez okres co najmniej trzech lat, a w przypadku małych i średnich przedsiębiorców - przez okres co najmniej dwóch lat:
 - stanu zatrudnienia na poziomie nie niższym niż średnie zatrudnienie z ostatnich 12 miesięcy albo stanu zatrudnienia z dnia składania wniosku o pomoc, o ile jest on wyższy od średniego zatrudnienia z ostatnich 12 miesięcy, oraz
 - miejsc pracy utworzonych w związku z udzielaną pomocą,
- zatrudnienie na nowo utworzonych miejscach pracy osób bezrobotnych lub osób, którym pracodawca wypowiedział umowę o pracę,
- co najmniej 25 % w kosztach zatrudnienia stanowi wkład własny przedsiębiorcy, z wyjątkiem małych i średnich przedsiębiorców, działających w sektorach hutnictwa żelaza i stali, sektorze włókien syntetycznych, sektorze rybołówstwa, sektorze rolnictwa w zakresie działalności związanej z produkcją pierwotną produktów, oraz w zakresie działalności związanej z wytwarzaniem i obrotem produktami mającymi imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne.

Warunkiem udzielenia pomocy na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych, jest:

- złożenie przez przedsiębiorcę oświadczenia, że zatrudni pracowników na okres co najmniej 12 miesięcy,
- wzrost netto liczby pracowników w danym przedsiębiorstwie w porównaniu ze średnią za okres ostatnich 12 miesięcy, albo
- nie nastąpi wzrost netto liczby pracowników w porównaniu ze średnią za okres ostatnich 12 miesięcy, w przypadku gdy stanowisko lub stanowiska pracy zostały zwolnione

w następstwie rozwiązania stosunku pracy przez pracownika, rozwiązania stosunku pracy na mocy porozumienia stron, zmniejszenia wymiaru czasu pracy z inicjatywy pracownika, przejścia na emeryturę lub rozwiązania stosunku pracy z winy pracownika, oraz

- stosunek pracy zostanie zawarty na okres co najmniej 12 miesięcy i w okresie tym stosunek pracy nie zostanie rozwiązany przez pracodawcę z innych przyczyn niż z winy pracownika.

Przykłady wyliczenia pomocy

Przykład I

Mały przedsiębiorca (tj. zatrudniający mniej niż 50 pracowników i którego obrót i/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 10 mln EURO) składa wniosek o umorzenie zaległości podatkowej wraz z odsetkami. Wnosi o zakwalifikowanie pomocy jako pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy. Do wniosku dołącza wymagane oświadczenie, iż :

- utrzyma przez okres dwóch lat, nowo utworzone miejsca pracy oraz dotychczasowy stan zatrudnienia na poziomie nie niższym niż średnie zatrudnienie z ostatnich 12 miesięcy albo stan zatrudnienia z dnia składania wniosku o pomoc, o ile jest on wyższy od średniego zatrudnienia z ostatnich 12 miesięcy,
- wkład własny w finansowanie kosztów zatrudnienia wyniesie 25 %,
- nie znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu kryteriów określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej i nie realizuje procesu restrukturyzacji z wykorzystaniem pomocy publicznej.

Założenie:

- zaległość podatkowa na dzień wniesienia podania wraz odsetkami liczonymi do dnia wniesienia podania, włącznie z tym dniem wynosi 15.000 zł,
- dwuletnie koszty wynagrodzenia brutto 2 pracowników powiększone o składki na ubezpieczenia społeczne wynoszą 96.000 zł (2.000 zł x 2 pracowników x 24 miesiące),
- wkład własny przedsiębiorcy w finansowanie zatrudnienia wyniesie 24.000 zł (25% z kwoty 96.000 zł).

Maksymalna wielkość pomocy wynosi 60 % tj. 57.600 zł (96.000 zł x 60%).

Przedsiębiorca może zatem uzyskać umorzenie w pełnej wysokości zaległego podatku od nieruchomości.

Przykład II

Przedsiębiorca będący przedsiębiorcą innym tj. nie zaliczanym do kategorii małych i średnich przedsiębiorstw, działający w sektorze hutnictwa i stali, składa wniosek o umorzenie zaległości podatkowej w podatku od nieruchomości w kwocie 20.000 zł.

Wnosi o zakwalifikowanie pomocy jako pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy.

W tym przypadku organ podatkowy odmówi udzielenia wnioskowanej ulgi podatkowej z uwagi na fakt, iż pomocy na zatrudnienie nie stosuje się do pomocy udzielanej na tworzenie nowych miejsc pracy dla przedsiębiorców nie będących małym i średnim przedsiębiorcą, działającym w sektorze hutnictwa żelaza i stali.

Przykład III

Przedsiębiorca będący średnim przedsiębiorcą, działający w sektorze transportu składa wniosek o umorzenie zaległości podatkowej z tytułu podatku od nieruchomości w kwocie 50.000 zł. Wnosi o zakwalifikowanie pomocy jako pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy.

Założenie:

- zaległość podatkowa na dzień wniesienia podania wraz odsetkami liczonymi do dnia wniesienia podania, włącznie z tym dniem wynosi 50.000 zł; wartość pomocy o którą wnosi przedsiębiorca równa jest kwocie ewentualnego umorzenia i wynosi 50.000 zł,
- dwuletnie koszty wynagrodzenia brutto 3 pracowników powiększone o składki na ubezpieczenia społeczne wynoszą 180.000 zł (2.500 zł x 3 pracowników x 24 miesiące),
- wkład własny przedsiębiorcy w finansowanie zatrudnienia wyniesie 45.000 zł (25% z kwoty 180.000 zł).

Maksymalna wielkość pomocy wynosi 50 % tj. 90.000 zł (180.000 zł x 50%)

Przedsiębiorca może zatem uzyskać umorzenia w pełnej wysokości zaległego podatku od nieruchomości.

Jednakże z uwagi na fakt, iż przedsiębiorca działa w sektorze transportu, pomoc na zatrudnienie stanowi pomoc indywidualną podlegająca notyfikacji. Pomoc może być udzielona przedsiębiorcy po zatwierdzeniu jej przez Komisję Europejską.

Przykład IV

Przedsiębiorca będący małym przedsiębiorcą, znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu kryteriów określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej, składa wniosek o umorzenie zaległości podatkowej z tytułu podatku od nieruchomości w kwocie 25.000 zł. Wnosi o zakwalifikowanie pomocy jako pomocy na rekrutację pracowników niepełnosprawnych.

Założenie:

- zaległość podatkowa na dzień wniesienia podania wraz odsetkami liczonymi do dnia wniesienia podania, włącznie z tym dniem wynosi 25.000 zł; wartość pomocy o którą wnosi przedsiębiorca równa jest kwocie ewentualnego umorzenia i wynosi 25.000 zł,
- roczne koszty wynagrodzenia brutto 2 pracowników powiększone o składki na ubezpieczenia społeczne wynoszą 60.000 zł (2.500 zł x 2 pracowników x 12 miesięcy).

Maksymalna wielkość pomocy wynosi 60 % tj. 36.000 zł (60.000 zł x 60%)

Przedsiębiorca wykazał, iż uzyskał już pomoc publiczną z Urzędu Skarbowego na zatrudnienie osób niepełnosprawnych, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, w wysokości 36.000 zł.

W związku z tym, iż pomoc na rekrutację pracowników niepełnosprawnych może być udzielana łącznie z inną pomocą w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych, jeżeli łączna wartość pomocy nie przekroczy 100 % kosztów wynagrodzenia, poniesionych w okresie zatrudnienia pracownika - **maksymalna kwota pomocy wyniesie 24.000 zł (60.000 zł – 36.000 zł)**. Przedsiębiorca nie może zatem uzyskać umorzenia w pełnej wysokości zaległego podatku od nieruchomości.

Przepisy prawne mające zastosowanie do omówionego zagadnienia:

- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 2007 r. w sprawie udzielania niektórych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiących pomoc publiczną na zatrudnienie (Dz. U. Nr 158, poz. 1106 z 2007 r.).

POMOC NA SZKOLENIA

Przedsiębiorco, jeżeli zwrócisz się z wnioskiem o ulgę w podatku (umorzenie, rozłożenie na raty, odroczenie) i organ podatkowy uzna, że w konkretnej sprawie występuje ważny interes podatnika lub interes publiczny uzasadniający udzielenie pomocy w formie wnioskowanej ulgi, będzie mógł wówczas wydać pozytywną decyzję. Pomoc zostanie udzielona na konkretny cel, jakim w tym wypadku jest pomoc na szkolenia.

Charakterystyka pomocy

Pomoc w tej formie może być udzielana na dwa rodzaje szkoleń:

- 1) specjalistyczne,
- 2) ogólne.

Szkolenia specjalistyczne obejmują szkolenia teoretyczne i praktyczne, dotyczące bezpośrednio i wyłącznie obecnego lub przyszłego stanowiska pracy danego pracownika u wspieranego podmiotu oraz związane ze specyfiką działania tego podmiotu, przez co możliwości wykorzystania zdobytych kwalifikacji u innych przedsiębiorców albo w innych obszarach działalności są ograniczone.

Szkolenia ogólne obejmują szkolenia teoretyczne i praktyczne, prowadzące do nabycia kwalifikacji, które mogą być wykorzystane nie tylko u wspieranego podmiotu, ale także u innych przedsiębiorców albo w innych obszarach działalności.

Szkolenie uznawane jest za ogólne jeśli na przykład organizowane jest wspólnie przez różne, niezależne przedsiębiorstwa, lub gdy pracownicy zatrudnieni w różnych przedsiębiorstwach mogą korzystać z danego szkolenia. Za ogólne uznaje się także szkolenia prowadzące do uzyskania certyfikatu, zaświadczenia lub dyplomu wydawanych przez właściwe instytucje krajowe lub wspólnotowe, które są wzajemnie przez nie uznawane.

WAŻNE

- 1. Pomoc publiczna na szkolenia może być przyznawana we wszystkich sektorach, z wyłączeniem sektora górnictwa węgla,**
- 2. Gdy wartość brutto wsparcia, przyznanego jednemu przedsiębiorcy na pojedynczy projekt szkoleniowy, łącznie z inną pomocą publiczną lub wsparciem ze środków**

Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia tą pomocą, przekraczałyby kwotę stanowiącą równowartość 1 mln EURO, to taka pomoc stanowi pomoc indywidualną, podlegającą notyfikacji, która może być udzielona po zatwierdzeniu jej przez Komisję Europejską.

Pomoc na szkolenia może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do kosztów kwalifikujących się do objęcia tą pomocą, jeżeli łączna wartość pomocy nie przekroczy dopuszczalnej wielkości pomocy .

Wielkość (intensywność) pomocy ustala się jako procent kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą i wielkość ta nie może przekroczyć:

1) na szkolenia specjalistyczne

- 45 % - w przypadku mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców,
- 35 % - w przypadku pozostałych przedsiębiorców,

2) na szkolenia ogólne:

- 80 % - w przypadku mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców,
- 60 % - w przypadku pozostałych przedsiębiorców,

W przypadku gdy pomoc publiczna na szkolenia jest udzielana przedsiębiorcom w celu przeprowadzenia szkoleń przeznaczonych dla pracowników w gorszym położeniu, wyżej wymienione intensywności zwiększa się o 10 punktów procentowych.

Wielkość (intensywność) pomocy na szkolenia przyznawana osobom pracującym w sektorze transportu morskiego może osiągnąć nawet 100 % kosztów kwalifikowanych, bez względu na to czy dane szkolenie jest ogólne, czy też specjalistyczne. Muszą być jednak spełnione następujące warunki:

- osoba szkolona nie jest aktywnym członkiem załogi, lecz jest pracownikiem nieetatowym oraz
- szkolenie jest prowadzone na statkach, zarejestrowanych w rejestrach Wspólnoty Europejskiej.

Dopuszczalne wielkości pomocy na szkolenia

	Szkolenia specjalistyczne		Szkolenia ogólne	
	Duże przedsiębiorstwa	Małe i średnie przedsiębiorstwa	Duże przedsiębiorstwa	Małe i średnie przedsiębiorstwa
Standardowe pułapy wsparcia	35 %	45 %	60 %	80 %
Podwyższone pułapy wsparcia				
a) dla pracowników w gorszym położeniu	45 %	55 %	70 %	90 %
b) pomoc w sektorze transportu morskiego	do 100 %	do 100 %	do 100 %	do 100 %

Jeżeli szkolenie zawiera zarówno elementy szkolenia specjalistycznego, jak i szkolenia ogólnego, które nie mogą zostać wyodrębnione, w celu ustalenia wielkości pomocy publicznej na szkolenia, przyjmuje maksymalną wielkość pomocy w wysokości określonej jak dla szkoleń specjalistycznych.

Warunki otrzymania pomocy

Warunkiem uzyskania pomocy na szkolenia jest:

- złożenie wniosku o udzielenie pomocy publicznej na szkolenia,
- przedstawienie przejrzystej i szczegółowej dokumentacji wszystkich kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia tą pomocą.

Koszty kwalifikowane projektu pomocy publicznej na szkolenia (faktycznie poniesione i udokumentowane) obejmują następujące kategorie:

- 1) wynagrodzenia oraz obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących szkolenie,
- 2) koszty podróży osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia,
- 3) koszty zakwaterowania osób prowadzących szkolenie,

- 4) inne koszty bieżące, w tym koszty materiałów i dostaw związanych ze szkoleniem,
- 5) amortyzację narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są one wykorzystywane wyłącznie na potrzeby szkolenia,
- 6) koszty poradnictwa i doradztwa w zakresie, w jakim dotyczą szkolenia,
- 7) koszty zatrudnienia pracownika, jakie ponosi pracodawca w okresie, w którym pracownik ten uczestniczy w szkoleniu, z wyłączeniem kosztów ponoszonych w czasie, w którym pracownik wytwarzał towary lub świadczył usługi - do wysokości sumy ogólnej kosztów określonych w punktach od 1 do 6.

Przykłady wyliczenia pomocy

Przykład I

Mikroprzedsiębiorca (tj. zatrudniający mniej niż 10 pracowników i którego roczny obrót i/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 2 mln EURO) składa wniosek o umorzenie zaległości podatkowej wraz z odsetkami z tytułu podatku od nieruchomości. Wnosi o zakwalifikowanie pomocy jako pomocy na szkolenie specjalistyczne. Do wniosku załączył dokumentację wszystkich kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia tą pomocą.

Założenia:

- zaległość podatkowa na dzień wniesienia podania wraz z odsetkami liczonymi do dnia wniesienia podania, włącznie z tym dniem wynosi 4.000 zł. Wartość pomocy, o którą wnosi przedsiębiorca równa jest kwocie ewentualnego umorzenia i wynosi 4.000 zł,
- całkowite koszty szkolenia specjalistycznego wynoszą 10.000 zł.

Maksymalna wielkość pomocy wynosi 45 % tj. 4.500 zł (10.000 zł x 45 %)

Przedsiębiorca może zatem uzyskać umorzenie w pełnej wysokości zaległego podatku od nieruchomości.

Przykład II

Przedsiębiorca będący innym przedsiębiorcą tj. nie zaliczanym do kategorii małych i średnich przedsiębiorstw składa wniosek o umorzenie zaległości podatkowej wraz z odsetkami z tytułu podatku od nieruchomości. Wnosi o zakwalifikowanie pomocy jako pomocy na szkolenie

ogólne dla 6 pracowników będących w „gorszym położeniu”. Do wniosku załączył dokumentację wszystkich kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia tą pomocą.

Założenia:

- zaległość podatkowa na dzień wniesienia podania wraz z odsetkami liczonymi do dnia wniesienia podania, włącznie z tym dniem wynosi 20.000 zł. Wartość pomocy, o którą wnosi przedsiębiorca równa jest kwocie ewentualnego umorzenia i wynosi 20.000 zł,
- całkowite koszty szkolenia ogólnego wynoszą 60.000 zł.

Maksymalna wielkość pomocy wynosi 70 % tj. 42.000 zł (60.000 zł x 70 %).

Przedsiębiorca wskazał, iż uzyskał już pomoc publiczną z Urzędu Skarbowego (w formie umorzenia zaległości) na szkolenie ogólne dla pracowników będących w „gorszym położeniu”, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, w wysokości 30.000 zł. W związku z tym, iż pomoc na szkolenia może być udzielana łącznie z inną pomocą publiczną w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, jeżeli łączna wartość pomocy nie przekroczy dopuszczalnej pomocy publicznej (w tym przypadku 70 % kosztów szkolenia) – **maksymalna kwota pomocy wyniesie 12.000 zł** (42.000 zł – 30.000 zł). Przedsiębiorca nie może zatem uzyskać umorzenia w pełnej wysokości zaległego podatku od nieruchomości.

Przykład III

Przedsiębiorca będący przedsiębiorcą średnim działającym w sektorze górnictwa węgla, składa wnioski o umorzenie zaległości podatkowej w podatku od nieruchomości w kwocie 15.000 zł. Wnosi o zakwalifikowanie pomocy jako pomocy na szkolenie ogólne.

W tym przypadku organ podatkowy odmówi udzielenia wnioskowanej ulgi podatkowej z uwagi na fakt, iż pomocy na szkolenie nie stosuje się do pomocy udzielanej przedsiębiorcom, działającym w sektorze górnictwa węgla.

Przepisy prawne mające zastosowanie do omówionego zagadnienia:

- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie udzielania niektórych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiących pomoc publiczną na szkolenia (Dz. U. Nr 93, poz. 622 z 2007 r.).

POMOC W ROLNICTWIE

Z dotychczasowej praktyki w udzielaniu ulg w spłacie zobowiązań podatkowych wynika, że pomoc udzielana w sektorze rolnictwa wymaga omówienia. Jednakże z uwagi na ramy niniejszego informatora przedstawiono jedynie podstawowy zakres informacji dotyczący tego zagadnienia.

W odniesieniu do rolnictwa Unia Europejska prowadzi wspólną politykę rolną, a jej zasadnicze cele określa art. 33 TWE. Wspólna polityka jest prowadzona ze względu na specyficzny charakter działalności rolniczej, wynikający z określonej struktury rolnictwa oraz strukturalnych i naturalnych różnic między różnymi regionami rolniczymi Wspólnoty. Zgodnie z art. 36 TWE do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi *stosuje się reguły konkurencji*, co oznacza, że wsparcie podmiotów prowadzących działalność w sektorze rolnym podlega wspólnotowym obostrzeniom w zakresie pomocy publicznej.

Przepisom o pomocy w rolnictwie podlega każdy, kto produkuje, przetwarza i wprowadza do obrotu produkty wymienione w załączniku nr I do TWE (zwane dalej produktami rolnymi), za wyjątkiem produktów rybołówstwa.

Pomoc w rolnictwie można podzielić na dwie grupy:

- 1) pomoc przyznawaną dla działalności związanej z pierwotną produkcją produktów rolnych, zwanej dalej produkcją rolną,
- 2) pomoc przyznawaną dla działalności związanej z przetwarzaniem lub wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych.

Komisja stwierdziła, że zachodzi podobieństwo między przedsiębiorstwami trudniącymi się przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych, a przedsiębiorstwami spoza sektora rolnego, np. z sektora przetwórstwa spożywczego. W związku z tym uznała, że przepisy dotyczące pomocy państwa stosowane do przedsiębiorstw przetwarzających i wprowadzających na rynek produkty rolne należy zharmonizować z przepisami mającymi zastosowanie do przedsiębiorstw spoza sektora rolnego. Politykę taką należy stosować do pomocy państwa przyznawanej w dowolnym celu, na przykład do pomocy na cele inwestycyjne, ochronę środowiska czy wsparcie techniczne.

Podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa produktów rolnych i ich wprowadzania do obrotu, z wyjątkiem wytwarzania produktów mających imitować

lub zastępować mleko i przetwory mleczne, mogą uzyskać na takich samych warunkach jak podmioty spoza rolnictwa następującą pomoc:

- 1) de minimis,
- 2) na zatrudnienie,
- 3) na szkolenia,
- 4) na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw,
- 5) regionalną pomoc inwestycyjną.

W zakresie **działalności związanej z produkcją rolną** możliwe jest **udzielanie następującej pomocy, wyłączonej z obowiązku notyfikacji:**

- 1) *de minimis* w sektorze produkcji rolnej (zwanej dalej pomocą de minimis w rolnictwie),
- 2) na zatrudnienie, na tych samych warunkach, co pomoc dla przedsiębiorców działających poza rolnictwem:
 - na rekrutację bez względu na wielkość przedsiębiorstwa,
 - na tworzenie miejsc pracy – dla małych i średnich przedsiębiorstw.
- 3) dla małych i średnich przedsiębiorców prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych, pod warunkiem, że:
 - zostaną spełnione wszystkie warunki określone w rozporządzeniu Komisji dotyczącym udzielenia tej pomocy,
 - najpóźniej 10 dni roboczych przed przyznaniem pomocy indywidualnej państwo przekaże Komisji, na formularzu według ustalonego wzoru, zestawienie informacji dotyczące pomocy w celu opublikowania jej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (są wyjątki, których jednak, z uwagi na ramy niniejszego Informatora, nie podajemy).

Pomoc dla małych i średnich przedsiębiorców prowadzących działalność związaną z produkcją rolną może być przyznana m. in.: na inwestycje w gospodarstwach rolnych w zakresie produkcji pierwotnej produktów rolnych, pomoc w podejmowaniu działalności przez młodych rolników, pomoc z tytułu przechodzenia na wcześniejszą emeryturę, pomoc na zrekompensowanie rolnikom strat w roślinach lub zwierzętach lub budynkach gospodarskich, spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi, które mogą być porównane z klęskami żywiołowymi. Wszystkie kategorie pomocy objętych pomocą dla małych i średnich przedsiębiorców działających w sektorze rolnym oraz szczegółowe warunki ich udzielania określone są w rozporządzeniu Komisji (WE) 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r.

Dotychczas największym zainteresowaniem przedsiębiorców spoza sektora rolnego cieszyła się pomoc de minimis. Wydaje się, że wśród rolników podobnym zainteresowaniem może cieszyć się pomoc de minimis w rolnictwie i z tego względu omówimy ją szerzej.

Pomoc de minimis w rolnictwie ma nieznaczny wpływ na wymianę handlową i nie zagraża zakłóceniem konkurencji, a w związku z tym nie stanowi pomocy publicznej w rozumieniu art. 87 TWE, mimo że jest udzielana ze źródeł publicznych.

Pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji rolnej nie stosuje się do pomocy:

- 1) której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych do obrotu,
- 2) udzielanej na działalność związaną z wywozem, a mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucji lub wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej,
- 3) uwarunkowanej preferowaniem towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy,
- 4) przyznawanej przedsiębiorstwom zagrożonym.

WAŻNE

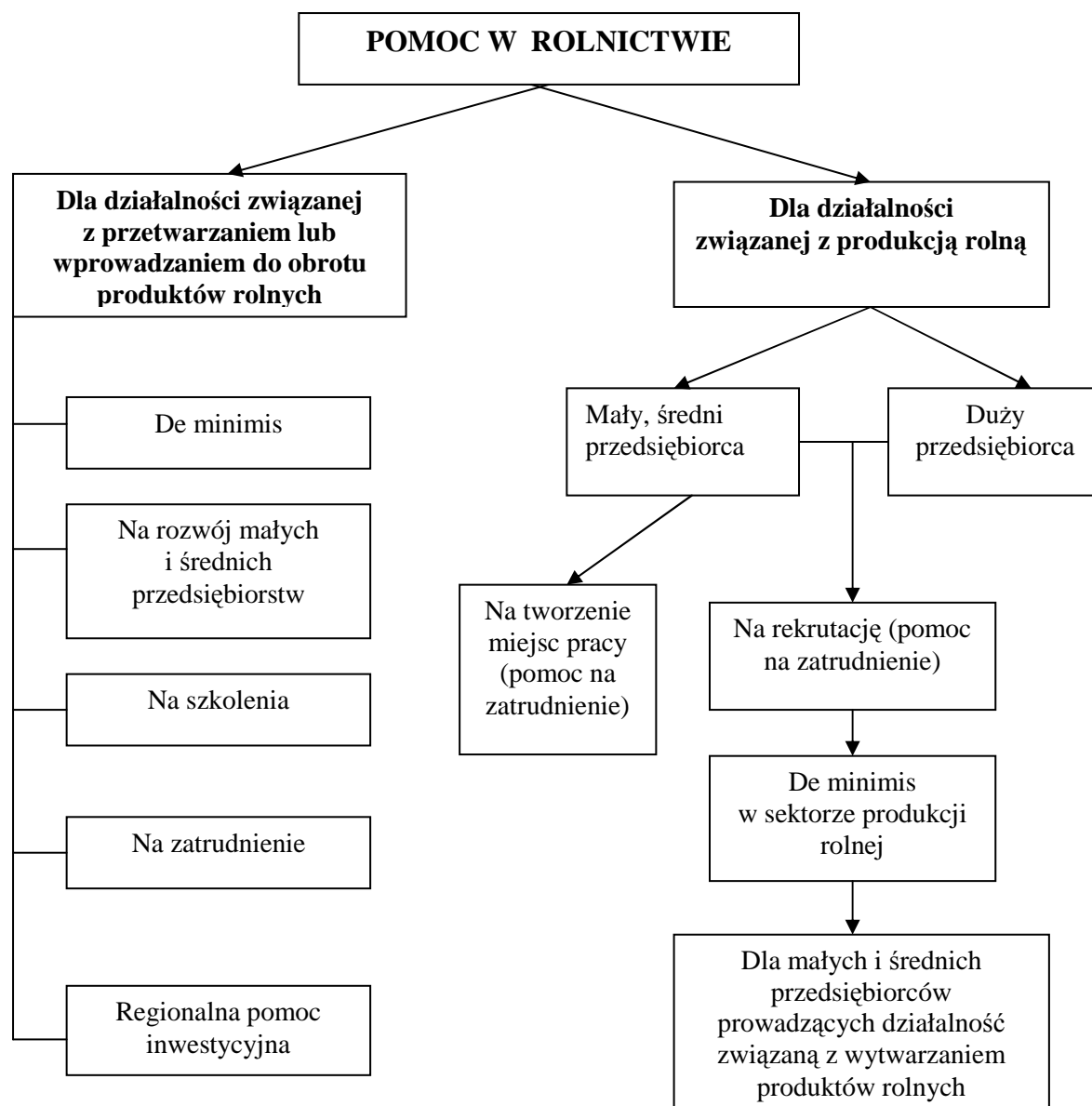
- 1. Od dnia 1 stycznia 2008 r. pułap pomocy de minimis w sektorze rolnym, przyznanej jednemu przedsiębiorstwu, nie może przekroczyć 7.500 EURO w okresie trzech lat obrotowych.**
- 2. Jeśli łączna kwota pomocy udzielona jednemu przedsiębiorcy przekracza pułap pomocy de minimis pomoc de minimis nie może być udzielona temu przedsiębiorcy, nawet w odniesieniu do części pomocy nieprzekraczającej ww. pułapu.**
- 3. Przy obliczaniu pomocy de minimis w rolnictwie nie wlicza się pomocy publicznej udzielanej w ramach programu pomocowego, pomocy indywidualnej oraz pomocy indywidualnej na restrukturyzację, zatwierdzonych przez Komisję Europejską oraz pomocy udzielanej w ramach wyłączeń grupowych i pomocy de minimis.**

Do dnia 30 czerwca 2008 r., z uwagi na sześciomiesięczny okres dostosowawczy, równoległe obowiązują zasady udzielania pomocy de minimis w sektorze rolnym określone w rozporządzeniu (WE) nr 1860/2004 (pułap pomocy de minimis dla 1 beneficjenta

3.000 EURO w okresie 3 kolejnych lat) oraz te, które określono w nowym rozporządzeniu, obowiązującym od 1 stycznia 2008 r. Przepisów tych nie można stosować łącznie, co znaczy, że do 30 czerwca 2008 r. przedsiębiorca może uzyskać pomoc de minimis na starych, albo na nowych zasadach.

Maksymalna skumulowana **kwota pomocy de minimis dla Polski** przyznanej przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej wynosi **119.542.500 EURO**. W celu przestrzegania tego limitu minister rolnictwa ma obowiązek publikować okresowo kwotę wykorzystanego krajowego limitu pomocy de minimis bądź informacje o wyczerpaniu tego limitu.

Pomoc udzielaną w rolnictwie, dla lepszego zobrazowania opisanego zagadnienia, przedstawiamy poniżej w formie schematu.

Dla ułatwienia zidentyfikowania czy prowadzona przez wnioskodawcę działalność jest prowadzona w sektorze rolnym przedstawiamy listę produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu:

- 1 - Numer Nomenklatury brukselskiej	- 2 - Opis produktów
Dział 1	Zwierzęta żywe
Dział 2	Mięso i podroby jadalne
Dział 3	Ryby, skorupiaki, mięczaki i inne bezkręgowce wodne
Dział 4	Produkty mleczarskie; jaja ptasie; miód naturalny; jadalne produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
Dział 5	
05.04	Jelita. Pęcherze i żołądki zwierząt (z wyjątkiem rybich), całe lub w kawałkach, świeże, chłodzone, mrożone, solone, w solance, suszone lub wędzone:
05.15	Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; martwe zwierzęta objęte działami 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi:
Dział 6	Żywe drzewa i inne rośliny; bulwy, korzenie i podobne; cięte i ozdobne liście
Dział 7	Warzywa oraz niektóre korzenie i bulwy jadalne
Dział 8	Owoce i orzechy jadalne; skórki owoców cytrusowych lub melonów
Dział 9	Kawa, herbata i przyprawy, z wyjątkiem herba mate (pozycja Nr 09.03)
Dział 10	Zboża
Dział 11	Produkty przemysłu młynarskiego; sód; skrobie; inulina, gluten pszenny
Dział 12	Nasiona i owoce oleiste; ziarna, nasiona i owoce różne; rośliny przemysłowe i lecznicze; słoma i pasza
Ex 13.03	Pektyna

Dział 15	
15.01	Słonina i inny przetworzony tłuszcz wieprzowy; przetworzony tłuszcz drobiowy
15.02	Nieprzetworzone tłuszcze wołowe, owcze i koźle; łój (łącznie z „premier jus”) wytwarzany z tych tłuszczów
15.03	Stearyna z tłuszczu, oleju i łożu; olej z tłuszczu, oliwy i łożu, nieemulgowany, niemieszany i niepreparowany
15.04	Tłuszcze i oleje z ryb i ssaków morskich, oczyszczane lub nie
15.07	Tłuszcze roślinne, płynne lub stałe, surowe, rafinowane lub oczyszczone
15.12	Tłuszcze i oleje zwierzęce oraz roślinne, uwodornianie, rafinowane lub nie, ale bez dalszej przeróbki
15.13	Margaryna, sztuczna słonina i inne preparowane tłuszcze jadalne
15.17	Pozostałości po oczyszczaniu substancji tłuszczowych i wosków zwierzęcych lub roślinnych
Dział 16	Przetwory z mięsa, ryb lub skorupiaków, mięczaków i innych bezkręgowców wodnych
Dział 17	
17.01	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej
17.02	Inne rodzaje cukru; syropy cukrowe; miód syntetyczny (zmieszany z naturalnym lub nie); karmel
17.03	Melasa, odbarwiona lub nie
17.05	Cukry, syropy, aromatyzowana melasa lub z dodatkiem barwników (w tym cukier waniliowy lub wanilina), z wyjątkiem soków owocowych z dodatkiem cukru w jakichkolwiek proporcjach
Dział 18	
18.01	Ziarna kakaowe, całe lub łamane, surowe lub palone
18.02	Kakaowe łuski, łupiny, osłonki i inne odpady z kakao
Dział 20	Przetwory z warzyw, owoców, orzechów lub innych części roślin
Dział 22	
22.04	Moszcz winogronowy, fermentujący lub fermentacją zatrzymaną w inny sposób niż przez dodanie alkoholu

22.05	Wino ze świeżych winogron; moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu
22.07	Inne napoje na bazie fermentacji (np. jabłecznik, wino z gruszek i miód pitny)
ex 22.08 ex 22.09	Alkohol etylowy, denaturowany lub nie, o jakiejkolwiek mocy, otrzymywany z produktów rolnych, o których mowa w załączniku I do Traktatu, z wyłączeniem wódek, likierów i innych napojów spirytusowych, złożone preparaty alkoholowe (znane jako „skoncentrowane ekstrakty”) do wyrobu napojów.
ex 22.10	Ocet i jego substytuty
Dział 23	Pozostałości i odpady przemysłu spożywczego; gotowa pasza dla zwierząt
Dział 24 24.01	Tytoń nieprzetworzony; odpady tytoniowe:
Dział 45 45.01	Korek naturalny surowy; odpady korka; korek kruszony, granulowany lub mielony:
Dział 54 54.01	Len surowy lub przetworzony ale nieprzędzony; pakuły i odpady lniane (w tym skrawki workowe lub rozwłóknianie)
Dział 57 57.01	Konopie naturalne (<i>Cannabis sativa</i>), surowe lub przetworzone ale nieprzędzone; pakuły i odpady z konopi naturalnych (w tym lin oraz skrawki workowe lub rozwłókniane)

Przepisy prawne mające zastosowanie do omówionego zagadnienia:

- Ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (j.t. Dz. U z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późniejszymi zmianami);
- Wytyczne Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym na lata 2007-2013 (Dz.Urz.UE C 319 z 27.12.2006);
- Rozporządzenie Komisji (WE) 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz. Urz. UE L 358 z 16.12.2006);

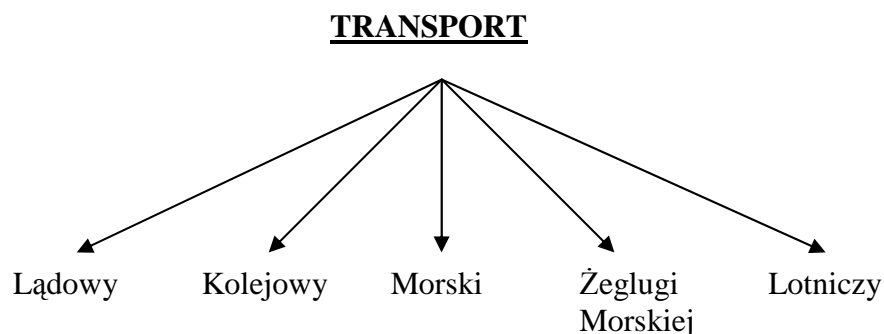
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art.87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorców (Dz.Urz. UE L 10 z 13.1.2001);
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa (Dz.Urz. UE L 325 z 28.10.2004) – do dnia 30.06.2008 r.;
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* (Dz.Urz. UE L 379 z 28.12.2006);
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej (Dz.Urz. UE L 337 z 21.12.2007);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie zaświadczeń o pomocy *de minimis* i pomocy *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie (Dz. U. Nr 53, poz. 354);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie informacji o otrzymanej pomocy publicznej oraz informacji o nieotrzymaniu pomocy (Dz. U. Nr 61, poz. 354);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 03 kwietnia 2007 r. w sprawie sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie oraz informacji o nieudzieleniu pomocy (Dz. U. Nr 71, poz. 475).

POMOC W TRANSPORCIE

Z dotychczasowej praktyki w udzielaniu ulg w spłacie zobowiązań podatkowych wynika, że również pomoc udzielana w transporcie wymaga omówienia. Jednakże z uwagi na ramy niniejszego informatora przedstawiono jedynie podstawowy zakres informacji dotyczący tego zagadnienia.

Udzielając wsparcia w sektorze transportu należy ustalić, w jakim zakresie podmioty świadczące usługi transportowe w Polsce, konkurują z innymi podmiotami prowadzącymi taką działalność z innych Państw Członkowskich. Przede wszystkim na konkurencję będą napotykać przedsiębiorstwa świadczące usługi drogowego przewozu osób oraz towarów o charakterze międzynarodowym, a więc przewożące towary lub osoby poza granice państwa, w których ich działalność gospodarcza jest zarejestrowana. Z konkurencją międzynarodową zetkną się przedsiębiorcy mający swoją siedzibę w Polsce, a świadczący usługi w zakresie krajowego transportu drogowego w innych państwach członkowskich (tzw. usługi kabotażowe).

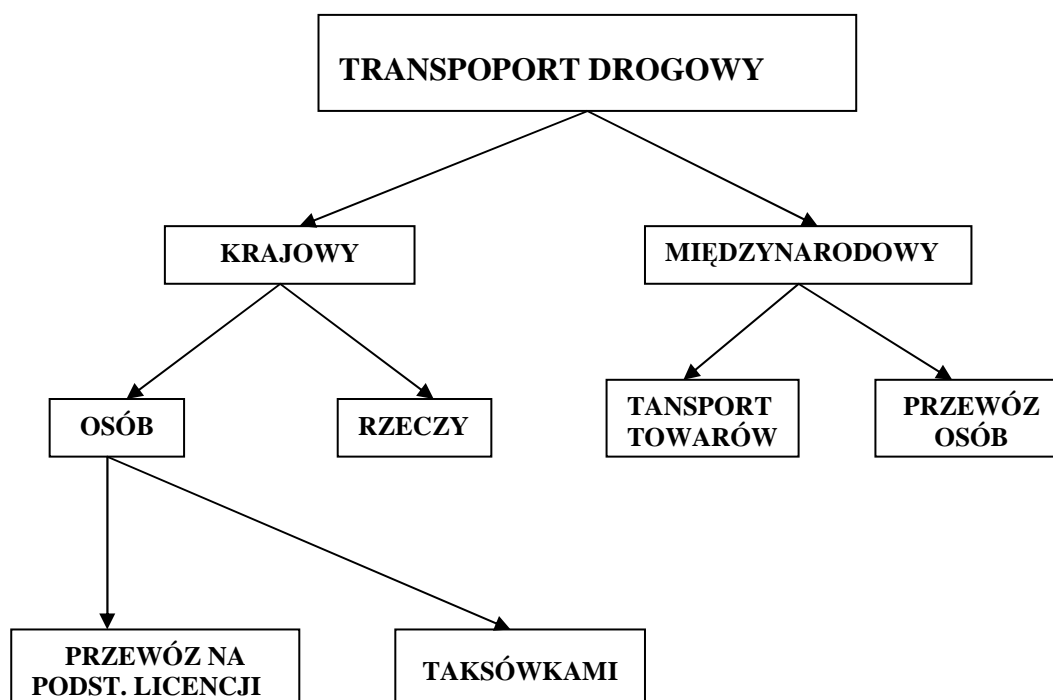
Pojęcie transportu obejmuje:

Transport drogowy

Nie zalicza się do niego przewozów wykonywanych tylko w celu zaspokojenia własnych potrzeb przedsiębiorcy. W szczególności, transport drogowy nie obejmuje nie zarobkowego przewozu drogowego, o którym mowa w ustawie o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1371 z późniejszymi zmianami), tj. przewozu nieodpłatnego osób lub rzeczy, który jest wykonywany przez przedsiębiorcę pomocniczo w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej.

Szczegółowy podział transportu przedstawia poniższy schemat:

Przewóz rzeczy

- wsparcie udzielane przedsiębiorcom świadczącym **usługi przewozu rzeczy na terenie Polski**, może mieć potencjalny lub rzeczywisty wpływ na wymianę handlową pomiędzy Państwami Członkowskimi, a więc **może stanowić pomoc publiczną** w rozumieniu art. 87 ustęp 1 TWE.
- wsparcie udzielane przedsiębiorcom prowadzącym działalność w zakresie **międzynarodowego przewozu rzeczy stanowi pomoc publiczną**.

Przewóz osób

- wsparcie dla przedsiębiorców prowadzących usługi transportu pasażerskiego lądowego w klasyfikacji PKD objęte kodem **49.32 nie stanowi pomocy publicznej**.

Warunkiem jest:

- prowadzenie działalności taksówek osobowych na podstawie zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej ze wskazaniem taksówki osobowe,

- posiadanie licencji udzielanej na określony pojazd i obszar wykonywania działalności: teren lokalny,
- wsparcie dla przedsiębiorców prowadzących usługi transportu pasażerskiego lądowego w klasyfikacji PKD objęte kodem **49.39 „Transport pasażerski lądowy, pozostały” może grozić zakłóceniem konkurencji i przez to może stanowić pomoc publiczną.** Dotyczy to przedsiębiorców prowadzących działalność na podstawie zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej ze wskazaniem na rodzaj działalności „Przewóz osób”. Licencja udzielana jest bez ograniczenia co do obszaru wykonywania tej działalności.

Dodatkowo, należy zauważyć, iż od 1 stycznia 2007 r. możliwe jest udzielanie **pomocy de minimis dla przedsiębiorców prowadzących działalność w sektorze transportu.**

Zgodnie z przepisami nowego rozporządzenia:

- całkowita wartość pomocy *de minimis* przyznanej jednemu podmiotowi gospodarczemu działającemu w sektorze transportu drogowego przez dowolny okres trzech lat budżetowych może wynieść 100.000 EURO,
- pomoc *de minimis* nie może być udzielana na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarowego.

Zasady dotyczące udzielania pomocy de minimis zostały szczegółowo omówione w dziale I niniejszego informatora.

Przepisy prawne mające zastosowanie do omówionego zagadnienia:

- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L Nr 379 z 28.12.2006);
- Ustawa z dnia 06 września 2001 r. o transporcie drogowym (jedn. tekst Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874 z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Rady ministrów z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie udzielania niektórych ulg w ramach pomocy de minimis (Dz. U. Nr 76, poz. 498).

POMOC W SŁUŻBIE ZDROWIA

Z dotychczasowej praktyki w udzielaniu ulg w spłacie zobowiązań podatkowych wynika, że pomoc udzielana w służbie zdrowia także wymaga omówienia. Jednakże z uwagi na ramy niniejszego informatora przedstawiono jedynie podstawowy zakres informacji dotyczący tego zagadnienia.

W świetle przepisów prawa wspólnotowego zakłady opieki zdrowotnej traktowane są jako przedsiębiorstwa, czyli podmioty prowadzące działalność gospodarczą i podlegają przepisom o pomocy publicznej. Także w orzecznictwie znajdujemy potwierdzenie, iż usługi medyczne są działalnością gospodarczą niezależnie od tego, czy koszty świadczonych usług są pokrywane bezpośrednio przez pacjenta, czy też przez władze publiczne bądź fundusze zdrowia.

W przypadku, gdy zakłady opieki zdrowotnej korzystają ze wsparcia ze środków publicznych spełnione są trzy kryteria pomocy publicznej:

- wsparcie udzielane jest ze środków publicznych,
- zakłady opieki zdrowotnej uzyskują przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- wsparcie ma charakter selektywny.

O tym, czy pomoc udzielona zakładom opieki zdrowotnej będzie stanowić pomoc publiczną zadecyduje czwarte kryterium tj.: czy udzielana pomoc grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz na wymianę handlową pomiędzy Państwami Członkowskimi.

Dokonując oceny występowania tej przesłanki organ udzielający pomocy powinien wziąć pod uwagę:

- charakter świadczonych usług medycznych (np. czy są to usługi wysokospecjalistyczne, z których korzystają lub potencjalnie mogą korzystać obywatele innych Państw Członkowskich),
- lokalizację (np. czy zakład opieki zdrowotnej jest położony w pobliżu granicy zachodniej lub południowej, co ułatwiałoby praktyczne korzystanie przez obywateli innych Państw Członkowskich ze świadczonych przez ten zakład usług),
- kategorie osób korzystających z usług medycznych świadczonych przez zakład opieki zdrowotnej (np. czy w ostatnich latach z usług tych korzystali jedynie mieszkańcy danej

gminy (powiatu, regionu), czy też obywatele innych Państw Członkowskich, ze szczególnym uwzględnieniem okresu przypadającego po dniu 1 maja 2004 r.).

Wystąpienie którejkolwiek z wyżej wymienionych okoliczności przemawiać będzie za uznaniem, że planowaną pomoc na rzecz zakładu opieki zdrowotnej należy uznać za pomoc publiczną.

Dodatkowo należy zauważyć, iż zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej z dnia 28 listopada 2005 r. – w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 Traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom realizującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym – w przypadku gdy planowane wsparcie dla „szpitala” stanowi rekompensatę z tytułu wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, która stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 87 ust. 1 TWE, nie podlega ono notyfikacji do Komisji Europejskiej, jeżeli spełnione są następujące warunki:

1. Na beneficjenta muszą być nałożone przez władze publiczne państwa członkowskiego obowiązki w zakresie świadczenia usług publicznych, przy czym obowiązki te muszą być jasno zdefiniowane,
2. Parametry, w oparciu o które skalkulowana została rekompensata, muszą być wcześniej ustalone w sposób obiektywny i przejrzysty, tak by uniknąć udzielenia korzyści gospodarczych, które mogą faworyzować przedsiębiorcę w stosunku do jego konkurentów. Jeżeli zatem okazuje się, iż beneficjent pomocy poniósł straty w wyniku świadczenia usług w ogólnym interesie publicznym, a straty te są następnie rekompensowane przez państwo, przy braku ustalonych wcześniej zasad tej rekompensaty, tego rodzaju świadczenie należy zakwalifikować jako pomoc publiczną,
3. Wysokość rekompensaty nie może przekraczać kwoty niezbędnej do pokrycia całości lub części kosztów poniesionych w trakcie wywiązywania się ze zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, przy uwzględnieniu odpowiednich wpływów i rozsądnego zysku,
4. W przypadku gdy przedsiębiorstwo wykonujące obowiązki świadczenia usług publicznych nie zostało wybrane w trybie procedury zamówień publicznych, pozwalającej na selekcję oferenta świadczącego te usługi za cenę najkorzystniejszą dla danej społeczności, konieczny poziom rekompensaty należy określić na podstawie analizy kosztów, jakie poniosłoby typowe, właściwie prowadzone i zarządzane przedsiębiorstwo.

POMOC RESTRUKTURYZACYJNA

Z dotychczasowej praktyki w udzielaniu ulg w spłacie podatków wynika, że pomoc restrukturyzacyjna nie cieszy się dużym zainteresowaniem przedsiębiorców. Składa się na to wiele czynników, m. in. obowiązek notyfikacji pomocy i konieczność sporządzenia planu restrukturyzacyjnego. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że przedsiębiorcy wymagający restrukturyzacji są wyłączeni z wielu rodzajów pomocy publicznej, omówienie pomocy restrukturyzacyjnej wydaje się konieczne.

13 października 2007 r. weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowych warunków udzielania niektórych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiących pomoc publiczną na restrukturyzację (Dz. U. nr 179, poz. 1266).

Zgodnie z § 14 rozporządzenia pomoc na restrukturyzację mogła być udzielana jedynie do 31 grudnia 2007 r.

W związku z powyższym na dzień wydania niniejszego informatora w zakresie pomocy restrukturyzacyjnej obowiązują bezpośrednio przepisy prawa unijnego.

W ramach pomocy restrukturyzacyjnej wyróżniamy:

- pomoc w celu ratowania przedsiębiorstwa,
- pomoc typowo restrukturyzacyjną.

Podstawowym celem pomocy w celu ratowania przedsiębiorstwa jest czasowe wsparcie dla przedsiębiorstw, których sytuacja finansowa znacznie się pogorszyła, co znajduje odzwierciedlenie w poważnym braku płynności finansowej lub technicznej niewypłacalności. Takie czasowe wsparcie powinno umożliwić przedsiębiorcy opracowanie odpowiedniego planu restrukturyzacji, aby rozwiązać wymienione problemy.

UWAGA

1. Pomoc w celu ratowania przedsiębiorstwa nie może być udzielana w formie ulg podatkowych. Pomoc taka może mieć formę gwarancji kredytowych lub pożyczek o stopie procentowej przynajmniej porównywalnej dla pożyczek dla przedsiębiorstw w dobrej sytuacji finansowej i w szczególności do stawek referencyjnych przyjętych przez Komisję.
2. Od momentu, w którym plan restrukturyzacji lub likwidacji został przez przedsiębiorcę opracowany i jest wdrażany, każda kolejna pomoc (w tym pomoc w formie umorzenia

zaległości podatkowej, rozłożenia na raty i odroczenia zaległości podatkowej i podatku) jest uznawana za pomoc w celu restrukturyzacji.

3. Pomoc restrukturyzacyjna to pomoc przewidziana w planie restrukturyzacyjnym określającym działania mające na celu przywrócenie przedsiębiorcy długookresowej zdolności do konkurowania na rynku, w szczególności sposób finansowania tych działań, w tym również poprzez udzielanie pomocy publicznej. Będzie ona zatem udzielana jedynie przedsiębiorcom zagrożonym i z przeznaczeniem na restrukturyzację.

Przedsiębiorstwo uważa się za zagrożone, jeżeli ani przy pomocy środków własnych, ani środków, które mogłyby uzyskać od właścicieli, akcjonariuszy lub wierzycieli, nie jest ono w stanie powstrzymać strat, które bez zewnętrznej interwencji władz publicznych doprowadzą to przedsiębiorstwo do upadłości bądź likwidacji.

Niezależnie od wielkości przedsiębiorstwa jest ono w szczególności uznane za zagrożone w następujących okolicznościach :

- w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jeżeli ponad połowa jej zarejestrowanego kapitału została utracona, w tym ponad jedna czwarta tego kapitału w okresie poprzedzających 12 miesięcy, lub
- w przypadku spółki, której przynajmniej niektórzy członkowie są w sposób nieograniczony odpowiedzialni za długi spółki, jeżeli ponad połowa jej kapitału według sprawozdania finansowego została utracona, w tym ponad jedna czwarta tego kapitału w okresie poprzedzających 12 miesięcy, lub
- niezależnie od rodzaju spółki, jeżeli spełnia ona kryteria w prawie krajowym w zakresie podlegania zbiorowej procedurze upadłościowej.

Przedsiębiorstwo może nadal być uznane za zagrożone, w szczególności gdy występują typowe oznaki, takie jak:

- rosnące straty,
- malejący obrót,
- zwiększanie się zapasów,
- nadwyżki produkcji,
- zmniejszający się przepływ środków finansowych,
- rosnące zadłużenie,
- rosnące kwoty odsetek,
- zmniejszająca się lub zerowa wartość aktywów netto.

W niektórych przypadkach, przedsiębiorstwo może już znajdować się w sytuacji niewypłacalności lub być przedmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego prowadzonego zgodnie z prawem krajowym. W tej sytuacji pomoc na restrukturyzację może być udzielona, jeżeli prowadzi do utrzymania przedsiębiorstwa na rynku.

Zapewnianie przedsiębiorstwom zagrożonym pomocy na restrukturyzację można traktować jako zgodne z prawem tylko pod pewnymi warunkami. Pomoc ta może być uzasadniona na przykład ze względów polityki społecznej lub regionalnej, z powodu konieczności uwzględnienia korzystnej roli pełnionej przez małe i średnie przedsiębiorstwa w gospodarce lub, w drodze wyjątku, z potrzeby utrzymania konkurencyjności na rynku, kiedy zniknięcie przedsiębiorstw mogłoby prowadzić do monopolu lub wyraźnego oligopolu.

WAŻNE

1. Pomoc na restrukturyzację może być udzielona przedsiębiorstwom we wszystkich sektorach działalności, z wyjątkiem :

- sektora górnictwa węgla,
- sektora hutnictwa żelaza i stali.

2. Do udzielenia pomocy na restrukturyzację nie kwalifikuje się również przedsiębiorstwo nowoutworzone, nawet wtedy, gdy jego pierwotna sytuacja finansowa jest niepewna.

UWAGA

Za przedsiębiorstwo nowoutworzone – przy pomocy restrukturyzacyjnej – uznaje się przedsiębiorstwo utworzone w okresie pierwszych 3 lat po rozpoczęciu działalności w danej dziedzinie. Dopiero po upływie tego okresu przedsiębiorstwo może otrzymać pomoc na restrukturyzację. Dotyczy to również sytuacji, gdy nowe przedsiębiorstwo powstaje z likwidacji poprzedniego lub nawet przejmuje tylko jego aktywa.

Tryb postępowania przy ubieganiu się o pomoc restrukturyzacyjną przedstawia się następująco :

- podmiot występujący z wnioskiem o udzielenie pomocy winien przedstawić organowi podatkowemu plan restrukturyzacji, a następnie organ podatkowy I instancji wydaje opinię o możliwości udzielenia pomocy na zasadach określonych w tym planie. Organ podatkowy wydaje opinię w formie postanowienia i doręcza ją podmiotowi ubiegającemu się o pomoc na restrukturyzację,

- po uzyskaniu opinii organu podatkowego **podmiot ubiegający się o pomoc indywidualną na restrukturyzację** kieruje do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **wniosek o zaopiniowanie dla niego pomocy indywidualnej**.

W przypadku gdy Prezes UOKiK wyda opinię pozytywną, projekt pomocy na restrukturyzację podlega notyfikacji. Jeżeli Komisja Europejska wyda decyzję pozytywną, Prezes UOKiK informuje o tym fakcie podmiot ubiegający się o pomoc indywidualną.

W przypadku gdy Prezes UOKiK wyda opinię o niezgodności planowanej pomocy ze wspólnym rynkiem, niezwłocznie informuje o tym podmiot ubiegający się o pomoc oraz organy udzielające pomocy, które w ciągu 14 dni mogą zmienić swoją wcześniej wydaną opinię o zamiarze udzielenia pomocy publicznej (mogą ją również podtrzymać).

Podmiot może ubiegać się o notyfikację, pomimo wydania przez UOKiK opinii o niezgodności planowanej pomocy ze wspólnym rynkiem, jeżeli organ podatkowy podtrzyma pozytywną opinię o możliwości udzielania pomocy restrukturyzacyjnej.

Elementy planu restrukturyzacji

Plan restrukturyzacji musi być dokumentem spójnym, kompletnym i wiarygodnym. Powinien on zawierać następujące elementy:

- wskazywać przyczyny, które doprowadziły do powstania trudności przedsiębiorstwa,
- zawierać informacje dotyczące sytuacji ekonomiczno-finansowej przedsiębiorcy oraz analizę rynku, na którym on prowadzi działalność gospodarczą,
- przewidywać działania konieczne do usunięcia przyczyn trudnej sytuacji przedsiębiorcy, ze wskazaniem źródeł ich sfinansowania, w tym pomocy publicznej ograniczonej do wielkości niezbędnej do osiągnięcia celów restrukturyzacji, przy uwzględnieniu środków własnych przedsiębiorcy,
- zawierać prognozę sytuacji przedsiębiorcy po przeprowadzeniu restrukturyzacji.

Zakres planu restrukturyzacji będzie zależeć od wielkości przedsiębiorcy, powiązań kapitałowych, skali problemów, sektora działalności gospodarczej, itd.

Do typowych działań restrukturyzacyjnych należy zaliczyć następujące: ugodę z wierzycielami; powiększanie zasobów gotówkowych poprzez dzierżawę; sprzedaż, czy leasing maszyn, urządzeń lub innego niepotrzebnego majątku produkcyjnego; zmniejszenie kosztów produkcji poprzez zmiany technologiczne, oszczędność energii lub racjonalizację zatrudnienia; zaprzestanie nieopłacalnej produkcji; wyprzedaż zbędnych zapasów i produkcji zakończonej; udoskonalanie wytwarzanych produktów; wprowadzanie nowych produktów; eliminację produktów nie konkurencyjnych i nieopłacalnych, itd.

Należy zwrócić uwagę na następujące pozycje planu: pomoc publiczna, koszty i źródła finansowania, harmonogram realizacji działań. W planie restrukturyzacyjnym powinna być zawarta cała pomoc publiczna niezbędna przedsiębiorcy do odzyskania długookresowej zdolności do konkurencji na rynku. Pomoc powinna być przeliczona na ekwiwalent dotacji brutto. Kompletność oraz poprawność wypełnienia tej pozycji planu restrukturyzacyjnego jest o tyle ważna, że **pomoc publiczna nie ujęta w planie, nie może być przedsiębiorcy udzielona**. W pozycji koszty, źródła oraz harmonogram realizacji programu, należy szczegółowo opisać każde działanie restrukturyzacyjne oraz podać termin realizacji oraz źródło pokrycia kosztów jego realizacji (np. kredyt bankowy, pomoc publiczna, wpływy z działalności bieżącej, itd.).

Struktura planu restrukturyzacyjnego

I. Charakterystyka przedsiębiorstwa

1) stan prawny i własnościowy:

- pełna nazwa i siedziba przedsiębiorcy będącego adresatem zamierzonej pomocy,
- forma prawna przedsiębiorcy,
- w odniesieniu do spółek – strukturę kapitałową oraz pełną nazwę i siedzibę lub adres podmiotów posiadających ponad 25% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników przedsiębiorcy będącego adresatem zamierzonej pomocy,
- oznaczenie działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności.

2) struktura organizacyjna i zatrudnienie:

- schemat struktury organizacyjnej przedsiębiorstwa,
- lokalizacja wszystkich zakładów i stan zatrudnienia dla każdego z nich,
- schemat struktury organizacyjnej grupy kapitałowej, do której przedsiębiorca należy,
- wskazanie, czy przedsiębiorca jest mikro, małym albo średnim przedsiębiorcą.

- 3) charakterystyka techniczno-technologiczna.
- 4) informacja o wszczętym postępowaniu układowym lub upadłościowym.

II. Analiza rynku

- 1) charakterystyka wytwarzanych produktów (świadczonych usług),
- 2) struktura sprzedaży produktów (usług), w tym udział w segmentach rynku krajowego przedsiębiorcy oraz jego konkurentów,
- 3) struktura sprzedaży produktów (usług), w tym udział w segmentach rynków zagranicznych przedsiębiorcy oraz jego konkurentów (oddzielnie należy wykazać udział w rynku Unii Europejskiej),
- 4) wykaz głównych konkurentów,
- 5) ocena konkurencyjności,
- 6) określenie wielkości zdolności produkcyjnych i stopnia ich wykorzystania (w przypadku dużych przedsiębiorców lub mających istotny udział w rynku),
- 7) opis systemu dystrybucji i sprzedaży przedsiębiorcy.

III. Aktualna sytuacja przedsiębiorstwa – identyfikacja przyczyn trudnej sytuacji ekonomiczno-finansowej

- 1) opis sytuacji ekonomiczno-finansowej przedsiębiorstwa i podjętych do tej pory działań naprawczych,
- 2) szczegółowy opis wraz z określeniem ewentualnych problemów w następujących obszarach:
 - produktu wraz z otoczeniem rynkowym, w odniesieniu do każdej grupy produktów,
 - wyposażenia technicznego, procesów technologicznych,
 - zaopatrzenia,
 - poziomu i struktury sprzedaży,
 - organizacji sprzedaży i marketingu,
 - finansów przedsiębiorstwa,
 - zatrudnienia,
 - organizacji,
 - oddziaływania przedsiębiorstwa na środowisko.
- 3) analiza SWOT.

IV. Planowane działania restrukturyzacyjne (ewentualnie określenie strategii działania przedsiębiorstwa)

1) działania mające na celu **rozwiązanie wszystkich zdefiniowanych w poprzednim rozdziale problemów** przedsiębiorstwa oraz ich efekty.

Mogą to być działania obejmujące np.:

- restrukturyzację produktową (opis koniecznych działań w tym obszarze),
- zmiany poziomu produkcji i sprzedaży (opis koniecznych działań w tym obszarze), w przypadku strukturalnej nadwyżki zdolności produkcyjnych plan powinien przewidywać ich redukcję,
- restrukturyzację techniczno-technologiczną (opis koniecznych działań w tym obszarze), wraz ze wskazaniem ewentualnych inwestycji,
- restrukturyzację zatrudnienia (opis koniecznych działań w tym obszarze),
- restrukturyzację organizacyjną i majątkową (będąca konsekwencją dokonywanych zmian produkcji oraz mająca na celu obniżenie kosztów),
- restrukturyzację finansową, w tym wszelkie planowane działania mające na celu zmniejszenie istniejącego zadłużenia, np. umorzenia, rozłożenia na raty, odroczenia terminów płatności należności publicznoprawnych i prywatnoprawnych, z podaniem konkretnych kwot, terminów przeprowadzenia działań, spodziewanych efektów.

Plan restrukturyzacyjny nie może ograniczać się wyłącznie do restrukturyzacji finansowej.

2) źródła finansowania

Powinny zostać szczegółowo i przejrzysto określone źródła pokrycia kosztów wszelkich podejmowanych działań, opisanych w ramach poprzednich punktów, np. w formie tabeli zawierającej wskazanie konkretnego obszaru restrukturyzacji, koszty podejmowanego działania oraz kosztu i źródła pokrycia .

Omówienie źródeł finansowania należy przedstawić w podziale na:

- zestawienie planowanej pomocy niezbędnej do zakończenia procesu restrukturyzacji.
Nie zamieszczenie w planie jakiegokolwiek przypadku udzielenia pomocy spowoduje, iż jej otrzymanie nie będzie możliwe.
- zestawienie środków własnych, które przedsiębiorstwo może przeznaczyć na pokrycie kosztów restrukturyzacji z pochodzeniem ich źródeł (nadwyżka finansowa, kredyty, itd.).

V. Harmonogram działań restrukturyzacyjnych

Plan restrukturyzacji powinien zawierać szczegółowy harmonogram działań restrukturyzacyjnych. W związku z powyższym, wszelkie przewidywane w planie restrukturyzacyjnym działania powinny zostać dokładnie określone i wyznaczony powinien zostać termin ich realizacji. Ponadto, niezbędne jest określenie efektów zaplanowanych działań, w tym finansowych (np. zmniejszenie kosztów wynagrodzeń o odpowiednią kwotę). Harmonogram można opracować z dokładnością do jednego kwartału.

VI. Projekcje wyników finansowych

- 1) przyjęte założenia w zakresie wielkości sprzedaży, cen, inflacji, itp.
- 2) projekcje w formie dokumentów finansowych za każdy rok restrukturyzacji uwzględniające przyjęte założenia oraz konsekwencje finansowe wszelkich działań podejmowanych w ramach planu.

W przypadku alternatywnych wariantów przebiegu procesu restrukturyzacyjnego należy dołączyć prognozy finansowe dla tych alternatyw.

VII. Opis sytuacji przedsiębiorstwa po zakończeniu restrukturyzacji

W przypadku dużych przedsiębiorców prognoza sytuacji finansowej powinna zawierać przewidywania w zakresie popytu i podaży na rynku, na którym działa przedsiębiorca.

Załączniki:

1. Rachunek zysków i strat za ostatnie 3 lata,
2. Bilans za ostatnie 3 lata,
3. Rachunek przepływów pieniężnych za ostatnie 3 lata,
4. Zestawienie zadłużenia,
5. Opis problemów do rozwiązania i działania naprawcze,
6. Koszty restrukturyzacji i źródła ich finansowania,
7. Harmonogram działań restrukturyzacyjnych i ich wpływ na wynik finansowy.

Przepisy prawne regulujące zagadnienia pomocy restrukturyzacyjnej

- Ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (j.t. Dz. U z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późniejszymi zmianami);
- Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.U. UE C z dnia 02 października 2004 r. 2004/C 244/02).

ZWOLNIENIA Z PODATKU OD NIERUCHOMOŚCI NA PODSTAWIE PROGRAMÓW POMOCOWYCH

Program regionalnej pomocy inwestycyjnej – treść uchwały

Uchwała Nr XI/323/07 Rady Miasta Szczecin z dnia 09 lipca 2007 r.

w sprawie przyjęcia Szczecińskiego Programu Regionalnej Pomocy Inwestycyjnej w Podatku od Nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591; z 2002r. Nr 23, poz.220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; z 2005r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006r. Nr 17 poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (j. t. Dz. U. z 2006r. Nr 121, poz. 844 ze zmianami: z 2005r. Dz. U. Nr 143, poz. 1199; z 2006r. Dz. U. Nr 220, poz. 1601, Dz. U. 225, poz. 1635, Dz. U. Nr 249, poz. 1828, Dz. U. 251, poz. 1847, Dz. U. 245, poz. 1775) **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1.1. W celu wspierania przedsiębiorców dokonujących inwestycji początkowych, w tym dużych projektów inwestycyjnych, zwalnia się z zastrzeżeniem ust. 2 z podatku od nieruchomości na okres do 5 lat grunty, budynki, budowle lub ich części stanowiące inwestycje początkowe, zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, będące w posiadaniu podatników na zasadach i warunkach określonych w Szczecińskim Programie Regionalnej Pomocy Inwestycyjnej w Podatku od Nieruchomości stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

2. W przypadku dużych projektów inwestycyjnych zwolnienie obejmuje wyłącznie nowo wybudowane lub zakupione przez przedsiębiorców na rynku pierwotnym, od Gminy Miasto Szczecin lub od Skarbu Państwa budynki, budowle i grunty związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.

§ 2. Program obejmuje swym działaniem przedsiębiorców inwestujących na terenie Gminy Miasto Szczecin tj. na obszarze NTS o symbolu 5.32.43.62.01.1 i ma zastosowanie do inwestycji dokonywanych od dnia wejście w życie niniejszej uchwały.

§ 3. Czas trwania programu obejmuje okres od dnia jego wejście w życie do dnia 31 grudnia 2010 roku. Przedsiębiorca może złożyć wniosek w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości na podstawie niniejszego programu pomocowego najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 roku, a korzystać z przedmiotowego zwolnienia przez okres pięciu lat, tzn. najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 roku.

§ 4. Pomoc na podstawie programu będzie udzielana zgodnie z przepisami Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej (Dz. Urz. WE L 302/29 z 1.11.2006 r.).

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Szczecin.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

**„SZCZECIŃSKI PROGRAM REGIONALNEJ POMOCY INWESTYCYJNEJ
W PODATKU OD NIERUCHOMOŚCI”**

§ 1.1. Przez inwestycję początkową, o której mowa w § 1 uchwały należy rozumieć, z zastrzeżeniem ust.4, inwestycję w aktywa materialne oraz aktywa niematerialne i prawne związane z:

- utworzeniem nowego zakładu,
 - rozbudową istniejącego zakładu.
2. Przez aktywa materialne należy rozumieć aktywa w postaci gruntów, budynków i budowli z zastrzeżeniem § 4 Programu.
 3. Przez aktywa niematerialne i prawne należy rozumieć aktywa związane z transferem technologii poprzez nabycie praw patentowych, licencji, know-how lub nieopatentowanej wiedzy technicznej.
 4. Za inwestycję początkową uważa się również nabycie środków trwałych związanych bezpośrednio z zakładem, który został zamknięty lub zostałby zamknięty, gdyby zakup nie nastąpił, przy czym środki nabywane są przez niezależnego inwestora.
 5. Za niezależnego inwestora uważa się przedsiębiorstwo niezależne w rozumieniu ust.1 pkt 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z 25 lutego 2004 r.

§ 2. 1. Pomoc w ramach Szczecińskiego Programu Regionalnej Pomocy Inwestycyjnej może zostać udzielona wyłącznie wtedy, gdy przedsiębiorca przed rozpoczęciem prac nad realizacją projektu złoży wniosek o zamiarze skorzystania z pomocy.

2. Za rozpoczęcie prac nad realizacją projektu, o którym mowa w § 1, rozumie się rozpoczęcie prac budowlanych w rozumieniu ustawy „Prawo budowlane” lub pierwsze zobowiązanie firmy do zamówień urzędów, z wyłączeniem wstępnych studiów wykonalności.
3. Jeśli prace rozpoczną się zanim warunki określone w niniejszym paragrafie zostaną spełnione, projekt w całości nie będzie kwalifikował się do udzielenia pomocy.

4. Zwolnienie z podatku od nieruchomości, o którym mowa w § 1 uchwały przysługuje przedsiębiorcy przez okres do pięciu lat licząc od daty uzyskania przez niego zwolnienia.

§ 3.1. Warunkiem skorzystania ze zwolnienia, o którym mowa w § 1 uchwały jest:

1) dla mikro przedsiębiorców w rozumieniu odrębnych przepisów:

poniesienie kosztów związanych z inwestycją początkową, o której mowa w § 1 programu kwoty przekraczającej równowartość 250 000 zł, przy czym w pierwszym roku obowiązywania zwolnienia kwota poniesionych nakładów nie może być niższa, niż równowartość 100 000 zł,

2) dla małych przedsiębiorców w rozumieniu odrębnych przepisów:

poniesienie kosztów związanych z inwestycją początkową, o której mowa w § 1 programu kwoty przekraczającej równowartość 500 000 zł, przy czym w pierwszym roku obowiązywania zwolnienia kwota poniesionych nakładów nie może być niższa, niż równowartość 200 000 zł,

3) dla średnich przedsiębiorców w rozumieniu odrębnych przepisów:

poniesienie kosztów związanych z inwestycją początkową, o której mowa w § 1 programu kwoty przekraczającej równowartość 1 500 000 zł, przy czym w pierwszym roku obowiązywania zwolnienia kwota poniesionych nakładów nie może być niższa, niż równowartość 500 000 zł,

4) dla przedsiębiorców innych niż wymienieni w pkt 1, 2 i 3:

poniesienie kosztów związanych z inwestycją początkową, o której mowa w § 1 niniejszego programu kwoty przekraczającej równowartość 10 000 000 zł, przy czym w pierwszym roku obowiązywania zwolnienia kwota poniesionych nakładów nie może być niższa, niż równowartość 2 000 000 zł.

§ 4.1. Dużym projektem inwestycyjnym jest inwestycja początkowa, w której wydatki kwalifikujące się do objęcia wsparciem przekraczają równowartość 50 000 000 euro, przy czym:

1) koszty nowej inwestycji są wydatkami na środki trwałe, dokonany w okresie trzech lat przez jednego lub więcej przedsiębiorców realizujących tę inwestycję,

2) środki trwałe są połączone w sposób ekonomicznie niepodzielny i służą do realizacji ściśle określonego celu, w szczególności produkcji konkretnego produktu lub różnych produktów, jeżeli są wytwarzane przy wykorzystaniu takich samych surowców.

2. Kosztami kwalifikującymi się do objęcia wsparciem dużego projektu inwestycyjnego są:

- 1) cena nabycia gruntów do wysokości 10 % całkowitych wydatków projektu inwestycyjnego kwalifikujących się do objęcia wsparciem,
- 2) cena nabycia albo koszt wytworzenia nowych środków trwałych, w tym:
 - a) budowli i budynków,
 - b) maszyn i urządzeń,
 - c) narzędzi, przyrządów i aparatury,
 - d) wyposażenia technicznego dla prac biurowych,
 - e) infrastruktury technicznej związanej z nową inwestycją, przy czym przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się urządzenie albo modernizację drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych,
- 3) koszt instalacji i uruchomienia środków trwałych,
- 4) cena nabycia materiałów lub robót budowlanych pod warunkiem, że pozostają w bezpośrednim związku z celami projektu objętego wsparciem.

3. W przypadku przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych koszty na zakup środków transportu i urządzeń transportowych nie są kosztami kwalifikującymi się do objęcia wsparciem.

4. Cenę nabycia i koszt wytworzenia środków trwałych ustala się zgodnie z przepisami o rachunkowości.

5. Maksymalną wartość regionalnej pomocy inwestycyjnej udzielanej przedsiębiorcy na realizację dużego projektu inwestycyjnego ustala się zgodnie z wzorem:

$$I = R \times (50\,000\,000 \text{ euro} + 0,5 \times B + 0,34 \times C)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

I – maksymalna wartość pomocy dla dużego projektu inwestycyjnego,

R – poziom maksymalnej intensywności pomocy,

B – wielkość kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą powyżej równowartości 50 000 000 euro – nieprzekraczającą równowartości 100 000 000 euro,

C – wielkość kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą przekraczającą równowartość 100 000 000 euro.

6. Duży projekt inwestycyjny, w odniesieniu do którego wysokość projektowanej pomocy przewyższa maksymalne dopuszczalne wsparcie, jakie inwestycja o wartości

100 000 000 euro mogłyby otrzymać z uwzględnieniem zasad stosowanych przy obliczeniu wsparcia dla dużych projektów inwestycyjnych, podlega notyfikacji w trybie indywidualnego postępowania notyfikacyjnego, o którym mowa w przepisach odrębnych.

7. Maksymalna intensywność regionalnej pomocy inwestycyjnej przeznaczanej na duży projekt inwestycyjny wynosi 30 %.

§ 5. Za mikro, małego i średniego przedsiębiorcę o którym mowa w § 3 uznaje się przedsiębiorcę spełniającego warunki wyszczególnione w Załączniku I do rozporządzenia Komisji nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz. Urz. L 63 z 28.04.2004) zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 roku w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001 r.).

§ 6. 1. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na inwestycję początkową zalicza się:

- 1) wydatki na nabycie gruntów, budynków, budowli,
- 2) wydatki na wybudowanie budynków, budowli,
- 3) wydatki na aktywa niematerialne i prawne, przy czym:
 - w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw uwzględnia się pełne koszty inwestycji,
 - w przypadku dużych przedsiębiorstw koszty takie kwalifikują się do pomocy do wysokości 50% całkowitych kwalifikowanych wydatków na dany projekt,
- 4) w przypadku realizacji inwestycji o której mowa w § 1 ust. 4 oraz § 4 Programu, także koszty nabycia środków trwałych związanych bezpośrednio z zakładem, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Z wyjątkiem przypadków nabycia przedsiębiorstwa, aktywa nabywane przez przedsiębiorcę innego niż mały i średni muszą być nowe.

3. Aktywa niematerialne i prawne, aby kwalifikować się do objęcia pomocą muszą spełniać następujące warunki:

- muszą być wykorzystywane wyłącznie przez zakład otrzymujący pomoc na mocy niniejszego programu,
- muszą być uznawane za aktywa podlegające amortyzacji,
- muszą zostać nabyte od stron trzecich na warunkach rynkowych,

- muszą zostać ujęte w aktywach przedsiębiorstw oraz pozostać w zakładzie otrzymującym pomoc na mocy niniejszego programu przez okres co najmniej 5 lat od momentu, gdy cała inwestycja zostanie zakończona, a w przypadku małych i średnich przedsiębiorców przez okres co najmniej 3 lat.

4. W przypadku nabycia zakładu pod uwagę bierze się wyłącznie koszty nabycia aktywów od stron trzecich, o ile transakcja odbyła się na warunkach rynkowych.

§ 7.1. Maksymalna intensywność pomocy regionalnej wynosi 30 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, a w przypadku mikro, małych i średnich przedsiębiorców 50 % tychże kosztów.

2. Pomoc udzielana na podstawie programu podlega sumowaniu z inną pomocą przeznaczoną na realizację tego samego projektu bez względu na jej formę i źródło. Pomoc udzielana ze wszystkich źródeł nie może przekroczyć dopuszczalnej intensywności pomocy.

§ 8.1. Prawo do zwolnienia z podatku od nieruchomości nie przysługuje w stosunku do inwestycji związanych z nabyciem, budową oraz rozbudową:

- stacji paliw,
- banków,
- obiektów handlowych,
- obiektów związanych z działalnością handlową o powierzchni powyżej 300 m²,
- stacji obsługi i salonów sprzedaży samochodów,
- budynków w których całość lub część powierzchni przeznaczonych jest pod wynajem.

2. Prawo do zwolnienia nie przysługuje przedsiębiorcom zalegającym w stosunku do Gminy Miasto Szczecin z zapłatą podatków lub innych należności pieniężnych, w tym także tych, do których nie mają zastosowania przepisy ustawy Ordynacja podatkowa.

§ 9.1. Zwolnienia o których mowa w § 1 uchwały stanowią pomoc publiczną w rozumieniu przepisów o pomocy publicznej. W przypadkach nieuregulowanych w niniejszym programie stosuje się przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 wyłącznie w zakresie zasad udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej.

2. Pomoc udzielana na podstawie programu pomocowego podlega sumowaniu z inną pomocą na realizację tego samego projektu inwestycyjnego bez względu na jej formę i źródło w tym udzieloną ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i nie może przekroczyć maksymalnej intensywności pomocy.

3. Wielkość środków przewidzianych na udzielenie pomocy w ramach programu nie może przekroczyć 12 000 000 zł.

4. Przedsiębiorca spełniający warunki określone w niniejszym programie może uzyskać pomoc regionalną pod warunkiem, że:

1) udział własny przedsiębiorcy w kosztach kwalifikowanych związanych z inwestycją początkową, wynosi co najmniej 25 %, przy czym przez udział własny należy rozumieć środki, które nie zostały uzyskane przez przedsiębiorcę w związku ze wsparciem pochodzącym z środków publicznych,

2) inwestycja początkowa będzie utrzymana na terenie Gminy Miasto Szczecin przez okres co najmniej 5 lat, licząc od dnia zakończenia inwestycji, a w przypadku małych i średnich przedsiębiorców przez okres co najmniej 3 lat.

§ 10.1. Zwolnienia określonego w § 1 uchwały nie stosuje się do pomocy udzielanej :

1) w sektorach: rybołówstwa i akwakultury, budownictwa okrętowego, węgla, żelaza i stali, włókien syntetycznych,

2) wobec działalności związanej z produkcją pierwotną produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

3) podmiotom gospodarczym znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji,

4) podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność związaną z wytwarzaniem i obrotem produktami mającymi imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1898/87 z dnia 2 lipca 1987 w sprawie ochrony oznaczeń stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi (Dz. Urz. WE L 18 z 3.07.1987, str. 36, z późn. zm.; Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 33, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 141, z późn. zm.),

5) na działalność związaną z eksportem do krajów trzecich lub państw członkowskich, a mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub z innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej,

6) w odniesieniu do pomocy uzależnionej od wykorzystywania towarów krajowych uprzywilejowanych względem towarów przywożonych,

7) przedsiębiorcom prowadzącym działalność w zakresie wynajmu nieruchomości, których przychód z tego tytułu w ostatnim roku obrotowym przekroczył 20% przychodów ogółem.

§ 11.1. *skreślony*.

2. Zwolnienie, o którym mowa w § 1 uchwały, przysługuje:

- 1) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przedsiębiorca złożył wniosek – w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania objętych obowiązkiem podatkowym w dniu dokonania zgłoszenia;
- 2) od dnia powstania obowiązku podatkowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych – w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania, od których obowiązek podatkowy powstał po dniu złożenia kompletnego wniosku.

3. Warunkiem uzyskania zwolnienia, o którym mowa w § 1 uchwały jest złożenie przez przedsiębiorcę:

- 1) wniosku na formularzu według wzoru określonego w załączniku nr 1 do programu,
- 2) oświadczenia o sytuacji ekonomicznej prowadzonego przedsiębiorstwa na druku stanowiącym załącznik nr 2 do programu,
- 3) oświadczenia o wielkości prowadzonego przedsiębiorstwa na druku stanowiącym załącznik nr 3 do programu,
- 4) oświadczenia o udziale własnym w kosztach kwalifikowanych na inwestycję początkową na druku stanowiącym załącznik nr 4 do programu,
- 5) oświadczenia o prowadzeniu działalności gospodarczej w regionie na druku stanowiącym załącznik nr 5 do programu,
- 6) informacji dotyczącej wielkości otrzymanej pomocy w różnych formach i z różnych źródeł w odniesieniu do tego samego projektu inwestycyjnego lub nieotrzymaniu pomocy, zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie informacji o otrzymanej pomocy publicznej oraz informacji o nieotrzymaniu pomocy (Dz.U.Nr 61, poz. 413).

4. Prezydent Miasta Szczecin poinformuje w formie pisemnej o spełnieniu albo niespełnieniu przez przedsiębiorcę warunków do uzyskania pomocy na podstawie uchwały.

5. Po otrzymaniu od Prezydenta Miasta Szczecin pisma, o którym mowa w ust. 4, beneficjent pomocy zobowiązany jest do złożenia deklaracji w podatku od nieruchomości na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 12. 1. Podatnicy korzystający ze zwolnień z podatku od nieruchomości są zobowiązani do składania oświadczenia stanowiącego załącznik nr 6 do dnia 15 stycznia.

2. W tym samym terminie podatnicy winni złożyć informację organowi podatkowemu o wielkości otrzymanej pomocy publicznej bez względu na jej formę i źródło.

3. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 2 organ podatkowy dokonuje oceny udzielonej pomocy ze szczególnym uwzględnieniem przekroczenia maksymalnej intensywności pomocy.

4. Przedsiębiorca, który nie złożył informacji o których mowa w ust. 1 i 2 traci prawo do zwolnienia za cały okres zwolnienia.

5. Jeżeli przekroczenie dopuszczalnej intensywności pomocy publicznej nastąpiło w związku ze zwolnieniem przedsiębiorcy z podatku od nieruchomości w trybie niniejszej uchwały, kwota udzielonej pomocy ponad dopuszczalną intensywność podlega zwrotowi.

6. Przedsiębiorca korzystający ze zwolnienia jest zobowiązany do przedłożenia w żądanym terminie – na wezwanie Prezydenta Miasta Szczecin, informacji niezbędnych do nadzorowania i monitorowania udzielonej pomocy.

§ 13.1. Podatnik jest zobowiązany powiadomić pisemnie organ podatkowy o utracie warunków zwolnienia lub zmianie mającej wpływ na wielkość udzielanej pomocy, najpóźniej w terminie 14 dni od dnia powstania okoliczności powodujących taką utratę bądź zmianę.

2. Podatnik, który utracił prawo do zwolnienia zobowiązany jest do zapłaty kwoty udzielonej pomocy za okres w którym nienależnie korzystał ze zwolnienia, wraz z odsetkami za zwłokę zgodnie ze stosownymi przepisami.

3. Podatnik, który złożył nieprawdziwe oświadczenie lub informację co do spełnienia warunków od których uzależnione jest zwolnienie od podatku, traci do niego prawo za cały okres zwolnienia.

§ 14. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej uchwale zastosowanie mają przepisy o pomocy publicznej.

UWAGA

- **powyższy tekst został ujednolicony i obejmuje zmiany wynikające z uchwały Nr XV/408/07 z dnia 19 listopada 2007 r. zmieniającej ww. uchwałę,**
- **z uwagi na ograniczoną „pojemność” niniejszego informatora nie zamieściliśmy treści załączników do Programu. Można się z nimi zapoznać na naszych stronach internetowych www.um.szczecin.pl/finanse/podatki,**

- warunkiem skorzystania ze zwolnienia jest złożenie wniosku wraz z wymienionymi wyżej oświadczeniami, stanowiącymi załączniki do niniejszej uchwały przed rozpoczęciem prac nad realizacją inwestycji.

Beneficjent pomocy

W ramach przedmiotowego programu – stanowiącego regionalną pomoc inwestycyjną – **przedsiębiorca dokonujący inwestycji początkowej (w tym dużych projektów inwestycyjnych)** może uzyskać zwolnienie z podatku od nieruchomości na okres do pięciu lat. Program obowiązuje do 31 grudnia 2010 roku, co oznacza, że najpóźniej w tym dniu przedsiębiorca może złożyć wniosek o zamiarze skorzystania ze zwolnienia podatkowego i korzystać z niego do 31 grudnia 2015 roku.

Zwolnieniem nie są objęte nieruchomości (grunty, budynki, budowle) będące w posiadaniu podatnika, które nie stanowią inwestycji początkowej.

Za **inwestycję początkową** w świetle przedmiotowego programu uznaje się:

- inwestycję w aktywa materialne oraz aktywa niematerialne i prawne związane z:
 - utworzeniem nowego zakładu,
 - rozbudową istniejącego zakładu,
- nabycie środków trwałych związanych bezpośrednio z zakładem, który został zamknięty lub zostałby zamknięty, gdyby zakup nie nastąpił, przy czym środki nabywane są przez niezależnego inwestora.

Za **duży projekt inwestycyjny** uznaje się inwestycję początkową, której wydatki kwalifikujące się do objęcia pomocą przekraczają 50 mln EURO, przy czym:

- koszty nowej inwestycji są wydatkami na środki trwałe, dokonany w okresie trzech lat przez jednego lub więcej przedsiębiorców realizujących tę inwestycję,
- środki trwałe są połączone w sposób ekonomicznie niepodzielny i służą do realizacji ściśle określonego celu, w szczególności produkcji konkretnego produktu lub różnych produktów, jeżeli są wytwarzane przy wykorzystaniu takich samych surowców.

WAŻNE

Prawo do zwolnienia nie przysługuje:

- 1) przedsiębiorcom zalegającym w stosunku do Gminy Miasto Szczecin z zapłatą podatków lub innych należności pieniężnych, w tym także tych, do których nie mają zastosowania przepisy ustawy Ordynacja podatkowa,
- 2) w stosunku do inwestycji związanych z nabyciem, budową oraz rozbudową:
 - stacji paliw,
 - banków,
 - obiektów handlowych,
 - obiektów związanych z działalnością handlową o powierzchni powyżej 300 m²,
 - stacji obsługi i salonów sprzedaży samochodów,
 - budynków w których całość lub część powierzchni przeznaczonych jest pod wynajem,
- 3) przedsiębiorcom prowadzącym działalność w zakresie wynajmu nieruchomości, których przychód z tego tytułu w ostatnim roku obrotowym przekroczył 20% przychodów ogółem.

Ponadto, zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej, pomocy regionalnej **nie stosuje się w przypadkach wymienionych w § 10 Szczecińskiego Programu Regionalnej Pomocy Inwestycyjnej.**

Warunki otrzymania zwolnienia

Warunkiem skorzystania ze zwolnienia jest:

- złożenie wniosku o zamiarze skorzystania z pomocy **przed rozpoczęciem prac nad realizacją projektu,**
Za rozpoczęcie prac nad realizacją projektu rozumie się rozpoczęcie prac budowlanych w rozumieniu ustawy „Prawo budowlane” lub pierwsze zobowiązanie firmy do zamówień urzędzeń, z wyłączeniem wstępnych studiów wykonalności.
- poniesienie przez **mikro** przedsiębiorcę kosztów związanych z inwestycją początkową, w wysokości przekraczającej równowartość 250 000 zł, przy czym w pierwszym roku obowiązywania zwolnienia kwota poniesionych nakładów nie może być niższa, niż równowartość 100 000 zł,

- poniesienie przez **małego** przedsiębiorcę kosztów związanych z inwestycją początkową, w wysokości przekraczającej równowartość 500 000 zł, przy czym w pierwszym roku obowiązywania zwolnienia kwota poniesionych nakładów nie może być niższa, niż równowartość 200 000 zł,
- poniesienie przez **średniego** przedsiębiorcę kosztów związanych z inwestycją początkową, w wysokości przekraczającej równowartość 1 500 000 zł, przy czym w pierwszym roku obowiązywania zwolnienia kwota poniesionych nakładów nie może być niższa, niż równowartość 500 000 zł,
- poniesienie przez przedsiębiorcę **innego** niż wymienieni wyżej kosztów związanych z inwestycją początkową, w wysokości przekraczającej równowartość 10 000 000 zł, przy czym w pierwszym roku obowiązywania zwolnienia kwota poniesionych nakładów nie może być niższa, niż równowartość 2 000 000 zł,
- nie znajdowanie się przedsiębiorcy w trudnej sytuacji ekonomicznej,
- co najmniej 25 % udział własny przedsiębiorcy w kosztach kwalifikowanych związanych z inwestycją początkową, przy czym przez udział własny należy rozumieć środki, które nie zostały uzyskane przez przedsiębiorcę w związku ze wsparciem pochodzącym ze środków publicznych,
- utrzymanie inwestycji na terenie Gminy Miasto Szczecin przez okres co najmniej 5 lat od dnia jej zakończenia, a w przypadku małego i średniego przedsiębiorcy przez okres co najmniej 3 lat,
- złożenie oświadczenia o wielkości prowadzonego przedsiębiorstwa,
- złożenie informacji dotyczącej wielkości otrzymanej pomocy w różnych formach i z różnych źródeł w odniesieniu do tego samego projektu inwestycyjnego lub nieotrzymaniu pomocy, zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie informacji o otrzymanej pomocy publicznej oraz informacji o nieotrzymaniu pomocy (Dz. U. Nr 61, poz. 413).

Wielkość pomocy

Wielkość pomocy jaką może uzyskać przedsiębiorca na podstawie niniejszego Programu zależy od:

- 1) wysokości kosztów kwalifikowanych poniesionych na realizację inwestycji początkowej,
- 2) wielkości przedsiębiorcy,
- 3) wysokości podatku od nieruchomości, dotyczącego inwestycji początkowej,

4) wysokości maksymalnej dopuszczalnej intensywności pomocy (maksymalna wielkość pomocy).

Maksymalna wielkość pomocy w ramach omawianego programu wynosi:

- 50 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą – dla mikro, małych i średnich przedsiębiorców,
- 30 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą – dla przedsiębiorców innych niż wymienieni wyżej oraz dla przedsiębiorców realizujących duży projekt inwestycyjny bez względu na wielkość przedsiębiorstwa.

Z uwagi na fakt, iż regionalna pomoc inwestycyjna dla dużych projektów inwestycyjnych zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007-2013, podlega dostosowaniu pułapów pomocy regionalnej w oparciu o następujące zasady:

Wydatki kwalifikowane	Dostosowane pułapy pomocy
do 50 mln EURO	100 % pułapu regionalnego
dla części między 50 mln EURO a 100 mln EURO	50 % pułapu regionalnego
dla części przekraczającej 100 mln EUR	34 % pułapu regionalnego

maksymalna wielkość pomocy dla dużych projektów inwestycyjnych obliczana jest według wzoru podanego w § 4 ust.5 Programu.

Pomoc udzielana na podstawie programu podlega sumowaniu z inną pomocą przeznaczoną na realizację tego samego projektu bez względu na jej formę i źródło. Pomoc udzielana ze wszystkich źródeł nie może przekroczyć wielkości maksymalnych.

Koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą

Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą zalicza się:

- 1) wydatki na nabycie gruntów, budynków, budowli,
- 2) wydatki na wybudowanie budynków, budowli,
- 3) wydatki na aktywa niematerialne i prawne, przy czym:
 - w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw uwzględnia się pełne koszty inwestycji,

- w przypadku dużych przedsiębiorstw koszty takie kwalifikują się do pomocy do wysokości 50% całkowitych kwalifikowanych wydatków na dany projekt,
- w przypadku nabycia zakładu pod uwagę bierze się wyłącznie koszty nabycia aktywów od stron trzecich, o ile transakcja odbyła się na warunkach rynkowych.

Aktywa niematerialne i prawne aby kwalifikować się do objęcia pomocą muszą:

- być wykorzystywane wyłącznie przez zakład otrzymujący pomoc na mocy niniejszego programu,
- być uznawane za aktywa podlegające amortyzacji,
- zostać nabyte od stron trzecich na warunkach rynkowych,
- zostać ujęte w aktywach przedsiębiorstw oraz pozostać w zakładzie otrzymującym pomoc na mocy niniejszego programu przez okres co najmniej 5 lat od momentu, gdy cała inwestycja zostanie zakończona, a w przypadku małych i średnich przedsiębiorców przez okres co najmniej 3 lat.

Koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą w przypadku dużego projektu inwestycyjnego stanowią:

- 1) cena nabycia gruntów do wysokości 10 % całkowitych wydatków projektu inwestycyjnego kwalifikujących się do objęcia wsparciem,
- 2) cena nabycia albo koszt wytworzenia nowych środków trwałych (*cenę nabycia i koszt wytworzenia środków trwałych ustala się zgodnie z przepisami o rachunkowości*), w tym:
 - a) budowli i budynków,
 - b) maszyn i urządzeń,
 - c) narzędzi, przyrządów i aparatury,
 - d) wyposażenia technicznego dla prac biurowych,
 - e) infrastruktury technicznej związanej z nową inwestycją, przy czym przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się urządzenie albo modernizację drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych,
- 3) koszt instalacji i uruchomienia środków trwałych,
- 4) cena nabycia materiałów lub robót budowlanych pod warunkiem, że pozostają w bezpośrednim związku z celami projektu objętego wsparciem.

WAŻNE

W przypadku przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych koszty na zakup środków transportu i urządzeń transportowych nie są kosztami kwalifikującymi się do objęcia wsparciem.

Obowiązki beneficjenta pomocy

Po złożeniu kompletnego wniosku Prezydent Miasta Szczecin poinformuje wnioskodawcę w formie pisemnej o spełnieniu albo niespełnieniu przez przedsiębiorcę warunków do uzyskania pomocy. Po otrzymaniu pisma, przedsiębiorca któremu przysługuje zwolnienie zobowiązany jest do złożenia:

- deklaracji lub korekty deklaracji (DN-1) – osoby prawne
- informacji lub korekty informacji (IN-1) – osoby fizyczne

w terminie wskazanym w wymienionym wyżej piśmie.

Przedsiębiorca korzystający ze zwolnienia zobowiązany jest do:

- składania w terminie do 15 stycznia oświadczenia, w którym wskaże:
 - wysokość poniesionych nakładów inwestycyjnych,
 - koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą,
 - udział własny w kosztach kwalifikowanych,wraz z dokumentami potwierdzającymi powyższe informacje (np.faktury, umowy, potwierdzenia dokonania zapłaty).
- złożenia – w tym samym terminie – informacji o wielkości otrzymanej pomocy publicznej, bez względu na jej formę i źródło,
- przedłożenia w żądanym terminie – na wezwanie Prezydenta Miasta (organu podatkowego) informacji niezbędnych do nadzorowania i monitorowania pomocy,
- pisemnego powiadomienia organu podatkowego o utracie prawa do zwolnienia lub zmianie mającej wpływ na wielkość udzielanej pomocy, w terminie 14 dni od dnia powstania okoliczności powodujących taką utratę bądź zmianę.

UWAGA

1. Przedsiębiorca, który nie złożył informacji o których mowa wyżej traci prawo do zwolnienia za cały okres zwolnienia,
2. Podatnik, który utracił prawo do zwolnienia zobowiązany jest do zapłaty kwoty udzielonej pomocy za okres, w którym nienależnie korzystał ze zwolnienia, wraz z odsetkami za zwłokę zgodnie ze stosownymi przepisami,
3. Podatnik, który złożył nieprawdziwe oświadczenie lub informację o spełnieniu warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatku, traci do niego prawo za cały okres zwolnienia.

Przykłady wyliczenia pomocy

Przykład I

Przedsiębiorca złożył wniosek w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości w związku z zamiarem zrealizowania inwestycji początkowej, polegającej na wybudowaniu na posiadanym gruncie budynku o powierzchni 120 m², w których będzie prowadził działalność gospodarczą (usługi stolarskie).

Założenie:

- wnioskodawca jest przedsiębiorcą małym,
- na realizację tej samej inwestycji podatnik otrzymał dofinansowanie ze środków unijnych w wysokości 200.000 zł,
- szacunkowe koszty kwalifikowane nowej inwestycji wyniosą 600.000 zł,
- podatek od nieruchomości (od budynku) w okresie 5 lat wyniesie 11.160 zł.

Minimalna kwota zainwestowania dla małego przedsiębiorcy wynosi 500.000 zł (§ 3 ust.1 pkt 2 Programu)

Dopuszczalna wielkość pomocy na nową inwestycję dla małego przedsiębiorcy wynosi 50 % kosztów kwalifikujących tj. 300.000 zł (600.000 zł x 50% = 300.000 zł).

Ponieważ przedsiębiorca na realizację przedmiotowej inwestycji uzyskał dofinansowanie w wysokości 200.000 zł z funduszy unijnych to wielkość pomocy nie może przekroczyć:

300.000 zł (maksymalna intensywność pomocy) – 200.000 zł (kwota dofinansowania)
= 100.000 zł (maksymalna kwota zwolnienia jaką może uzyskać przedsiębiorca w formie zwolnienia od podatku od nieruchomości).

W przedstawionym przykładzie przedsiębiorca skorzysta ze zwolnienia przez 5 lat.

Przykład II

Przedsiębiorca złożył wniosek w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości w związku z zamiarem zrealizowania inwestycji początkowej, polegającej na nabyciu gruntu o powierzchni 15.000 m² oraz wybudowaniu na nim budynku o powierzchni 9.000 m², w których będzie prowadził działalność gospodarczą (usługi stolarskie).

Założenie:

- wnioskodawca jest przedsiębiorcą średnim,
- na realizację tej samej inwestycji podatnik nie otrzymał żadnego wsparcia ze środków publicznych,
- szacunkowe koszty kwalifikowane nowej inwestycji wyniosą 1.600.000 zł,
- podatek od nieruchomości (od budynku i gruntu) w okresie 5 lat wyniesie 907.950 zł.

Minimalna kwota zainwestowania dla średniego przedsiębiorcy wynosi 1.500.000 zł (§ 3 ust.1 pkt 3 Programu)

Dopuszczalna wielkość pomocy na nową inwestycję dla średniego przedsiębiorcy wynosi 50 % kosztów kwalifikujących tj. 800.000 zł (1.600.000 zł x 50% = 800.000 zł).

W przedstawionym przykładzie przedsiębiorcy będzie przysługiwało zwolnienie przez okres 4 lat i niespełna 5 miesięcy, ponieważ kwota podatku (907.950 zł) jest wyższa od maksymalnej intensywności pomocy (800.000 zł).

Program pomocy de minimis na zatrudnienie – treść uchwały

UCHWAŁA NR XI/324/07 Rady Miasta Szczecin z dnia 09 lipca 2007r.

w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis na zatrudnienie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591; z 2002r. Nr 23, poz.220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; z 2005r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006r. Nr 17 poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (j. t. Dz. U. z 2006r. Nr 121, poz. 844 ze zmianami: z 2005r. Dz. U. Nr 143, poz. 1199; z 2006r. Dz. U. Nr 220, poz. 1601, Dz. U. 225, poz. 1635, Dz. U. Nr 249, poz. 1828, Dz. U. 251, poz. 1847, Dz. U. 245, poz. 1775) **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. 1. Zwalnia się z podatku od nieruchomości na okres do 24 miesięcy nieruchomości lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, będące w posiadaniu podatników prowadzących działalność gospodarczą i tworzących miejsca pracy dla osób bezrobotnych.

2. Uchwała obejmuje swym działaniem przedsiębiorców prowadzących działalność na terenie Gminy Miasto Szczecin, tj. na obszarze NTS o symbolu 5.32.43.62.01.1 i ma zastosowanie do zatrudnień dokonanych od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały.

3. Za przedsiębiorcę w rozumieniu niniejszej uchwały uważa się podmiot prowadzący działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

§ 2. 1. Zwolnienie, o którym mowa w § 1 stanowi pomoc de minimis.

2. Przedsiębiorca, przy zachowaniu wszystkich warunków określonych w niniejszej uchwale, może uzyskać pomoc w jej ramach, jeżeli wartość tej pomocy brutto, łącznie z wartością innej pomocy de minimis (w rozumieniu art. 2 *rozporządzenia Komisji (WE)*

nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy de minimis; Dz. Urz. WE L 379 z dnia 28 grudnia 2006r.), otrzymanej przez niego w bieżącym roku podatkowym tj. w tym w którym przedsiębiorca złożył wniosek o udzielenie pomocy oraz w dwóch poprzedzających latach podatkowych, nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość 200 tys. euro (z zastrzeżeniem § 2 ust. 3).

3. Całkowita wartość pomocy de minimis przyznanej jednemu podmiotowi gospodarczemu, działającemu w sektorze transportu drogowego, w okresie trzech lat podatkowych poprzedzających dzień uzyskania planowanej pomocy, nie może przekroczyć kwoty stanowiącej równowartość 100 tys. EURO.

4. Jeżeli łączna kwota pomocy przewidziana w ramach niniejszej uchwały przekracza pułap określony w ust. 2 lub w ust. 3, zwolnienie z podatku od nieruchomości na podstawie niniejszej uchwały nie przysługuje przedsiębiorcy, nawet w odniesieniu do części, która nie przekracza tego pułapu.

§ 3. 1. Zwolnienie przysługuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatnik złożył wniosek w sprawie zwolnienia z podatku.

2. Dniem udzielenia pomocy jest dzień, w którym zgodnie z odrębnymi przepisami upływa termin złożenia deklaracji.

3. Prezydent Miasta Szczecin poinformuje w formie pisemnej o spełnieniu albo niespełnieniu przez przedsiębiorcę warunków do uzyskania pomocy na podstawie niniejszej uchwały.

4. Po otrzymaniu od Prezydenta Miasta Szczecin pisma, o którym mowa w ust. 3, beneficjent pomocy zobowiązany jest do złożenia deklaracji w podatku od nieruchomości na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 4. 1. Zwolnienie, o którym mowa w § 1, przysługuje przy wzroście zatrudnienia :

- 1) w przypadku mikro i małego przedsiębiorcy o co najmniej 2 pracowników,
- 2) w przypadku średniego przedsiębiorcy o co najmniej 5 pracowników,
- 3) w przypadku dużego przedsiębiorcy o co najmniej 15 pracowników.

2. Warunkiem uzyskania zwolnienia o którym mowa w § 1, jest spełnienie łącznie następujących warunków :

- 1) wniosek o udzielenie pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy złożony zostanie przed zatrudnieniem osób, dla których tworzone są miejsca pracy,

- 2) nastąpi wzrost netto liczby pracowników w danym przedsiębiorstwie w odniesieniu do średniego zatrudnienia z ostatnich 12 miesięcy, w przeliczeniu na osoby zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy, a w przypadku przedsiębiorstw istniejących krócej niż 12 miesięcy nastąpi wzrost zatrudnienia, w stosunku do średniej z okresu działalności przedsiębiorstwa,
- 3) nowo utworzone miejsca pracy będą utrzymane przez okres zwolnienia oraz co najmniej 24 miesiące, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po ostatnim miesiącu zwolnienia z podatku,
- 4) na nowo utworzonych miejscach pracy zostaną zatrudnione osoby, posiadające status osoby bezrobotnej,
- 5) osoby bezrobotne zostaną zatrudnione w ciągu 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w pkt. 1 niniejszego ustępu.

3. Przez pracowników, o których mowa w ust. 1 należy rozumieć osoby zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy.

§ 5. 1. Maksymalna intensywność pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy wynosi 50 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

2. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą zalicza się ponoszone przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą dwuletnie koszty zatrudnienia nowych pracowników, na które składają się koszty wynagrodzenia brutto oraz obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne.

3. W przypadku mikro, małych i średnich przedsiębiorców maksymalna intensywność pomocy ulega zwiększeniu o 15 punktów procentowych brutto w stosunku do maksymalnej intensywności.

§ 6. 1. Przedsiębiorca ubiegający się o pomoc jest zobowiązany do przedłożenia:

- 1) wniosku o udzielenie pomocy de minimis zawierającego podstawowe informacje o przedsiębiorcy, wg wzoru określonego w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały,
- 2) oświadczenia, wg wzoru określonego w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały,
- 3) deklaracji o utrzymaniu nowo utworzonych miejsc pracy przez okres co najmniej 24 miesięcy na druku stanowiącym załącznik nr 3 do niniejszej uchwały,
- 4) oświadczenia w sprawie przewidywanych kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników na druku stanowiącym załącznik nr 4 do niniejszej uchwały,

- 5) oświadczenia w sprawie stanu zatrudnienia pracowników na druku stanowiącym załącznik nr 5 do niniejszej uchwały,
- 6) oświadczenie o wielkości prowadzonego przedsiębiorstwa na druku stanowiącym załącznik nr 6 do niniejszej uchwały,
- 7) oświadczenie o sytuacji ekonomicznej prowadzonego przedsiębiorstwa na druku stanowiącym załącznik nr 7 do niniejszej uchwały,
- 8) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis wydanych przedsiębiorcy przez organy udzielające pomocy za okres kolejnych trzech lat podatkowych, poprzedzających dzień złożenia wniosku oraz informacji o każdej innej pomocy publicznej, jaką otrzymał (*nie tylko w trzyletnim okresie*) w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, z którymi związana jest pomoc de minimis udzielana na podstawie niniejszej uchwały.

2. Przedsiębiorca korzystający z pomocy jest zobowiązany do przedłożenia w żądanym terminie – na wniosek organu udzielającego pomocy – dodatkowych informacji niezbędnych dla jej oceny oraz prawidłowego jej nadzorowania i monitorowania.

§ 7. 1. Pomocy de minimis na zatrudnienie, wynikającej z niniejszej uchwały nie stosuje się do pomocy:

- 1) przyznawanej podmiotom gospodarczym działającym w sektorach rybołówstwa i akwakultury, objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 104/2000,
- 2) przyznawanej podmiotom gospodarczym działającym w dziedzinie produkcji podstawowej produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu,
- 3) przyznawanej podmiotom gospodarczym działającym w dziedzinie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wymienionych w Załączniku I do Traktatu w następujących przypadkach:
 - kiedy wysokość pomocy ustalana jest na podstawie ceny lub ilości takich produktów zakupionych od producentów surowców lub wprowadzonych na rynek przez podmioty gospodarcze objęte pomocą,
 - kiedy przyznanie pomocy zależy od faktu jej przekazania w części lub całości producentom surowców,
- 4) przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej,

- 5) uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy,
- 6) przyznawanej przedsiębiorcom działającym w sektorze węglowym zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (WE) nr 1407/2002,
- 7) na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego przyznawanej podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarowego,
- 8) przyznawanej podmiotom gospodarczym znajdującym się w trudnej sytuacji.

2. Prawo do zwolnienia z podatku od nieruchomości, o którym mowa w § 1 nie obejmuje nieruchomości zajętych na stacje paliw, banki oraz wielkopowierzchniowe obiekty handlowe w rozumieniu załącznika nr 9 do niniejszej uchwały.

3. Prawo do zwolnienia nie przysługuje przedsiębiorcom zalegającym w stosunku do Gminy Miasto Szczecin z zapłatą podatków lub innych należności pieniężnych, w tym także takich, do których nie mają zastosowania przepisy ustawy Ordynacja podatkowa.

§ 8. 1. Przedsiębiorca w okresie korzystania ze zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach uchwały oraz przez kolejne 24 miesiące kalendarzowe zobowiązany jest do 15 stycznia każdego roku przedstawiać:

- 1) oświadczenie o średnich miesięcznych kosztach pracy nowo zatrudnionych pracowników za okres poprzedniego roku kalendarzowego na druku stanowiącym załącznik nr 8 do uchwały,
- 2) oświadczenie o stanie zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorcy działających na terenie Gminy Miasto Szczecin, na druku stanowiącym załącznik nr 5 do uchwały, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego z zastrzeżeniem, że ostatnią informację należy złożyć w terminie 14 dni od dnia w którym minęły 24 miesiące od ostatniego miesiąca zwolnienia z podatku.

2. Przedsiębiorca zobowiązany jest do przekazania informacji dotyczących wielkości otrzymywanej ze wszystkich źródeł i we wszystkich formach pomocy de minimis oraz każdej innej pomocy, jaką otrzymał w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych przez cały okres objęty przedmiotowym zwolnieniem każdorazowo w terminie 14 dni od dnia otrzymania pomocy poza niniejszą uchwałą.

3. Przedsiębiorca zobowiązany jest do pisemnego powiadomienia organu udzielającego pomocy o utracie warunków zwolnienia, lub zmianie mającej wpływ na wielkość udzielanej

pomocy, najpóźniej w terminie 14 dni od daty powstania okoliczności powodujących taką utratę bądź zmianę.

4. Na podstawie informacji otrzymanych od przedsiębiorcy organ udzielający pomocy dokonuje oceny udzielonej pomocy ze szczególnym uwzględnieniem przekroczenia dopuszczalnej wielkości tej pomocy.

5. Przedsiębiorca, który nie złożył informacji o których mowa w ust. 1 - 3 traci prawo do zwolnienia za cały okres zwolnienia.

6. Przy zachowaniu wszystkich warunków wynikających z niniejszego programu, organ udzielający pomocy wydaje przedsiębiorcy stosowne zaświadczenie o udzieleniu pomocy de minimis w terminie przewidzianym w odrębnych przepisach.

7. Jeżeli przekroczenie dopuszczalnej wielkości pomocy nastąpiło w związku ze zwolnieniem przedsiębiorcy od podatku od nieruchomości w trybie niniejszej uchwały, kwota udzielonej pomocy ponad dopuszczalną wielkość podlega zwrotowi.

8. W przypadku utraty prawa do zwolnienia przedsiębiorca zobowiązany jest do zapłaty podatku za okres w którym nienależnie korzystał ze zwolnienia, wraz z odsetkami za zwłokę zgodnie ze stosownymi przepisami.

9. Przedsiębiorca, który złożył nieprawdziwe oświadczenie lub informację co do spełnienia warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatku, traci do niego prawo za cały okres zwolnienia.

10. W przypadku wykorzystania udzielonej pomocy niezgodnie z warunkami określonymi w niniejszym programie, kwota w wysokości niezapłaconego podatku stanowi zaległość podatkową, do której stosuje się właściwe przepisy.

§ 9. Beneficjenci korzystający ze zwolnienia od podatku od nieruchomości na podstawie programu mogą jednocześnie korzystać z pomocy Powiatowego Urzędu Pracy w ramach instrumentów rynku pracy.

§ 10. Uchwała obowiązuje od dnia jej wejścia w życie do dnia 31 grudnia 2010 r., z zastrzeżeniem że będzie ona zgodna z regulacjami prawnymi obowiązującymi w Unii Europejskiej.

§ 11. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej uchwale zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15.12.2006 r. w sprawie stosowania

art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis, wyłącznie w zakresie zasad udzielania pomocy de minimis.

§ 12. Wielkość środków przewidzianych na udzielenie pomocy w ramach programu nie może przekroczyć kwoty 4 milionów złotych.

§ 13. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Szczecin.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

UWAGA

- powyższy tekst został ujednoczony i obejmuje zmiany wynikające z uchwały Nr XV/409/07 z dnia 19 listopada 2007 r. zmieniającej ww. uchwałę,
- z uwagi na ograniczoną „pojemność” niniejszego informatora nie zamieściliśmy treści załączników do Programu. Można się z nimi zapoznać na naszych stronach internetowych www.um.szczecin.pl/finanse/podatki
- warunkiem uzyskania zwolnienia jest złożenie wniosku wraz z wymienionymi wyżej oświadczeniami, stanowiącymi załączniki do niniejszej uchwały.

Beneficjent pomocy

W ramach przedmiotowego programu **przedsiębiorca który tworzy nowe miejsca pracy dla osób bezrobotnych** może uzyskać zwolnienie z podatku od nieruchomości na okres do 24 miesięcy. Program obowiązuje do 31 grudnia 2010 roku, co oznacza, że najpóźniej w tym dniu przedsiębiorca może złożyć wniosek o zamiarze skorzystania ze zwolnienia podatkowego i korzystać z niego do 31 grudnia 2012 roku.

Zwolnieniem są objęte wszystkie nieruchomości (grunty, budynki, budowle) związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, będące w posiadaniu podatnika.

Pomoc uzyskana w ramach niniejszego programu jest pomocą de minimis, która została szczegółowo opisana w dziale II informatora.

WAŻNE

- prawo do zwolnienia nie przysługuje przedsiębiorcom zalegającym w stosunku do Gminy Miasto Szczecin z zapłatą podatków lub innych należności pieniężnych, w tym także takich, do których nie mają zastosowania przepisy ustawy Ordynacja podatkowa,
- zwolnieniem z podatku od nieruchomości, nie są objęte nieruchomości zajęte na stacje paliw, banki oraz wielkopowierzchniowe obiekty handlowe (te ostatnie są zdefiniowane w załączniku nr 9).

Ponadto zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej, pomocy de minimis **nie stosuje się w przypadkach wymienionych w § 7 ww. uchwały.**

Warunki otrzymania zwolnienia

Podstawowym warunkiem skorzystania ze zwolnienia jest:

- złożenie wniosku o udzielenie pomocy na utworzenie nowych miejsc pracy przed zatrudnieniem osób, dla których tworzone są miejsca pracy,
- **w przypadku mikro i małego przedsiębiorcy** utworzenie nowych miejsc pracy przy jednoczesnym wzroście zatrudnienia o co najmniej 2 pracowników,
- **w przypadku średniego przedsiębiorcy** utworzenie nowych miejsc pracy przy jednoczesnym wzroście zatrudnienia o co najmniej 5 pracowników,
- **w przypadku dużego przedsiębiorcy** utworzenie nowych miejsc pracy przy jednoczesnym wzroście zatrudnienia o co najmniej 15 pracowników,
Przez pracowników o których mowa wyżej, należy rozumieć osoby zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy.
- wzrost netto liczby pracowników w danym przedsiębiorstwie w odniesieniu do średniego zatrudnienia z ostatnich 12 miesięcy, w przeliczeniu na osoby zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy, a w przypadku przedsiębiorstw istniejących krócej niż 12 miesięcy nastąpi wzrost zatrudnienia, w stosunku do średniej z okresu działalności przedsiębiorstwa,
- utrzymanie nowo utworzonych miejsc pracy przez okres zwolnienia oraz co najmniej 24 miesiące, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po ostatnim miesiącu zwolnienia z podatku,
- zatrudnienie na nowo utworzonych miejscach pracy osób, które posiadają status osoby bezrobotnej,
- zatrudnienie osób bezrobotnych w ciągu 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Przedsiębiorca ubiegający się o zwolnienie zobowiązany jest do przedłożenia:

- wniosku o udzielenie pomocy de minimis zawierającego podstawowe informacje o przedsiębiorcy (wg wzoru określonego w załączniku nr 1),
- oświadczenia, mówiącego o spełnieniu warunków do zwolnienia wynikających z omawianej uchwały (wg wzoru określonego w załączniku nr 2),
- deklaracji o utrzymaniu nowo utworzonych miejsc pracy przez okres co najmniej 24 miesięcy (wg wzoru określonego w załączniku nr 3),
- oświadczenia w sprawie przewidywanych kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników utworzonymi miejscami pracy (wg wzoru określonego w załączniku nr 4),
- oświadczenia w sprawie zatrudnienia pracowników (wg wzoru określonego w załączniku nr 5),
- oświadczenia o wielkości prowadzonego przedsiębiorstwa (wg wzoru określonego w załączniku nr 6),
- oświadczenia o sytuacji ekonomicznej prowadzonego przedsiębiorstwa (wg wzoru określonego w załączniku nr 7),
- wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis wydanych przedsiębiorcy przez organy udzielające pomocy za okres kolejnych trzech lat podatkowych, poprzedzających dzień złożenia wniosku oraz informacji o każdej innej pomocy publicznej, jaką otrzymał (*nie tylko w trzyletnim okresie*) w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, z którymi związana jest pomoc de minimis udzielana na podstawie niniejszej uchwały,
- zobowiązania do niezwłocznego powiadomienia organu udzielającego pomocy o możliwości przekroczenia granic dopuszczalnej pomocy.

Wszystkie wymienione wyżej załączniki do uchwały znajdują Państwo na naszej stronie internetowej www.um.szczecin.pl/finanse/podatki

Wielkość pomocy

Maksymalna wielkość pomocy w ramach omawianego programu wynosi:

- 65 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą – dla mikro, małych i średnich przedsiębiorców,
- 50 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą – dla przedsiębiorców innych niż wymienieni wyżej.

WAŻNE

- **zgodnie z rozporządzeniem Komisji maksymalna wielkość pomocy udzielonej w ramach pomocy de minimis nie może przekroczyć 200.000 EURO, natomiast w odniesieniu do przedsiębiorców działających w sektorze transportu drogowego ustalono pułap w kwocie nie przekraczającej 100.000 EURO,**
- **jeżeli łączna kwota pomocy przewidziana w ramach niniejszej uchwały przekracza pułap określony wyżej, zwolnienie z podatku od nieruchomości na podstawie niniejszej uchwały nie przysługuje przedsiębiorcy, nawet w odniesieniu do części, która nie przekracza tego pułapu.**

Koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą

Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą zalicza się ponoszone przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą dwuletnie koszty zatrudnienia nowych pracowników, na które składają się:

- **koszty wynagrodzenia brutto oraz**
- **obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne.**

Obowiązki beneficjenta pomocy

Po złożeniu kompletnego wniosku Prezydent Miasta Szczecin poinformuje wnioskodawcę w formie pisemnej o spełnieniu albo niespełnieniu przez przedsiębiorcę warunków do uzyskania pomocy. Po otrzymaniu pisma, przedsiębiorca któremu przysługuje zwolnienie zobowiązany jest do złożenia:

- deklaracji lub korekty deklaracji (DN-1) – osoby prawne,
 - informacji lub korekty informacji (IN-1) – osoby fizyczne,
- w terminie wskazanym w wymienionym wyżej piśmie.

Przedsiębiorca korzystający ze zwolnienia zobowiązany jest do:

- składania w terminie do 15 stycznia oświadczenia, w którym wskaże:
 - średnie miesięczne koszty pracy nowo zatrudnionych pracowników za okres poprzedniego roku kalendarzowego,

- stan zatrudnienia w swoich jednostkach organizacyjnych działających na terenie Gminy Miasto Szczecin, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego z zastrzeżeniem, że ostatnią informację należy złożyć w terminie 14 dni od dnia w którym minęły 24 miesiące od ostatniego miesiąca zwolnienia z podatku.

wraz z dokumentami potwierdzającymi powyższe informacje.

Wymienione oświadczenia przedsiębiorca zobowiązany jest składać również przez kolejne 24 miesiące po wykorzystaniu przysługującego mu okresu zwolnienia.

- przedłożenia w żądanym terminie – na wezwanie Prezydenta Miasta (organu podatkowego) informacji niezbędnych do nadzorowania i monitorowania pomocy,
- pisemnego powiadomienia organu podatkowego o utracie prawa do zwolnienia lub zmianie mającej wpływ na wielkość udzielanej pomocy, w terminie 14 dni od dnia powstania okoliczności powodujących taką utratę bądź zmianę.
- przekazania informacji dotyczących wielkości otrzymywanej ze wszystkich źródeł i we wszystkich formach pomocy de minimis oraz każdej innej pomocy, jaką otrzymał w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych przez cały okres objęty przedmiotowym zwolnieniem każdorazowo w terminie 14 dni od dnia otrzymania pomocy poza niniejszą uchwałą.
- pisemnego powiadomienia organu udzielającego pomocy o utracie warunków zwolnienia, lub zmianie mającej wpływ na wielkość udzielanej pomocy, najpóźniej w terminie 14 dni od daty powstania okoliczności powodujących taką utratę bądź zmianę.

UWAGA

Przedsiębiorca, który nie złoży informacji o których mowa wyżej, traci prawo do zwolnienia za cały okres zwolnienia, co skutkuje zwrotem uzyskanej pomocy wraz z odsetkami za zwłokę zgodnie ze stosownymi przepisami.

Przykłady wyliczenia pomocy

Przykład I – mały przedsiębiorca

Założenie:

- wysokość zobowiązania w podatku od nieruchomości w okresie 24 miesięcy wynosi 30.000 zł,
- koszt brutto jednego nowo utworzonego miejsca pracy wynosi 1.850 zł,
- planowana liczba nowych miejsc pracy – 2.

Dwuletni koszt zatrudnienia 2 pracowników wynosi $1.850,00 \text{ zł} \times 2 \times 24 = 88.800 \text{ zł}$

Maksymalna wielkość pomocy dla małego przedsiębiorcy wynosi 65 % kosztów kwalifikowanych tj. 57.720 zł ($88.800 \text{ zł} \times 65 \% = 57.720 \text{ zł}$).

Przedsiębiorca uzyska zwolnienie na maksymalny okres tj. 24 miesiące, ponieważ zobowiązanie podatkowe (30.000 zł) jest mniejsze od maksymalnej wielkości pomocy jaką może uzyskać (57.720 zł).

Przykład II – średni przedsiębiorca

Założenie:

- wysokość zobowiązania w podatku od nieruchomości w okresie 24 miesięcy wynosi 150.000 zł,
- koszt brutto jednego nowostworzonego miejsca pracy – 1.850 zł,
- planowana liczba nowoutworzonych miejsc pracy – 5.

Dwuletni koszt zatrudnienia 5 pracowników wynosi $1.850 \text{ zł} \times 5 \times 24 = 222.000 \text{ zł}$.

Maksymalna wielkość pomocy dla średniego przedsiębiorcy wynosi 65 % kosztów kwalifikowanych tj. 144.300 zł ($222.000 \text{ zł} \times 65 \% = 144.300 \text{ zł}$).

Przedsiębiorca uzyska zwolnienie na niecałe 12 miesięcy, ponieważ zobowiązanie podatkowe jest większe (300.000 zł) od maksymalnej wielkości pomocy jaką może uzyskać (144.300 zł).

Przykład III – duży przedsiębiorca

Założenie:

- wysokość zobowiązania w podatku od nieruchomości w okresie 24 miesięcy wynosi 900.000 zł,
- koszt brutto jednego nowostworzonego miejsca pracy – 1.850 zł,
- planowana liczba nowoutworzonych miejsc pracy – 35.

Dwuletni koszt zatrudnienia 35 pracowników wynosi $1.850 \text{ zł} \times 35 \times 24 = 1.554.000 \text{ zł}$.

Maksymalna wielkość pomocy dla średniego przedsiębiorcy wynosi 50 % kosztów kwalifikowanych tj. 777.000 zł ($1.554.000 \text{ zł} \times 50 \% = 777.000 \text{ zł}$).

W niniejszym przykładzie przedsiębiorca skorzysta ze zwolnienia na kwotę w wysokości ok. 700.000 zł tj. kwotę stanowiącą równowartość 200.000 EURO, ponieważ zgodnie z rozporządzeniem Komisji Europejskiej pomoc de minimis nie może przekroczyć ww. pułapu pomocy.

PODSUMOWANIE

Na koniec spróbujemy krótko podsumować informacje dotyczące ulg i zwolnień w podatkach i opłatach lokalnych.

ULGI W SPŁACIE ZOBOWIĄZAŃ PODATKOWYCH, o których mowa w Ordynacji podatkowej.

Ulg, których może udzielić Prezydent Miasta Szczecin:

- odroczenie terminu płatności podatku lub rozłożenie zapłaty podatku na raty,
- odroczenie lub rozłożenie na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę,
- umorzenie w całości lub w części zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej.

Postępowanie wszczynają się na wniosek podatnika.

We wniosku należy określić dokładnie ulgę (jaka ulga, w jakim podatku, za jaki okres, np. rozłożenie na 6 rat zaległości podatkowej z tytułu podatku od nieruchomości za okres od VI do XII 2007 r.) oraz uzasadnić, dlaczego podatnik stara się o pomoc w spłacie podatków.

Do wniosku podatnik powinien przede wszystkim dołączyć materiały finansowe, a także materiały potwierdzające argumenty podatnika, które wskazał we wniosku.

Ze względu na różne formy prawne podatników starających się o ulgę **materiały finansowe składane przez te podmioty są zróżnicowane. I tak:**

1. **Osoby prawne (np. spółka akcyjna), jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej (np. spółka jawna)** składają materiały finansowe dotyczące bieżącej sytuacji ekonomicznej firmy oraz za rok poprzedzający rok, w którym wystąpiono z wnioskiem o ulgę (np. bilans, rachunek zysków i strat, sprawozdanie F-01).
2. **Osoby fizyczne (w tym wspólnicy spółek cywilnych)** dołączają materiały finansowe potwierdzające ich bieżącą, osobistą sytuację materialną (sytuację finansową oraz stan majątkowy, przy czym dane te dotyczą zarówno podatnika, jak i osób pozostających z nim we wspólnym gospodarstwie domowym,) oraz sytuację ekonomiczną prowadzonego przez nich przedsiębiorstwa.

Podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą **mogą być udzielane ulgi** w spłacie podatków:

- 1) które **nie stanowią pomocy publicznej**;
- 2) które **stanowią pomoc de minimis** - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
- 3) które **stanowią pomoc publiczną**.

ULGI, KTÓRE NIE STANOWIĄ POMOCY PUBLICZNEJ

W takich przypadkach podatnik składa tylko wniosek i materiały finansowe.

Te ulgi udzielane są bez stosowania procedury udzielania pomocy publicznej lub de minimis.

POMOC DE MINIMIS I POMOC PUBLICZNA

Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą, jeżeli starają się o:

- *pomoc de minimis (ewentualnie de minimis w rolnictwie lub w rybołówstwie), lub*
 - *pomoc publiczną,*
- oprócz materiałów finansowych, muszą złożyć materiały pozwalające na udzielenie takiej pomocy.*

Poniżej przedstawiamy wykaz potrzebnych materiałów.

ULGI, KTÓRE STANOWIĄ POMOC DE MINIMIS albo DE MINIMIS W ROLNICTWIE lub w RYBOŁÓWSTWIE

Stosuje się procedurę udzielania pomocy de minimis albo de minimis w rolnictwie lub w rybołówstwie.

Podatnicy do wniosku muszą dołączyć:

- 1) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis albo de minimis w rolnictwie lub w rybołówstwie jakie otrzymali w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku (tu przygotowawana jest zmiana przepisów, zgodnie z którą podatnik będzie dołączał zaświadczenia, jakie otrzymał w roku, w którym wystąpił o pomoc oraz dwóch poprzedzających go latach, albo informację o otrzymanej pomocy za taki sam okres);

- 2) w przypadku pomocy de minimis w rolnictwie lub w rybołówstwie – oprócz zaświadczeń - informacje o otrzymanej pomocy publicznej, zawierające w szczególności wskazanie dnia i podstawy prawnej jej udzielenia, formy i przeznaczenia, albo informacji o nieotrzymaniu pomocy (na formularzu ustalonym przez Radę Ministrów)
- 3) oświadczenie o wielkości przedsiębiorstwa;
- 4) oświadczenie o sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstwa (dobra, czy zła i wymagająca restrukturyzacji).

Ulgi stanowiące pomoc de minimis (lub de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie) udzielane są na warunkach określonych bezpośrednio w przepisach unijnych. Pomoc de minimis i de minimis w rolnictwie opisano na stronach: 33-39 oraz 67-68 niniejszego informatora.

ULGI, KTÓRE STANOWIĄ POMOC PUBLICZNĄ

Tytuł pomocy publicznej może być tylko taki, jaki przewidują przepisy Ordynacji podatkowej. Niektóre rodzaje pomocy zostały uregulowane w przepisach krajowych, w drodze rozporządzeń Rady Ministrów. Inne, uregulowane są w Traktacie (WE) lub przepisach wspólnotowych dotyczących udzielania pomocy publicznej. Niektóre z rodzajów pomocy wymagają notyfikacji, czyli zgłoszenia do Komisji Europejskiej i to Komisja stwierdza, czy dana pomoc jest dopuszczalna. Inne rodzaje pomocy, jeżeli spełniają warunki określone w przepisach, nie wymagają notyfikacji.

I. Pomoc wymagająca notyfikacji:

1. Pomoc, której zasady i zakres określone są w przepisach unijnych:

1.1.pomoc, co do której nie wydano przepisów szczegółowych (dopuszczalna na mocy przepisów Traktatu Wspólnoty Europejskiej):

- a) udzielana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
- b) udzielana w celu zapobieżenia lub likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,
- c) udzielana w celu wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
- d) udzielana w celu promowania i wspierania kultury, dziedzictwa narodowego, nauki i oświaty;

1.2.pomoc będącą rekompensatą za realizację usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym powierzonych na podstawie odrębnych przepisów;

1.3.na restrukturyzację,

1.4.na ochronę środowiska,

1.5.na prace badawczo-rozwojowe;

II. Pomoc niewymagająca notyfikacji:

2.1. uregulowana w przepisach unijnych:

- a) regionalna,

2.2. uregulowana w przepisach krajowych:

- a) na szkolenia,
- b) na zatrudnienie,
- c) na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw

Przedsiębiorca, starający się o ulgę stanowiącą jeden z ww. rodzajów pomocy, musi do wniosku dołączyć:

1. informacje o otrzymanej pomocy publicznej, zawierające w szczególności wskazanie dnia i podstawy prawnej jej udzielenia, formy i przeznaczenia, albo informacje o nieotrzymaniu pomocy – sporządzone na formularzu ustalonym przez Radę Ministrów,
2. dowody potwierdzające, że spełnia warunki do uzyskania pomocy publicznej o takim przeznaczeniu jakie wskazał (np. na zatrudnienie, na szkolenia, itp.). Informacji o warunkach uzyskania pomocy publicznej przedsiębiorca może poszukiwać sięgając bezpośrednio po przepisy prawa wspólnotowego lub krajowego dotyczące pomocy publicznej lub odwiedzając odpowiednie strony niniejszego informatora.

ZWOLNIENIA PODATKOWE

Na terenie Szczecina, ze zwolnienia od podatku od nieruchomości mogą skorzystać przedsiębiorcy, którzy:

- 1) dokonują inwestycji początkowych, przez które należy rozumieć aktywa materialne oraz aktywa niematerialne i prawne związane z:
 - utworzeniem nowego zakładu,
 - rozbudową istniejącego zakładu.

Podstawowym warunkiem skorzystania ze zwolnienia jest złożenie wniosku przed realizacją inwestycji początkowej oraz zainwestowanie:

- a) **w przypadku mikro przedsiębiorcy** kwoty przekraczającej równowartość 250 000 zł, przy czym w pierwszym roku obowiązywania zwolnienia kwota poniesionych nakładów nie może być niższa, niż równowartość 100 000 zł,
- b) **w przypadku małego przedsiębiorcy** kwoty przekraczającej równowartość 500 000 zł, przy czym w pierwszym roku obowiązywania zwolnienia kwota poniesionych nakładów nie może być niższa, niż równowartość 200 000 zł,
- c) **w przypadku średniego przedsiębiorcy** kwoty przekraczającej równowartość 1 500 000 zł, przy czym w pierwszym roku obowiązywania zwolnienia kwota poniesionych nakładów nie może być niższa, niż równowartość 500 000 zł,

b) w przypadku przedsiębiorcy innego niż wymienieni wyżej kwoty przekraczającej równowartość 10 000 000 zł, przy czym w pierwszym roku obowiązywania zwolnienia kwota poniesionych nakładów nie może być niższa, niż równowartość 2 000 000 zł.

2) tworzą nowe miejsca pracy, na których zostaną zatrudnione osoby posiadające status osoby bezrobotnej.

Podstawowym warunkiem uzyskania zwolnienia jest złożenie wniosku przed stworzeniem nowych miejsc pracy oraz:

- a) w przypadku mikro i małego przedsiębiorcy - wzrost zatrudnienia o co najmniej 2 pracowników,
- b) w przypadku średniego przedsiębiorcy - wzrost zatrudnienia o co najmniej 5 pracowników,
- c) w przypadku dużego przedsiębiorcy - wzrost zatrudnienia o co najmniej 15 pracowników.

UWAGI KOŃCOWE

Postępowanie w sprawie ulgi w spłacie podatku lub zwolnienia podatkowego wszczyna się na wniosek.

Przedsiębiorco, jeżeli do wniosku nie dołączysz materiałów potrzebnych do rozpatrzenia wniosku (finansowych i/ lub dotyczących pomocy de minimis lub publicznej), nie znaczy to, że Twój wniosek nie zostanie rozpatrzony. W takim wypadku pracownicy WPOiE wezwą Cię do uzupełnienia wniosku wskazując brakujące materiały.

Informacji udzielają:

1. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości

- główny specjalista Bartosz Choraży tel. (091) 42 45 595
- główny specjalista Elżbieta Maćkowiak tel. (091) 42 45 595

2. w sprawie ulg w spłacie podatków:

• od osób fizycznych

główny specjalista Dorota Szykaruk tel. (091) 42 45 472

• od osób prawnych i jednostek nieposiadających osobowości prawnej:

- główny specjalista Bożena Mirek tel. (091) 42 45 361
- główny specjalista Małgorzata Tuchto tel. (091) 42 45 361

Niniejszy informator odzwierciedla stanowisko wypracowane w praktyce podatkowej Gminy Miasto Szczecin, w zakresie pomocy publicznej udzielanej w formie ulg i zwolnień w podatkach lokalnych i tym samym nie może stanowić wykładni prawnej dla przedsiębiorców zamierzających skorzystać z pomocy publicznej w innych formach i tytułach.

Wydawca i dystrybutor:

Wydawnictwo własne
Urząd Miasta Szczecin
Pl. Armii Krajowej 1
70-456 Szczecin

Opracowanie: Bartosz Chorąży
 Bożena Mirek
 Dorota Szykaruk
 Małgorzata Tuchtó

Korekta
merytoryczna: Iwona Frydrychowicz

Korekta
Formalno - prawna Marek Kotfis